

له بهر کردنی خوږښانی موزن

منتدی إقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نوسینی

غەریب عەزیز

زنجیره‌ی بهره‌و بهاری قورئان

به‌رگی دووهم

له‌به‌رکردنی قورئانی مه‌زن

نووسینی

غمریب‌عمزیز

پیداچوونه‌وه‌ی

دست‌یك له مامۆستایانی سعت‌ری حیکمه

ناوی کتیب: له بهرکردنی ټورناني مهزن

نوسنه: غهريپ عهزیز

پيدايښتونه وهی: دهسته پهك له ماموستاياني سهنه نړی حيكمه

ميايي په كهم: 2708 - 1429 - 2008

ميايي دووهم: 2709 - 1430 - 2009

تيلار: 2000 دانه

له كتيبخانه ی گشتی مه ولیر ژماره ی سپاردنی (1730) ی سالی 2008 دراوه تی

(مافی له چاپدانه وهی بؤ هه موو مسولانيك به مه رجي وه رگرتنی

مؤله تی نوسراو له نوسه ر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١﴾ ﴾ الإسراء

﴿ بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنِتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾ ﴾ العنكبوت

پیشکش

پیشکش بی:

- ♦ بهو ئیمانداره تیکۆشه رانهی که ههردهم به مال و به گیان ئامادهن بۆ بهرگری کردن له قورئان.
- ♦ بهو ئیمانداره خۆشه ویستانهی که ههموو قورئانیان له سینگدایه و دلنیان که خوای گه وره له مه گه وره تر و به نرختی پی نه به خشیون، وه بهرده وام خه ریکی پیداچوونه وه و خۆ شاره زا کردن و بهرجهسته کردنی قورئانن له ژيانی رۆژانه یان.
- ♦ بهو ئیمانداره بهرپزانهی ههروه کو چون له خه می دونیا یان دان ئاواش - به لکو زیاتریش - له خه می دوا رۆژو قیامه تیاندان و به شیک له ههموو رۆژیکی ژیانیان ته رخان ده کهن بۆ له بهر کردن و زیاتر په ی بردن به ده ریای پر نه یی و زانیاریه کانی قورئان.

سو پاس و پېزانين

- 1- بۇ مامۇستايانى سەتەرى خېكەمە كە لە پېداچوونەوى كىتەپكە ئەركيان كېشا، ۋە بۇ ئومۇمىيىنى و پېشنيارە جوان و رېك و پېكانەنى لەم بارىمۇ ھەيانبۇ، ۋە لەسەر ووشيانمۇ مامۇستا ئېمبەكر بەرئوبەرى سەتەر.
 - 2- بۇ براى بەرئېز و شاعىر كاك فەرھاد جەمھەر برادۆستى كە داوام لى كەرد چەند چوارىنە شەركىك بۇ ھېندىك لە بابەتەكانى كىتەپكە بنووسى.
 - 3- بۇ كاك سەركەوتى براىم كە بە كومپيوتەر ھەستە بە دانانى ئايەتەكان بەشىۋى موصەفى مەينە.
 - 4- بۇ مامۇستا شېخ نىياز دېگەمى كە لەسەر داۋاى ۋە زارەتى ئوقاف پېداچوونەوى كەردو ئەركى كېشا.
 - 5- بۇ ھەمۇ ئومانى بە ھەر جۇرئىك دەست بارو ھاۋكار بوون و يارمەتيان دام.
- بە ھەمۇ ئومانى باسەم كەردن دېنەم: خۋاى گۈرە پاداشتى چاگەتان بەداتەمۇ بېكاتە زەخىرى قىامەتان.

پیشکش کردن

الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور، القائل: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُشْكِلُونَ﴾ (١٤)، والصلاة والسلام على البشير النذير القائل: (ما من نبي الا وقد أعطي ما آمن على مثله البشر وإنما كان الذي اوتيته وحياً أوحاه الله إلي فأرجوا ان أكون أكثرهم تابعا)^(١)، وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

وبعد:

له بهر گردنی قورپان و خو شارمزا کردن و ووردبوونه وه لی شیهرهف و گه ورمییه که دمیته بهشی کهسانیک که خوا خوشی دموین و هه لیبژاردوون و چاکه ی بو ویستوون، وکو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دمهرموئ: (أهل القرآن هم أهل الله وخاصته)، وه دمهرموئ: (من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین).

جا نه مهش بو هر کهسیک ناسان دمیته که نیته لی بینیت و بازووی لی هه لیکات، چونکه نه قورپانه ههروکو چون خویندنه وهی ناسان کراوه وکو خوای گه وره دمهرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَرَأْنَا الْإِنْسَانَ لِلْذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾ (١٧) القمر، به هه مان شیوه تیگه یشتن لی و له بهر گردنی ناسان کراوه. وه له بهر گردنی قورپان یه کیکه له سیفه ته کانی نه نوممه ته، به تایبه تی نه وانه ی زانا و شارمزان وکو خوای گه وره دمهرموئ: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ العنکبوت (49)، وه ههروکو له فهرمووده ی پیغه مبه ردا هاتووه: (انی مبتلیک ومبتل بک، ومنزل علیک کتابا

(1) رواه أحمد والبخاري ومسلم.

لا يغسله الماء تقرأه نائماً ويقظان⁽¹⁾ مەبەست لە كەتابا لا يغسله الماء ئەومىيە
كە ئەگەر ومكو پەرتوكىش نەمىنىت، بەلام لە ناو دلەكان دەمىنىت و
ناسپىتەوه و رەش نابىتەوه. وه يەكئى لە سيفەتەكانى ئەم ئوممەتە كە لە
كتىبەكانى بېشتر هاتوو ئەومىيە: (أناجيلهم فى صدورهم).

ئەم كىتەبەى (مامۇستا غەرىب) يش كە بەرگى دوومە لە زنجىرە كىتەبى
(بەرمو بەهاری قورپان)، بەرھەمىكى جوانە لەم بارمىهوه و زۆر بە پرونى و
ناشكرایى هەموو ئەو بابەتەنەى خستۆتە پروو كە تاكى مسولمان پىوىستى
پىيەتى بۆ لەبەرکردنى قورپانى بەرز و بەرپز، لە يەكەم هەنگاوهوه تا دوا
قوناغ.

ئىمەش ومكو دەستەى مامۇستايانى سەنتەر پىيداچوينەتەوهوه و زۆر بە
پىوىستمان زانىوه كە چاپ بكرىت و بلاوبكرىتەوه بۆ ئەومى هەرچى زووتر
خەلك سوودمەند بن لىي، وه هانى گشت مسولمانان دەدمىن بە تايبەتى
قوتابيانى قورپان كە گرنگى بەم كىتەبە بدن و سوودى لى ببينن. بەهيوای
ئەومى ئەم پەرتوكە ببىتە هاندەرىك و رىبەرىك بۆ لەبەرکردنى قورپان، وه
ببىتە ھۆكارىك بۆ شكەندنى كۆت و پىومندەكان و لابەرى لەمپەرەكان.
خوا پاداشتى بەچاكترى مامۇستا غەرىب بداتەوه لەسەر ئەم ھەول و
خۆ ماندووکردنەى، خوا ئىمە و ئىووش سەرکەوتوو بکات لە دونيا و
سەرفرازمان بکات لە رۆژى دوايى.. آمىن.

نەبەكر قادر مۇستەفا

بەرپۆتەبەرى سەنتەرى حىكمە

بۆ فېرکردن و پى لەبەرکردنى قورپانى پېرۆز

28/شەوال/1429 – 2008/10/27

پیشہ کی

بہ نواوی خواہی بہ بہ زہدی و مہرہ بان

سو پاس و ستایش بو خواہی بہ توانا، درود و سہلام بو سہر
پیغہ مہبری پیشہوا.

بہ راستی تاقہ مہ بہ ستیک کہ ئیماندار ہہ ولی بو دہدا ئہوہیہ کہ
پہرہ ردگار لہ خوی پازی بکاو پڑو شکوہندی و پاداشتی زور لہ
دوا پڑدا بہ دہست بیئی. بو ئہمہش پہرہ ردگارمان پینموونی کردوین
بو ئہو پینگایانہی کہ ئہو پیی خوشہ و لہ پڑامہندی و پەرستن و
فرمانبہری ئہو دایہ، لہ ہہ مووشیان مہزتر پوو لہ قورٹان کردنہ بہ
خویندنہو و لہ بہرکردنی، تا وورد بوونہو و کاری پی کردنی. خواہی مہزن
دہ فہرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ بِخَيْرَةِ لَن تَكُورَ ۝۲۹﴾ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ عَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۰﴾ (1).

وہ ہر وہا چہندان فرمایشتی پیوڑی پیغہ مہبری خوا صلی اللہ
علیہ و سلم باس لہ گہورہی و شہرہف و شکوہندی و شہامہتی
ئہلی قورٹان دہکن، کہ ہہموو ئہمانہ پالنہرو ہاندہرن بو ئیمہ تا زیاتر
دہرگای سینگمان بو قورٹان والا بکہین و لہ دلدا جیگہی بو بکہینہوہ.
ئہگہر سہیری پیشینانی خو مان بکہین و ژیانیان بخویننہوہ
سہرسام دہبین و ئینجا دہزانین کہ چہندہ گرنگی یان بہ قورٹان داوہو لہ
ہہولی سہرخستنی دابوون، تہانہت لہ پیٹاو بہرز کردنہوہیدا ئہزیہت و

ئازارى زۇريان چەشتوو و گيانى خوشيان خستۆته مەترسى، وه هيچ كاتيكيش له ترسى بەرامبەرەكانيان، له نيمان و بيروباوهریان پاشگەز نەبوونهتەوو دەستيان له قورئان هەلنەگرتوو و پوويان له بەرهى كوفر و دوژمنانى ئىسلام نەكردوو. ئەو تا يەكەم كەسيك له مەككە - لەو كاتەى مسولمانان زۆر بئەسەلات بوون - له بەرامبەر بئەباوهران له خویندنەوهى قورئاندا دەنگى هەلپرى عەبدوللای كوپى مەسعود بوو پەزای خواى لى بئى، دەگيرنەوه:

(پوژنيكان هاوئلانى پيغەمبەرى خوا له كۆبوونهوهيهكياندا گوتيان: سویند بەخوا تا ئیستا هيچ كەس ئەم قورئانەى لهلاى قورەيشیهكان بەدەنگ نەخویندۆتەوه، جا چ پیاویك هەیه بچئ ئەم كارە بكاو قورئانيان بۆ بخوینیتەوه تا ببیستى؟ عەبدوللای گوتى: من.

ئەوانیش گوتيان: ئیمە دەترسين لیت. بەلكو پیاویكمان دەوئ عەشیرەت و شان و شەوكەتى هەبئ تا له ئەزیەتى ئەوان قەدەغەى بكاو بیپاریزئ.

عەبدوللای گوتى: لیم گەرین خواى گەرە له ئەزیەتى ئەوان قەدەغەم دەكات.

بەيانى لەكاتى چیشتهنگاو عەبدوللای پویشت بەرهو لای مەقامى ئیبراهيم كە نزیک بوو لەنادى و شوینی دانیشتنى قورەیشیه بئەباوهرەكان، ئینجا عەبدوللای دەستی بە قورئان خویندنەوه كرد:

﴿الرَّحْمَنُ ۝۱﴾ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴﴾ (1).

وهله گه لیدا پووی له وان کردو دهنکی بهرز کرده وه.

بئ باوه پراښ له عه بدوللا پامان و گوتیان: نه وه چی دهلی؟

پاشان گوتیان: نه وه بهراستی نه وه ده خوینیته وه که موحه ممه د هیناویه تی. ئیدی ههستان که وتنه سه ری و زور نه زیه تیاندا. عه بدوللاش له خویندنه وه که ی تا توانای هه بوو بهرده وام بوو.

پاشان عه بدوللا به له شی ئازار و دم و چاوی به برینه وه گه پراوه لای هاوه له کانی.

ئه وانیش پښان گوت: ناخر له وه ده ترساین!

عه بدوللا گوتی: ئیستا دوژمنانی خوا زور زیاتر له جاران له لای من بئ سەنگ و که مترن، وه نه گهر ده تانه وی به یانیش وه کو نه مړو ده چمه وه لایان.

گوتیان: نا به سه، بهراستی نه وه ی پښان ناخوش بوو بووت خویندنه وه و بیستیان (2).

ناشکرایه هه موو نه مانه و زیاتریش که کردو ویانه له بهر زور خوشه ویستیان بووه بۆ قورئان و فهرمووده ی خوا. له غه زای (ذات الرقاع): (کوچه رییه که له وکاته ی خه وتبوو، برا پشتیوانه که شی له نزیکه ییه وه شه ونویرژی ده کرد، پیاویک له دوژمنه کانیان که له نزیکه وه خوی مه لاس دابوو سئ تیری گرته پشتیوانه که و ههرسیکی پینکا، پاشان که پشتیوانه که چووه کړنووش و سوژده ئینجا هاوه له که ی به مه ی زانی

(1) سورة الرحمن (1-2).

(2) سيرة ابن هشام باب أول من جهر بالقرآن عبدالله بن مسعود وما ناله من قریش في سبيل جهرة بالقرآن (275/1).

دوژمنه که که زانی دهستیان شکا به سهریدا و خه ریکه دهیگرن، هه لات.
ئیدی کوچه ره که که دیتی و برا پشتیوانه که ی خوینی لی دهچوپی،
پیی گوت: پاک و بیگهردی بو خوا ئایا نه ده بوو له یه کهم تیر منت ئاگادار
کرد بووایه وه؟

پشتیوانه که گوتی: له وکاته دا له خویندنه وهی سوپه تیکدا بووم هه زم
نه کردو پیم خوش نه بوو بیپریم تا ته وای ده کهم).

به لی؛ تا دنیا به دنیا یه خه لکان قهرزاری نهو که له پیاوانه ن و له بهر
جوامیری و مهردایه تیان ناویان له لاپه ره زیرینه کانی میژوو تو مارکراوه و
باسیان به چاکه کو تایی نایه ت.

که واته: یه کهم کاریک له سهر ئیماندار پیویست بی و هه لبستی به
جی به جی کردنی بریتی یه له هه و لدان بو شارهزا بوون و له بهر کردنی
قورپان، نه مهش به وهرگرتنی وشه و ئایه ته کانی له ده می هه لگرانی، وه
زانینی واتایه کانی له نه هلی زیکر و زانیانی، وه مانه وهو گه پان له
میرگ و به هاری قورپان بو چین و به ده سک کردنی گول و گولزاری
شه رهف و شکومه ندی و کردنی به ملوانکه ی ریزو سهر به رزی و پاشان له
گه رده ن و مل کردنی، بو ناسینه وهو جیا کردنه وهی له بی دین و دوژمنانی.
نیتر له خوی گه وره و بالاده ست نزا ده کهم و داواکارم که قورپان بکاته
به هاری دلمان و زیاتر خوشه ویستی بکا له لمان و له له بهر کردن و وورد
بوونه وه له ئایه ته کانی و پاراستنی سنووره کانی توانای زیاترمان
پی به خشی و لهو که سانه بین که له پوژی دوا یی تکامان بو ده کا و
شکایه تمان لی نا کا. آمین.

نوسهر

کوردستان - هه ولیر

هارینی 2000 ز - 1421 ک

رې خوشکردن

له سهرقادا چهند ټيبينيه كي پټويست:

1- هندیك لهو فهرمودانهی لهم زنجیره هدا هاتوون و له لایه ن هیندیك زاناوه به بی هیز (ضعیف) له قهلم دراون، به لام له لایه ن هیندیكي تر ته حقیق و ته خریجی تریان بؤ کراوه و گه یاندوویانه ته پلهی (حسن) یان (صحیح) نیمه ش هیناومانه ته وه و نامارژمان به چونیته تی ته خریجه که شی کردوه.

2- له بهرئوهی نویسی نی ئه م زنجیره په رتووکه زاده و هزری مروقه، بویه که م و کورتی و هه لهی له وانه یه تیدا بیت، چونکه ئه وهی بی له که و هه له بیت ته نها کتیبی خوی گه وره یه⁽¹⁾. جا له به ریزتان داوا کارم به گه وره یی خوتان له هه بوونی هر هه له یه ک ئاگادارمان بکه نه وه، منیش له لایه ن خومه وه له هه بوونی ئه و هه لانه ی هه ستم پی نه کردوون و له گه ل شه ریعه تی خوا تیک ده گیرین په شیمانم.

پینغه مبه ری خواش صلی الله علیه وسلم سه باره ت به هه لویستی ئیوه به رامبه ر من و هر مسولمانی کی تر ده فهرمویت: (الْمُؤْمِنُ مِرَاةُ الْمُؤْمِنِ

(1) خوی گه وره سه باره ت به کتیبی خوی ده فهرموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

وَالْمُؤْمِنُ آخِرُ الْمُؤْمِنِ يَكْفُ عَنْهُ ضَيْعَتُهُ وَيَعُوْطُهُ مِنْ وَرَائِهِ⁽¹⁾.

واته: (ئيماندار ئاويىنەى ئيماندارە، براى ئيماندارە، کاروبارەکانى ژيانى بۆ کۆدەکاتەوه و يارمەتى دەدا، وه له پاش مله بهرگى لى دهکا و دهپياريزى و به خراپه باسى ناکا).

3- هەموو ئەو سەرچاوانەى سوودم ئى وهرگرتوون بۆ ئامادەکردنى ئەم زنجيرەيه كه له پينج بهرگ پيک هاتوو-إنشاء الله- له بهرگى کۆتايى ئاماژەيان پى دهکەين.

4- ئەم زنجيرەيه جگه له بهرگى سييهه چهند ساليك بهر له ئيستا نوسراوه و کۆکراوه تهوه، بهلام ئەوهنده ههيه پيداچوونهوهى بۆ کراوه و لىي کهم و زياد کراوه.

(1) رواه أبو داود (4918)، وابن وهب في الجامع (ص37)، والبخاري في الادب المفرد (239) من حديث أبي هريرة وإسناده حسن، والطبراني في الاوسط (2135)، والبزار (3297)، والقضاعي في مسند الشهاب (124، 125) بإسناد حسن من حديث انس رضى الله عنه.

لمبرکردنی قورپانی مه‌زن

خوای گه وره ده فہ رموی: ﴿وَلَقَدْ بَيَّرْنَا الْقُرْمَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ (۱).

قورتوبی پرحمہ تی خوای لی بیٰ لہ تہ فسیری ئہم ئایہ تہ دا دہ لی: (ای سہلناہ للحفظ واعنا علیہ من اراد حفظہ، فہل من طالب لحفظ القرآن فبعان علیہ؟).

واته: (ئەم قورئانەمان ئاسان کردوو بە ئو لەبەرکردن و ئەوەی بیهوی
لەبەری بکا یارمەتی دەدەین، جا کەس هەیه داوای لەبەرکردنی قورئان
بکات تا یارمەتی بدەین و پالێشتی لی بکەین؟).

جا لہم بہ شہدا لہ پینج (5) خالان تاوتوئی لہ بہرکردنی قورئانی
مہزن و پایہ دار دہکین:

خالی یہ کہم: دہروازہ

خالی دووهم: له بهر کړدنې قورئانی مه زن پېش هه موو کاریک

خالی سیّہم: فہزل و گہورہیی لہبہر کردنی قورئانی مہزن و ھہلگرانی

خالی چوارہم: قورئان و منڊال

خالی پینجھم: کی شایستہ ترہ ایمامہتی و بہرنویژی بکا؟ ئهوهی قورئانی زیاتر له بهره (أقرأ) بان ئهوهی له فیه شاره زاتره (أفقه)؟

خالی به کهم؛ دهر وازه

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَقَفَّ أَنْفُسُكُمْ أَفَلَا تَتُورُونَ﴾ (٦) ﴿١﴾.

واته: (وه له خودی خوشتاندا - به لگهی زۆر هیه - دهی ئایا بو وورد نابنه وهو سهرنج نادهن).

به پیویستی ده زانم له خودی خویمان له سێ (3) بابته باسی هیندیك لهو ئەندامانه بکهه که به شدارن له خهزن کردن و عهبار کردنی ووشه و ئایه تهکانی قورئانی مهزن تا بزانی خوای گه وره چ توانا و هیزیکی وا سهیرو سه رسوپهینه ری بهو ئەندامانه به خشیوه که ده توانن زۆر زیاتر له قورئان خهزن بکهه و هه لیبگرن، ته نانهت زۆر به ئاسانی، به لکو زانیان له توانا و هیزی خهزن کردن لای مروّف باس له شتیك ده کهه که له وانهیه به لای هیندیك کهه سه ئه وه خه یال بیت. به لام واقع و میژوو ئه وهی سه له ماندوه، هه ره کو له م کتیبه دا چه ند نمونه یه کت - به ویستی خوا - به رچاو ده که وئ.

به ئی: ئەگەر به پئی نهو زانیاری یانهی له زانستی پزیشکی و لیکوئینه وه کاندای تائیتسا ده رباره ی مروّف زانیومانه و سهرنجی خودی خویمان بدهین سه رسام ده بین، وه به ناچاری و به بی ویستی خویمان - ئەگەر نکۆلی نه کههین⁽²⁾ - دان ده نیین به په ره ردگاریتی په ره ردگارو خوایه تی خویمان. جا له م ده روزه یه دا هه ریه که له م سێ (3) بابته سه ره تایه کن بو ناسینی توانای مروّف بو کرداری له بهرکردن:

(1) سورة الذاریات (21).

(2) خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ﴾ (٨٢) ﴿النحل﴾.

بابه تی یه کهم: دهماخ (الدهماغ):

۱- دهماخ و مؤخی مروؤف نزیکه ی یه ک کیلو و چوارسه د گرام (1.4 کگم) ده بی له که سیك کیشه که ی حه فتا (70) کیلو گرام بی، واته یه که له سه ر پینج (1/5) ی کیشی له ش، له مه وه دهماخی مروؤف له چاو کیشی لاشه که ی به به راوود له گه ل دهماخی گیانه وه ره کانی تر له چاو کیشی لاشه که یان گه وه ترین قه باره ی هیه.

ب- له دهماخی مروؤفا چینیك هیه پی ی ده لئین "تویژال و چینی دهماخ" که نه ستوری یه که ی له دوو ملیمه تر (2 ملم) تیئا په ریټ و له چوارده (14) ملیار خانه دهمار پیک هاتووه، نه و خانه دهمارانه له کاتی له دایک بوون ژماره یان دیاری کراوه و گۆرانکاری یان به سه ر دا نایه ت⁽¹⁾. به لام خانه کانی تری له ش به شیوه یه کی گشتی نزیکه ی هر حه وت (7) سال جاریك نوئ ده بنه وه و ده گۆرین، وه هیندیکیان وه کو خانه کانی په رده ی ناوه وه ی گه ده هر چل و هه شت (48) کاتزمیر جاریك ده گۆرین. جا نه و چینه ی دهماخ که کیشه که ی له سه د (100) گرام تیئا په ریټ که چی به رپرسیاره له هه ستیارتیرین و مه ترسی دارترین نه رک و فه رمان که مروؤف هه لده ستی به نه جامدانی، وه ک: فیربوون و دووباره هیئانه وه ی زانیاری یه کان و داهینان و پینشیار کردن و بیروکه دارشتن و هه سته کان و جولان و بیستن و بینین. وه له مهش سه یرتر نه وه یه که زانا جود سوون هریک ده لئ: (نه گه ر ئیمه هه موو ئامیره کانی جیهان له ته له فون و

(1) چونکه نه گه ر نه م خانه دهمارانه له ناوېچن و نوئ بېنه وه و گۆرانکاری یان به سه ردابیت که واته ئیمه هر چه ند سال جاریك نه وه ی له پابردو و خه زنمان کردووه هه مووی ده سپرپه وه و دووباره ده ماتینه وه خالی سفرو ده ست پی کردن به خه زن کردنی زانیاری یه کان، به راستی نه م نه گۆرانهش نیعمه تیکتری گه وره ی خوی په روه ردگارو به به زه یییه و سوپاسگوزاری زیاتری ده وی.

تەلەگراف و رادارو تەلەفزیۆنەکان کۆیکەینەوێ پاشان هەولبەدەین ئەو
هەموو ئامیڕە ئالۆزانە بەتوانایەکی ئیجگار گەورە و بەهێز لە ئامیڕیکدا
کۆیکەینەوێ بەجۆریک قەبارەکی بگاتە ئەوەندە قەبارەکی دەماخ هێشتا
لە ئالۆزی یەکەکی ناگاتە ئالۆزی دەماخ⁽¹⁾.

ج- دەماخ لە هەر دەقیقەیکدا پێویستی بە هەزار (1000) مل خوینی
هەیە، واتە سەدا بیست (20%)ی خوینی لەش، کە دەکاتە یەک لەسەر پێنج
(1\5)ی دەرچووی خوینی دڵ، ئەگەر لەمە کەمتر بێت چالاکی دەماخ بە
ئەندازەکی کەمی ئەو خوینەکی بۆی دەچێ کەم دەبێتەوێ.

د- دەماخ دەتوانێ زیاتر لە دە (10) کاترئمیر بەبەردەوامی و بێپەرمان
کاربکات.

ه- کاریگەری قورئانی مەزن لەسەر دەماخ: زانیان دۆزیویانەتەوێ کە
لە دەماخدا چوار (4) شەپۆل هەیە، وە بۆ هەر شەپۆلیک لە چرکەیکدا
خێراییکەکی دیاری کراو و تایبەت هەیە بەم شیوەیە:

شەپۆلی یەکەم: لە حالەتی زیندوویی و بەناگایی و جۆلندا دەماخ
بەخیرایی (12-20 شەپۆل \چرکە) کار دەکات.

شەپۆلی دووهم: لە حالەتی هێمنی دەروونی و بیرکردنەوێیکە قوڵدا
بەخیرایی (8-12 شەپۆل \چرکە) کار دەکات.

شەپۆلی سێ یەم: لە حالەتی هێمنی یەکی قوول و چوونە ناو نووستن
بەخیرایی (یەک شەپۆل \چرکە) کار دەکات.

شەپۆلی چوارەم: وە لە حالەتی خەویکی قوولدا بەخیرایی (0.5-3
شەپۆل \چرکە) کار دەکات.

(1) دەماخ لە چارەسەرکردن و شیکردنەوێ زانیارییەکان خێراترە لە خێراییی تیشک.

جا کاتیک قورئانی بەرز و بەرێزبان بەسەر پیاویکی بیانییدا خۆیندەوه
کە زمانی عەرەبی نەدەزانی و لێی تێنەدەگەیششت دەرەنجامەکەی زۆر
سەیر بوو بەجۆریک شەپۆلەکانی دەماخی بەشیوەیەکی خێرا بۆ ناوچەی
(8-12 شەپۆل\چرکە) دابەزی کە بریتییه لە حالەتی هیمنی دەروونی.

بابەتی دووهم: بیرو ھۆش و یاد (الذاكرة):

1- بیرو زاکیڕەوی مەوۆف توانایەکی ئیجگار گەورەیی ھەیە لە وەرگرتن و
خەزن کردنی ملیارەھا زانیاری کە ھیندیک لە زانیان بە ژمارەیک و لە
تەنیشتییەوێ ھەفتا و نۆ (79) سفر ھەبێ خەمڵاندوویانە. ھەرچەندە
مەوۆف ناتوانی ئەو ھەموو زانیارییە زۆرانەیی خەزنی کردوون
بیانگەرینیئەو و بیانھینینیئەو یادی بەلکو ئەوێ دەتوانی
بیانگەرینیئەو بەسە بۆ پرکردنی ئەو (90) ملیۆن کتییی قەبارە گەورە
کە ئەمە ئەوئەندە کتیبەکانی گەورەترین کتیبخانەیی لە جیھان
لەسەردەمی ئیستادا⁽¹⁾. وە ئەگەر ئەم کتیبانە بە تەنیشتی یەکەوێ پرێز
بکەین ھێلیک دروست دەکەن کە درێژییەکی چوارسەد و پەنجا (450)

(1) جا ئایا بیرو ھۆشمان ناتوانی تەنھا شەش سەد و چوار (604) لاپەرە لە قورئانی مەزن ھەلگیرێ و
لەبەر بکا؟! (ئەو تا زانیان دەلێن: گەر کەسێک کەمترین زیڕەکی ھەبێ دەتوانی لەماوێ
سەعاتیک لاپەرەیک لە قورئانی مەزن لەبەر بکا. کەواتە ھیچ مسوڵمانێک بیانوی نامیتنی بلێ:
قورئانم بۆ لەبەر ناگیرێ و ناچیتە مێشکم. خۆ ئەگەر لەو زیڕەکیی زانیان دیاریان کردووە تۆ
زۆر لەو کەمتر ھەبێ ئەوا ھەر چ نەبێ لەماوێ ھەفتەیک- ئەو کە سەعاتیک- دەتوانی پەرێک
لە قورئان لەبەر بکە. بەلام ئەگەر خۆمان نەمانەوێ ئەوا خۆی گەورەش پێمان پەوا نابینێ
﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

كيلو متر دېښ⁽¹⁾.

ب- مړؤځ چوار (4) جوړ بېروھوشى ھەيە: بېروھوشى (بينين و بېستن و بۆنکردن و جولان). بۆنمونه بېروھوشى بينين له مړؤځيکى ئاسايى دەتوانى پوژانه نيو (2\1) مليون ويڼه لەبيريډا ھەلگريټ و خەزنى بکات، که له ھەموو ژيانى مړؤځيکى تەمەن مامناوھندى دەگاتە دەيان مليار ويڼه. وە ھەروەھا بېرو ھوشەکانى تريش ئاستيان لەمە کەمتر نىيە.

ج- کارىگەرى قورپان لەسەر بېروھوش: زانايان دەلین: لەبەرکردنى قورپان و پيداچوونەو و بەبیرخو ھيئانەو ھى بە بەردەوامى گەورەترين شويڼەوارى ھەيە لەسەر گەشەى بېر و ھوش، ئەمەش لەبەر چەند ھۆکارىک:

ھۆکارى يەگەم: يەکيک له ناو و سيفەتەکانى قورپان پۆحە، بۆيە ھەرکەسيک بە ھەر ھۆکارىکى شەرعياڻە ھەولئى بەرز راگرتنى قورپان بدا و له ھزرو سينگيدا کوئى بکاتەو و کارى پئى بکا ئەوا خواى بالادەست له پۆح و زيندووئەتى ئەم قورپانەى پئى دەبەخشئى و دل و دەروون و بېرو ھزرى گەشە پئى دەدا.

(1) ئەگەر سەيرى ميژوو بکەين و بېرواين سەرسام دەبين و ئەو ھەوالە زانستيانەمان لا سەيرانبى، بۆ نمونە له ئيبن عوقدە دەگتيرنەو کە ئەو کتیبانەى نووسيوئەتى بارى شەش سەد (600) ووشتەر دەبوو. وە قازى عبدالرحيمى کوپى عەلى کتیبە دەست نووسەکانى گەيشتە سەد ھەزار (100.000) کتیب. و ئيبنو جەوزى دەربارەى خوئى دەلئى: ئەگەر بلييم من بېست (20) ھەزار کتیبم خوئندؤتەو ھيشتا زؤر لەو زياترە، وە من ھەر بەدواى زانياريدا دەگەپيتم و داواى دەگەم. ئيبنو عەبباس ئەگەر شيعريکى دريژت بۆ بخوئندبوایە ئەوا يەکسەر لەبەرى دەکرد و بؤتى دووبارە دەکردەو. وە چەندان نمونەى تريش له ميژوودا ھەيە و ئەمانەش مشتتيکن له خەروارتک.

هۆكاری دووهم: قورئانی مهزن خاوهن رێكوپێکی و ئاوازیکی نایابه،
نهمهش دهبیته هۆی ئهوهی کرداری له بهرکردن و به بیر هێنانهوه و
بهرکردنی زانیارییه له بهرکراوهکان رێك بخات.

هۆكاری سێیههه: له بهرکردنی قورئانی مهزن تهركیز و ووردهكاری
دهوێ، كه ئهمه وادهكات بیروهۆش گهشه پێداو فیڕی ووردهكاری بکات،
چونكه دروست نیه قورئان به واتایهكهی له جیاتى دهقهكهی
له بهر بکری، به لكو به كهه کردنی یان زیاد کردنی پیتیکیش چ جای
ووشهیهك یان زیاتری نابێ و قبول نیه. ئهم ووردهكارییه له
له بهرکردنی پیت به پیتی قورئاندا توانایهکی وورد به بیروهۆش
دهبهخشێ و گهشه پێ دهدا.

هۆكاری چوارههه: زۆر پێداچوونهوه (مراجعة)ی قورئان ههروهكو زانیان
گوتویهانه گهشه به بیروهۆش دهدا. به واتایهکی تر: له پێداچوونهوهدا تۆ
بهردهوام خهڕیکی کرداری له بهرکردنی.

هۆكاری پێنجههه: په یوهست کردن و بهستنهوهی ئایهتهکان له شیوه
شوێن و واتادا بهیهکتری قورئانهکه دامهزراو و جیگیرتر دهکا⁽¹⁾، وه
له هه مان کاتیشتا دهبیته هۆی ئهوهی بیروهۆش توانای وهگرتن
(استعاب)ی زیاتر و کراوهتر و فراوانتر بێ بۆ وهگرتنی زانیارییهکان، وه
ههروهها بیروهۆش بپاریژی له پهرش و بلاوی.

د- میکانیزم و چۆنیهتی کاری بیروهۆش: به بیر هێنانهوه بریتییه له
پاکێشانی زانیارییهکان له بیروهۆش. بیروهۆش له سههه تادا له رینگهی
ههستهکان ههلهدهستی به وهگرتنی زانیارییهکان، ئینجا به له بهرکردن و

(1) له کرداری له بهرکردنی قورئانی به ریزدا په یوهندکردن و بهستنهوهی ئایهتهکان به یهکتری په کێکه
له بنچینهکانی له بهرکردنی قورئان.

دانانی له بیروھۆشی کورت خایەن- که لەویدا زانیارییەکان دەسپێنەووە و نامینن ئەگەر چەسپ نەکرین و کاریان لەسەر نەکری- ئینجا ھەڵدەستێ بە ھەلگرتن و خەزن کردنی لە بیروھۆشی درێژخایەن- که لەویدا زانیارییەکان ھەندیک جار لەبەر دەکرین و لەبەر دەچنەو- جا کرداری خەزن کردن تیرو تەسەل و تەواو نابێ تا حالەتی نووستن یان پشووی نیوان دوو کرداری لەبەرکردن پوونەدات.

بابەتی سێیەم: ووزە و توانای مڕۆڤ:

بە راستی خوای گەرە لە مڕۆڤدا ھێز و ووزەییەکی گەرە و مەزنی تیدا دروست کردووە، که لاشە زیندوو دەکا و بە جوولەیی دەخا، بەلام بەداخووە زۆربەیی مڕۆڤەکان ئەو ووزەییە لە گەمە و گالتە و یاری و کاری بئسوود و نابەجێ بەفەرۆ دەدەن. خوای گەرە پۆحی لە ناو مڕۆڤدا داناو و بە ھەموو لاشەیدا بلایوی کردۆتەو، که سنووریک نیە بۆ ووزەکەیی، بەلام مڕۆڤ ئەم ھێزە پۆحییە لە سەرقالی ژیان و دنیا بەزایە دەدا، و ئەگەر مڕۆڤ بتوانی ئەم ھێز و ووزە پۆحییەیی که ھەیەتی کوێ بکاتەو ئەو دەتوانی کاری سەیر و سەرسوڕھێنەر ئەنجام بدات، ھەر بۆ نمونە کاتیکی ئیماندار دەخوێ و لە خەوندا پۆحی دەچیتە جیھانی بالا و لەگەڵ فریشتە و پیغەمبەران تەنانەت ھیندیک جار لەگەڵ خوای گەرەش دەدوێ ھەست بە کامەرانی و خوۆشی و بەختەوهری دەکات، وە بۆشی کردنەوہی ئەمە ھیچ تەفسیریکی زانستی نییە جگە لە زانستی خوای گەرە که لە ڕینگای پیغەمبەرەکەیی صلی اللہ علیہ وسلم بە ئیمە گەشتووە.

کهواته هیژو ووزیهکی شاراو له ناخ و ناوهوهی مرقدا هیه نهگەر بیهوی و ههولی بو بدا- بهویستی خوی گهره- دهتوانی بهو هیژه چهندان کار نهجام بدا که خه لکانیکی زور بویان نهجام نه درایی، نه مهش کاتیك دهبی نهگهر ته رکیز و توانای زهین و هیزی دل و پوح و ههستهکانی ناوهوه (العقل الباطن) خالی بکا له سهرقالی دنیا و بیان بهستیتوه به زیکر و یادی خوا و نهوهی خوا پیی خوشه، نه وهتا دهگیرنهوه⁽¹⁾ کاتیك عومهری کوپی خه تتاب- پهزای خوی لی بی- له مه دینه له کاتی ووتاردانیدا بانگیکی کردو گوتی: (یاساریه الجبل، یاساریه الجبل) که ساریه ی کوپی زه نیم له ناوچه ی خو پاسان به ههزاره ها کیلومهتر له عومهر دور بوو، لهوی ساریه و سوپاکه ی دهنگی عومهریان بیست.

(1) بۆ درێژهی ئەم پڕۆژە بەرنامە: 1- اسد الغابة لأبن الاثير (1/ 408). 2- الكامل فی التاريخ لأبن الاثير (1/ 467). 3- تاريخ الرسل والملوك للطبري (2/ 397). 4- مقدمة ابن خلدون (1/ 50). 5- تاريخ الاسلام للذهبي (1/ 111). 6- البداية والنهاية لأبن كثير (7/ 147).

خالی دووهم:

له بهر گوردنی قورئانی مهزن پيش هه موو کاریک

له بهر ئه وهی زانایانی پيشین گرنکی و گه ورهیی و دهوری قورئانی مهزنیان له هه موو کاریکدا - به تایبهتی فیربوونی زانسته شه رعیه کان - دهزانی و به لوتکهی هه موو زانستیان داده نا، بۆیه هه ر که سیك نیازی فیربوونی زانسته شه رعیه کانیه هه بوایه، ده بوایه له سه ره تادا قورئانی مهزن له بهر بکات ئینجا بیته کوپی وهرگرتنی زانست و زانیاری، چونکه هه موو کهس ئاماده یی له بهر گوردنی قورئانی مهزنی نه ییه که سه رچاوه ی هه موو زانستیکه، و هه ر که سیکیش ئه و ئاماده یی یه ی تیدا نه بی - به تایبهتی ده غه ل و دوو پوه کان له کاتی که ده یانه و ی خویان بخزیننه ناو پیزی مسو لمانان - ئه وه شایانی خو پنه وماندوو کردن و فیرگوردنی زانسته شه رعیه کانیه تری نابی.

وه لیدی کوپی موس لیم ره حمه تی خوی لی بن ده لی: (کُنَا إِذَا جَالَسْنَا الْأَوْرَاعِيَّ فَرَأَى فِينَا حَدَّثًا قَالَ: يَا غُلَامُ، قِرَاتِ الْقُرْآنَ؟ فَإِنْ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: اقْرَأْ: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِیْ لَكَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّتَيْنِ إِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ إِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِیْ یُوصِی بِهَا أَوْ دِینٌ مَّا بَنَآؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيْتُهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنْ اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝﴾

واته: (کاتیک ئیمه له کوپی نهوزاعی بو وهرگرتنی زانست و زانیاری دانیشتباین، وه کهسیکی نوئی له ناواماندا دیتبووایه پیی دهگوت: ئه ی گهنج، قورئانت له بهر کردووه؟
ئه گهر گوتبای: به ئی.

ئهوزاعی دهیگوت: ئه م ئایه ته - له بهر - بخوینه: ﴿يُصِكِّرُ اللَّهُ فِيْ
أَوَّلِكُمْ﴾.

وه ئه گهر گوتبای: نه خیر، ئهوزاعی پیی دهگوت: بپرۆ پیش ئه وه ی داوای زانست بکه ی قورئان فیربه و له بهری بکه).

نه وه ی په حمه تی خوای لی بی ده ئی: (المطالعة بالأهم فالأهم، واول ما یبتدئ به حفظ القرآن العزیز فهو اهم العلوم وکان السلف لا یعلمون الحديث والفقه إلا لمن حفظ القرآن - الى ان قال - وبعد حفظ القرآن یحفظ من کل فن مختصراً ویبدأ بالأهم ومن أهمها الفقه والنحو ثم الحديث والاصول ثم الباقي علی ماتیسر...) ⁽¹⁾.

واته: (موتالاکردن و خویندنه وه به گرینگترین پاشان گرینگتر دهست پیی ده کریت، وهیه که م کاریک - قوتابی - دهستی پیی بکا له بهر کردنی قورئانی به دهسه لاته که گرینگترینی هه موو زانسته کانه، وه جارن پیشین (سلف) فهرمووده و فیهیان فیتری که سیک نه ده کرد مه گهر ئه و که سه قورئانی له بهر بوایه... وه دوا ی له بهر کردنی قورئان له هه موو زانستیک کورته یه که له بهر دهکا، له مه شه وه له گرینگترینیان دهست پیی دهکات، وه له هه مووشیان گرینگتر (فیه و نهحو) وه، پاشان فهرمووده و ئوصول، پاشان ئه وانی تر پیی به پیی و ئه وهنده ی توانرا...).

وسئل ابن تیمیة رحمه الله: ایما طلب القرآن او العلم افضل؟

فأجاب رحمه الله: (اما العلم الذي يجب على الانسان عیناً کعلم ما امر الله به، وما نهى الله عنه، فهو مقدم على حفظ ما لا يجب من القرآن، فإن طلب العلم الاول واجب، وطلب الثاني مستحب، والواجب مقدم على المستحب. واما طلب حفظ القرآن فهو مقدم على كثير مما تسميه الناس علماً وهو إما باطل، او قليل النفع وهو أيضاً مقدم في التعلم في حق من يريد ان يتعلم علم الدين من الاصول والفروع، فإن المشروع في حق مثل هذا في هذه الاوقات ان يبدأ بحفظ القرآن، فإنه اصل علوم الدين...) (1).

واته: له ئیبنو تهیمیة ره حمه تی خوای لی بی پرسیارکرا: ئایا فیربوون و له بهرکردنی قورئان له پیشتیره و فه زلی زیاتره یان زانسته کانی تر؟

ئه ویش له وه لامدا گوتی: ئهو زانسته ی له سه ر مروفه کان پیویسته و فه رزی عهینه وه کو زانیاری هه بوون بهو کارانه ی خوا فه رمانی پی کردوو، وه بهو کارانه ی خوا لی قه ده غه ی کردوو، ئهو بهی گومان ئه وه ی باس کرا- له له بهرکردنی ئهو ئایهت و سو په تانه ی واجب و پیویست نین له پیشتیره، چونکه به راستی داواکردنی ئه وه ی یه کهم واجب، وه ی دووم سوننه ته، وه ناشکرایه که واجب له پیشتیره له سوننهت. به لام له بهرکردنی قورئان له پیشتیره له زۆربه ی ئه وه ی خه لکی ناویان ناوه زانست، که له راستیدا یان پووچن یان سوود و که لکیان که مه، وه هه روه ها له بهرکردنی قورئان له پیشتیره بو که سیك که ده یه وی فیری زانستی ئایینی بی له ئوصول و لقه کان (الفروع)، چونکه به راستی ئه وه ی پیویسته بو ئهو

که سه له م کاتانه دا دهستی پی بکا بریتییه: له له بهرکردنی قورئان که بی گومان قورئان بنچینه و سه رچاوهی زانسته کانی ئایینه...).

ئین جهوزی په حمه تی خوی لی بی ده لی: (ولیس من حفظ نصف القرآن کمن حفظ الكل، ولا من حفظ مائة حدیث کمن حفظ ألفاً، وعلى هذا فليس العلم إلا ما حصل بالحفظ.

قال عبدالرزاق بن همام: كل علم لا يدخل مع صاحبه الحمام فلا تعده،
وانشد:

ولیس بعلم ما حوی القمطر وما العلم إلا ما حواه الصدر⁽¹⁾.

واته: (ئوهی نیوهی قورئانی له بهر هه رگیز وه کو ئه وه که سه زییه که هه موو قورئانی له بهر، وه ئوهی سه د (100) فه رموده ی له بهر وه کو که سی ک زییه که هه زار (1000) ی له بهر، بویه له سه ر ئه م بنچینه یه زانست هه ر ئه وه یه که به له بهرکردن هاو ته دی.

عه بدول په زاقی کو پی هه ممام ده لی: هه ر زانستی که له خاوه نه که ی نه چی ته که رماو ئه وا به زانستی دامه نین. وه ده یگوت:

ئوه زانست زییه که له کتیبخانه دایه

وه زانست زییه مه گه ر ئه وه ی له سین گدایه⁽²⁾.

ماوهردی په حمه تی خوی لی بی ده لی: (والعرب تقول في امثالها: حرف في قلبك خير من الف في كتبك).

واته: (پیتیک له دله که ت بی چاکتره له هه زار پیت له ناو کتیبه کانت).

(1) الحث على حفظ العلم لابن الجوزي (ص/ 13) ، والبيت المذكور للخليل بن أحمد رحمه الله، ذكره

ابن عبد البر في جامع بيان العلم (1/ 68).

(2) أدب الدنيا والدين للماوردي (ص/ 65).

خالی سۆیه 4م:

فهزڵ و گه‌وره‌یی له‌به‌رکردنی قورئانی مه‌زن و هه‌لگرانی

به‌راستی هه‌لگرانی قورئان پله و پایه‌یه‌کی ئیجگار مه‌زنیان هه‌یه که له سه‌رووی هه‌موو پله و پایه‌یه‌که، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر په‌یوه‌ندی‌یه‌که‌ی به‌ فه‌رمووده و که‌لامی خوای گه‌وره، وه‌ خوای گه‌وره ئه‌م قورئانه‌ی له‌ دله‌کان پێش نووسینه‌وه‌ی له‌ په‌راوه‌کان پاراست، وه‌ که‌سانێکی شایسته‌ی بۆ ئاماده‌کرد که‌ سینه و دل و ژیری‌یان له‌ قورئان پرێکه‌ن، وه‌ به‌سه‌ بۆ هه‌لگرانی قورئان که‌ خوای گه‌وره له‌ فه‌رمووده‌ی خو‌ی ناوی هه‌ینابن و سیفه‌تی زانای دابنه‌ پال، وه‌ ئه‌گه‌ر بۆ هه‌لگرانی قورئان هه‌یج باس و خواسیک نه‌بوا‌یه جگه‌ له‌وه‌ی خوا له‌م ئایه‌ته‌ ناوی هه‌یناون و باسی کردوون ئه‌وا به‌سیان بوو، وه‌کو ده‌فه‌رموی: ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي سُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ (١٩) ﴿١﴾.

وه‌بۆ زانین و زیاتر ده‌رخستنی پله و پایه‌ی قورئان له‌به‌ره‌کان چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و به‌سه‌ر هاتیک باس ده‌که‌ین:

له‌ ئه‌بو ده‌ردائه‌وه‌ ره‌زای خوای لی‌ بن له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ صلی الله علیه وسلم که‌ فه‌رموویه‌تی: ((من حفظ عشر آيات من أول سورة الكهف عصم من الدجال)) (2).

واته: ((هه‌ر که‌سیک ده‌ (10) ئایه‌ته‌ له‌ سه‌ره‌تای سو‌ره‌تی که‌هف له‌به‌ر بکاته‌ ئه‌وا پارێزراوه‌ له‌ ئازاوه‌ی ده‌ججال)).

(1) سورة العنكبوت (49).

(2) رواه مسلم (1342)، و احمد (20720).

باشه ئه گهر به له بهرکردنی ده (10) ئایهت له سه رهتای سو په تی که مف
خوای گه وه ئه و که سه به یاریزی له ئاشوبییکی هه ره گه وه که ده جاله .
ئه ی ده بی به له بهرکردنی هه موو قورئان خوای گه وه چ ریزو پاداشتیکی
مه زنی له لای خو ی بو ئه و که سه هه لگرتبی؟! به راستی مه زنی و گه وه یی
ئه و پاداشته هه ر خوا بو خو ی ده زانی چهنده .

له عائیشه ی دایکمانه وه په زای خوای لی بی ده گیریته وه: پیغه مبه ری
خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: ((من اخذ السبع الاول من القرآن
فهو حبر))⁽¹⁾.

وفي المستدرك: (فهو خير))⁽²⁾.

واته: ((هه رکه سیك هه وت (7) سو په ته گه وه که ی یه که م له قورئان
له بهر بکا و لییان شاره زا بی ئه و زانیه و له زانستدا به قوول داچووه)).
وه له موسته ددره کدا: ((ئه وه له چاکه کارانه)).

سو په ته کانیش ئه مانه ن: (البقرة، آل عمران، النساء، المائدة، الأنعام،
الأعراف، التوبة).

قیبینی: زانیان له سه ر دیاری کردنی سو په تی هه وته جیاوازییان
هیه، هیئدیک ده لئین سو په تی (التوبة والأنفال) ه، هیئدیک تر ده لئین
(یونس) ه، وه ئه وه ی ئیمه دیاریمان کردووه له سه ر رای پی شه و
(البانی) یه که ده لی سو په تی (التوبة) یه⁽³⁾.

(1) رواه أحمد (23390)، وشعب الإيمان للبيهقي (2317)، وسلسلة الأحاديث الصحيحة للألباني (2305).

(2) المستدرك على الصحيحين للحاكم (2025).

(3) بیوانه: فضائل القرآن وأحكامه من صحيح الإمام الألباني لإبراهيم المناوي (هر 69-70).

له جابری کوپی عهبدوللّوه پهزای خوای لی بئی دهگیریتتهوه: (ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يجمع بين الرجلين من قتلى احد - يعني في القبر - ثم يقول: (ايهما اكثر اخذاً للقرآن؟)، فإذا اشير الى احدهما قدمه في اللحد)⁽¹⁾.

واته: (پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم کوژراوه کانی غهزای ئو خودی دووپیاو دووپیاو لهیه ک قهبردا دهناشت، پاشان دهیغه رموو: ((ئهم دوو کوژراوه کامیان قورئانی زیاتر له بهره؟))، جا که ئاماژه یان بو یه کیکیان دهکرد، پیغه مبهر ئهوی بو گوپیچکه که پیش دهخست تاکو زووتر بینیژن).

هیشامی کوپی عامر پهزای خویان لی بئی دهلی: (لما كان احد، اصيب من اصيب من المسلمين، واصاب الناس جراحات [فقلنا يا رسول الله الحفر علينا لكل إنسان شديد]، [فكيف تأمرنا]، قال: احفروا ووسعوا [واعمقوا] واحسنوا] وادفنوا الاثنين والثلاثة في قبر، قدموا اكثرهم قرآناً، [فكان ابي ثالث ثلاثة، وكان اكثرهم قرآناً، فقدم]⁽²⁾.

واته: (له پوژي ئو خوددا ئهوهی کوژرابوو له مسولمانان کوژرابوو، هندیك خه ئكیش بریندار بوون، جا گوتمان: ئهی پیغه مبهری خوا هر پیایوئیک و گوپیکی بو هه لکه نین نارهحه ته له سه زمان، فه زمان چوئن پی ده کهیت؟).

فه رموی: ((گوپی فراوان هه لکه نن و قوول و چاکی بکهن، وه دوو دوو و سئ سئ بیانخه نه گوپی که وه، وه کامیان قورئانی زیاتر

(1) رواه البخاري (1343)، و أبو داود (3135)، وأحمد (183/3)، والنسائي (277/1)، والترمذي (1036)، وابن ماجه (1514).

(2) رواه النسائي (80-81/4)، وأبو داود (3215).

له بهر پێشی بخه ن)).

وههيشام دهلیت: (باوکی من سئیه می سئ که سه که بوو، وه له دوو که سه که قورئانی زیاتر له بهر بوو، له بهر نه وه پێش نه وان خرا).

به ئی: نه مه یه فه زل و گه وه یی که سیک دهستی به قورئان گرتبی و له سینگی دا کو ی کرد بیته وه و کاری پێ کرد بی، دیاره گه وه ترین کاریش له پیناو خودا دا بهرز کرد نه وه ی و وشه ی خوا یه (قورئان) به خوین و مال، هه ر بۆیه قورئان له دوا ی مردنی نه و که سه شدا وازی لینا هی نی و له گه لیدا ده بی و پێش خه لکی تری ده خا.

به راستی نه مه یه شه ره ف و پله و پایه، جا بانگه وازی که یه و ده لێن: هو خه لکینه کی هه یه له ئیوه نه م شه ره فه له ده ست خو ی نه دا تا وه کو خوا و پێغه مبه ره که ی به چاوی ریزه وه سه یری بکه ن و مامه له ی تایبه تی له گه ل بکه ن، با بیته مه یدان بو له بهرکردن و کاری پێکردنی قورئان.

له عایشه ی دایکه مانه وه ره زای خوا ی لی بی له پێغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم فه رمو یه تی: ((الماهر بالقرآن مع السفرة الكرام البررة، والذي یقرأ القرآن ویستمتع فیه وهو علیه شاق له اجران))⁽¹⁾.

واته: ((نه و قورئان خوینه ی که به ره وانی و بی هه له قورئانی له به ره و ده ی خوینی و- ره فتاری پێ ده کا- نه وه له پایه ی نه و فریشته به ریزو چاکه کارانه دایه که له جیهانی بالادان، وه نه و که سه ی که ده ی خوینی و به گران بۆی له بهر ده کری نه و دوو پاداشتی⁽²⁾ بو هه یه)).

(1) رواه البخاري (4937)، ومسلم (798).

(2) پاداشتی که بو خویندنه وه که ی وه پاداشتی که بو زه حمه تیه که ی، به لام کو مه ل و ده ستی یه که م له هی دوو ه بهرز و پاداشت زیاتر. بروه: شرح رياض الصالحين (للعنمين) (102/3).

عن عامر بن وائلة: ان نافع بن عبدالحارث لقي عمر بعسفان، وكان عمر يستعمله على مكة، فقال: من استعملت على اهل الوادي؟ فقال: ابن ابي.

قال: ومن ابن ابي؟ قال: مولى من موالينا

قال: فاستخلفت عليهم مولى؟

قال: انه قارئ لكتاب الله عزوجل وانه عالم بالفرائض.

قال عمر رضي الله عنه: اما ان نبیکم -صلى الله عليه وسلم- قد قال: ((ان الله يرفع بهذا الكتاب اقواماً ويضع به آخرين))⁽¹⁾.

واته: له عامری کوپی وائلهوه دهلی: که نافع کوپی عهبدولحارث له ناوچهی عهسفان به عومهری کوپی خهتتاب گهیشته، که عومهر پهزای خوای لی بی کردبووی به کاربهدهست به سهر مهککهدا.

عومهر گوتی: کیته کردووه به کاربهدهست - له دوای خوت - بهسهر خه لکی نه م دوله؟

نافع گوتی: ئیبنو نهبزا.

گوتی: ئیبنو نهبزا کییه؟

نافع گوتی: یه کیکه له پیشخرمهت و کارگوزاره کانمان.

عومهر گوتی: جا کارگوزارت کردووه به جینشینینی خوت لهسهریان؟

نافع گوتی: نهو که سیکی قورئان له بهرهو شارهزایه به زانستی میرات بهش کردن.

عومهر گوتی: راسته که پیغه مبه ره که تان صلى الله عليه وسلم فره موویه تی: (له راستیدا خوا به هوئی نه م قورئانه چه ند گهل و هوژو که سانیک سهر به رز دهکات و چه ندانی تریش نزم و نه وی دهکات)).

(1) رواء مسلم (817)، وابن ماجه (218)، وابن عباس (772)، والدارمي (3318).

له عهبدوللای کورپی عه مېروه په زای خویان لی بی له پیغه مېروه
صلی الله علیه وسلم که فرمویه تی: ((یقال لصاحب القرآن اقرأ وارق
ورتل كما كنت ترتل في الدنيا فإن منزلتك عند آخر آية تقرؤها))⁽¹⁾.
واته: ((له به هشتا به قورئان خوین ده لئین: قورئانت چهند له بهره
به نارامی و مؤلت و له سه ره خوو جوان بیخوینه، وه به پایه کانی
به هشتا سه ربکه وه، وه چوون له دنیا دا قورئانت هی دی هی دی و
له سه ره خوو جوان ده تخوینده وه، چونکه پایه ی تو له و شوینه دایه که دوا
نایه ت ده خوینی و له دنیا دا له بهر ت کردوه)).

وه مېروه ها پیغه مېهر صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: ((إن عدد درج
الجنة على عدد آي القرآن، فيقال للقارئ يوم القيامة: اقرأ وارتنق، فإن كان
معه نصف القرآن يقال له: لو كان عندك زيادة لزدناك))⁽²⁾.
واته: ((به راستی ژماره ی پایه کانی به هشت به نه دازه ی ژماره ی
نایه ته کانی قورئانه، بویه له پوژی دوایدا به قورئان له بهر ده گوتری:
بخوینه و به پایه کانی به هشت سه ربکه وه، جا نه گهر نیوه ی قورئانی
له بهر کردبی پی ی ده گوتری: نه گهر زیاترت له لا بویه زیاترمان له
پایه کانی به هشت پی ده به خشی)).

جا ده بی له و پوژده چهند که سمان له بهر نه وه ی گرن گیمان به
له بهرکردنی قورئانی مه زن نه داوه سه رنه که وین به پایه کانی به هشت، یان
هیندی کمان لی له بهر کردوه و به قهد نه مه سه رده که وین و له شوینی ک

(1) رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح (2912)، وصحيح الترمذي للالباني (2329)، وأبو داود (1664)، وأحمد في المسند (2/ 193)، وابن حبان (موارد 1789)، وصححه الحاكم (1/ 552-553) ووافقه الذهبي، وصحيح الجامع للالباني (8122).

(2) حسنه الألباني في المشكاة (2134).

دەۋەستىن كە ئەو كات خۆزگەي ئەۋە دەخۋازىن: زىاتىرمان لە قورئان
لەبەركىدبوۋايە و لە دۇنيادا زىاتىر خۇمان بۇ ماندوو بىكردبوۋايە، ۋە
كاتى زىاتىرمان بۇ تەرخان بىكردبوۋايە تا ئىستا زىاتىر سەرىكەۋتىنايە و
نزىكتىر بىۋىنايە لە بارەگاي خۋاي خاۋەن شىكۆ.

دەبا ئەو پۇژە كە گومانى تىدانىيە بېيىنىنە بەرچاۋ و خۇمان لەو
حالەتە دابىنىن ئاخۇ ئىمە لەكام كۆمەل دەبىن، ئەۋانەي بە ھەموو
پايەكانى بەھەشت سەردەكەۋن يان ئەۋانەي لە شۋىنى خۇيان دەچەقن؟
ۋە دووبارە دەلىين: با ئىستا لە دۇنيادا مەردوو ئازا بىن و ھەۋلىدەين
بۇ لەبەركىردنى ھەموو قورئان تا لە پۇژى دوايىدا پىمان نەگوتى: ((لو
كان عندك زيادة لزدناك)): ئەگەر زىاتىرت لە قورئان لە لا بوۋايە زىاتىرمان
لە پايەكانى بەھەشت پىدەبەخشى و سەردەكەۋتى.

براى شاعىرىش: كاك فەرھاد جەۋھەر برادۆستى دەلى:

قورئان لەبەركە مەلى زەحمەتە
خۆت بىبەش مەكە ئا لەو پەحمەتە
خودا لە بەھەشت پىت دەلى ۋەرە
قورئانى منت چەندە لەبەرە
بخوینە و بېرۇ بەبى دل پەستى
لە كوى كۇتاھات لەۋى دەۋەستى
نىۋان سەرەتا و كۇتايى چەندە
پىشكەشت دەكا خوداي بەخشندە

له ئه‌بو هه‌ره‌په‌روه په‌زای خوای لی بئی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: ((یجیء صاحب القرآن یوم القيامة، فيقول القرآن: يا رب حله فيلبس تاج الكرامة ثم يقول: يا رب زده فيلبس حلة الكرامة، ثم يقول: يا رب ارض عنه فيرضى عنه، فيقال له: اقرا وارق ويزداد بكل آية حسنة))⁽¹⁾.

واته: ((له پۆژی دوایدا هاوه‌ل و هاوپی قورئان ده‌هینری، جا (پاداشتی) قورئان ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بۆی چه‌لāl بکه و شایه‌نی بکه.. جا تاج و گۆینه‌ی که‌پامه‌تی پی‌ده‌به‌خشری و له‌به‌رده‌کری، پاشان قورئان ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بۆی زیاده‌که.. جا گه‌وه‌رو خشلی شه‌ره‌ف و که‌پامه‌تی له‌به‌رده‌کری، پاشان قورئان ده‌لی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار لی‌ی پازی ببه.. خوای گه‌وره‌ش لی‌ی پازی ده‌بی، جا پی‌ی ده‌گوتری: بخوینه و سه‌ربه‌که‌وه، وه‌بۆ هه‌ر ئایه‌تی‌کیش چاکه‌یه‌کی بۆ زیاد ده‌کری)).

له ئه‌نه‌سی کو‌پی مالی‌که‌وه په‌زای خوای لی بئی ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: ((إن لله اهلين من الناس))
قیل: من هم يا رسول الله؟

قال: ((اهل القرآن اهل الله وخاصته))⁽²⁾.

واته: ((به‌راستی خوای گه‌وره که‌سانێکی له خه‌لکی هه‌ن))

گوترا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وانه کی‌ن؟

فه‌رمووی: ((ئه‌هلی قورئان ئه‌هلی تایبه‌تی خوای گه‌وره‌ن)).

(1) رواه الترمذي وقال هذا حديث حسن صحيح (2839)، والمستدرک علی الصحیحین للحاکم، والبیهقی فی شعب الایمان (1940).

(2) أخرجه أحمد (127/3)، وابن ماجه (215)، والنسائي في فضائل القرآن (56)، وصححه المنذري في الترغيب والترهيب (303/2)، وصحيح الجامع للألباني (2165).

لە عوقبەى كوپى عامىرەوھ پەزەى خواى لى بى دەلى: پىغەمبەرى
خو صلى الله عليه وسلم فەرموويەتى: ((لو كان القرآن في إهاب ما مسته
النار))⁽¹⁾.

واتە: ((ئەگەر قورئان لە دلى ھەر كەسىڭدا بى ئاگر بەرى ناكەوى)).

وقال ابن هانيء لأحمد بن حنبل رحمهم الله: (ما معنى: ((لو كان
القرآن في إهاب ما مسته النار)) قال هذا يرجي لمن القرآن في قلبه أن لا
تمسه النار⁽²⁾.

واتە: ئىبن ھانى بە ئەحمەدى كوپى ھەنبەلى گوت: ماناى ئەم
فەرموودەى چىيە كە دەلى: ((لو كان القرآن في إهاب ما مسته النار)).
گوتى: ھىوا وايە بۇ ئەو كەسەى ھەموو قورئانى لە دلدایە ئاگر بەرى
نەكەوى.

تېبىنى: ئەم فەرموودەى لەلایەن ھىندىك لە زانايانى تر شەرح و
لىكدانەوھى تىرىشى بۇ كراوھ.

جا ھەركەسىڭ دەيەوى دلىيابى بە ئاگرى بلىسەدارى دۆزەخ نەسوتى
با لەناو دلىدا جىگەى قورئان بكاتەوھو لە پەفتارىدا پەنگى پىبداتەوھ.
بەلى" با ھەولەدىن لەم پزگاربوون و سەركەوتنە گەورەىە خوۋمان
بىبەش نەكەىن و ئەو ھەموو ماندووبوونەى بۇ دونيا سەرفى دەكەىن
ھىندىكىشى بۇ قىامەتى خوۋمان بى.

(1) أخرجه أحمد (151/4)، والدارمي (3310)، والبغوي في شرح السنة (1180)، وله شاهد ينفقوى
به عند الطبراني من حديث عصبه بن مالك. بيوانه: الاداب الشرعية والمنح المرعية (34/2).
(2) بيوانه: الاداب الشرعية والمنح المرعية لأبن مفلح المقدسي (34/2).

له ئه‌بو سه‌عیدی خودرییه‌وه په‌زای خوای لی بئی ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: ((إذا كانوا ثلاثة فليؤمهم احدهم، واحقهم بالامامة اقرؤهم))⁽¹⁾.

واته: ((ئه‌گهر سئ که‌س بوون با یه‌کیکیان به‌رنوئژی و ئیمامه‌تییان بۆ بکا، وه له‌هه‌موویان شایه‌تر ئه‌وه‌یه که قورئانی زیاتر له‌به‌ره)).

له ئه‌بو هوپه‌یه‌وه په‌زای خوای لی بئی ده‌لئ: (بعث رسول الله صلی الله علیه وسلم بعثاً وهم ذو عدد، فاستقراهم فقرا كل رجل منهم ما معه من القرآن فأتى على رجل من أحدثهم سنأ، فقال: ((مامعك يا فلان))؟ فقال: معي كذا وكذا وسورة البقرة. قال: (امعك سورة البقرة))؟ قال: نعم. قال: ((اذهب فانت اميرهم)).

فقال رجل من اشرفهم والله يا رسول الله مامنعني ان اتعلم سورة البقرة إلا خشية ان لا أقوم بها.

فقال رسول الله صلی الله علیه وسلم : ((تعلموا القرآن فاقروا واقرئوا، فإن مثل القرآن لمن تعلمه فقراه وقام به كمثل جراب محشو مسكاً يفوح بريحه كل مكان ومثل من تعلمه فيرقد وهو في جوفه كمثل جراب وكئ على مسك))⁽²⁾.

(1) رواء مسلم (672).

(2) رواء الترمذي (2876) في ثواب القرآن، باب ماجاء في فضل سورة البقرة وآية الكرسي وقال: هذا حديث حسن، وأخرجه ابن ماجه (217) في المقدمة (مختصراً دون ذكر القصة)، والنسائي الكبرى (تحفة الاشراف 280 / 10) (8749) وفيه عطاء مولى أبي أحمد ولما يعرف، وللحديث شاهد ضعيف جداً من حديث عثمان رضي الله عنه: رواء الطبراني في الاوسط (المجمع 164 / 7)، والدارقطني في الافراد (كنز العمال 4020) وفيه يحيى بن مسلمه بن كهمل وهو شيعي متروك. وحسنه شعيب الارنؤوط في الاداب الشرعية والمنح المرعية لابن قدامة المقدسي (409/2).

واتە: جارېك لە جارەن پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم
لەشكرىكى گەورەى نارد بۆ شوپىنك، يەكە يەكە داواى لىكردن كە
چەندىان لە قورئان لەبەرە بىخوينن، جا ھەر پياويك چەندەى قورئان لەبەر
بوو دەيخويند، تا نۆرە ھاتە سەر پياويك كە لە گشتيان گەنجتر بوو، پىي
فەرموو: ((ئەى فلان! تۆ چىت لەبەرە))؟

گوتى: ئەو و ئەو و سوپەتى (البقرة) شەم لەبەرە.

فەرمووى: ((سوپەتى (البقرة) شەت لەبەرە))؟!

گوتى: بەئى لەبەرە.

پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووى: ((دەبرۆ تۆ ئەمىر و
فەرماندەيانىت)).

پياويك لە خانەدانەكانيان گوتى: ئەى پېغەمبەرى خوا! مەن بۆيە
سوپەتى (البقرة) فېر نەبووم و لەبەرم نەكرد ترسام نەبادا بەباشى بۆي
ھەلنەستم.

ئىنجا پېغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووى: ((قورئان فېرەن و
لەبەرى بگەن، ھەم خوتان بىخوينن و ھەم بەخەلكى تىرشى بخوينن،
چونكە ئەوكەسەى فېرى قورئان دەبى و دەيخوينى و ئەركى بەجى دىنى
و ھەمبەنەى پەر لە ميسك وايە، بۆنە خوشەكەى بە ھەموو لايەكدا دەروا،
بەلام ئەوكەسەى كە فېرى دەبى و لەبەرى دەكات و دەخەوى و قورئانەكە
لە سىنگىدايە ئەو ھەمبەنەى پەر لە ميسكى دەم دووراو ھەمبەنەى)).

خالی چوارهم: قورئان و منداڵ

هه چهنده له بهرگی یه کهم ئهم بابته مان باس کرد به لام به پشتیوانی
خوای به هیز لیره دا له بهر گرنگی یه کهی و فهراموش کردنی منداڵه کانمان
له لایهن زۆربه مان تیشکی زیاتری ده خهینه سه:

1- کهی دست دمکریت به فیڕکردن و له بهر کردنی قورئانی مهزن بۆ منداڵان؟

له وانیه لات سهیر بێ ئه گهر بلیین هه ره له و کاتهی کۆرپه له له ناو
سکی دایکی یه تی به تایبه تی له شهش (6) مانگی ده توانی ئاماده ی
بکه ی بۆ له بهر کردنی قورئان، وه هه رکه سیکی ش ده یه وێ منداڵه که ی
قورئانی مهزن له بهر بکات با له نزیک منداڵه که ی له و کاته ی له ناو سکی
دایکی یه تی زۆر قورئان بخوینیت وه تا وه کو ئه و زانیاری یانه له ژیری
ناوه وه یاخود هۆشی خۆنه ویست تۆمار بکا و کۆی بکاته وه، چونکه
زانستی نوێ ئه وه ی دۆزیوه ته وه که کۆرپه له له سه ره تای مانگی
شه شه می ناو سکی دایکی هه سته بیستنی - به شیوه یه کی سنوردار -
به ئیش ده که وێ و ئه و ده نگانه ی له ده ره وه دین ده ی بیستنی.

مامۆستا (عبدالکریم جراد) له کتێبه که یدا به ناوی (کیف تصبح
حافظاً للقرآن) باس له دوو پووداو ده کات که به سه ره خۆیدا هاتوه و
ده ئی: (زۆر جار له ماله که ماندا به ئاوازو ده نگیکی بهرز بانگم ده دا که له و
کاته دا خه یزانه کهم سکی هه بوو به (نوپ) ی کچم، دوا ی ئه وه ی خوا هه ی نایه
دونیا هه ره به رده وام بووم وه زۆر جار یش له نزیک ئه و منداڵه ماندا بانگم
ده دا که له و کاته دا له ته مه نی دوو تا سێ مانگیدا بوو.

ده ئی: جا سهیر له وه دابوو کاتی که زۆر ده گریا و نه مانده توانی کپری
بکه ی نه وه یه که سه ره بانگم به گوێ دا ده دا هه ره ئه وه نده که دم گووت: (الله اکبر،

الله اكبر) مندالەكەمان بى دەنگ دەبوو و چاۋەكانى دەكرەۋە، ۋەكو بلىى شتىكى خوشى بىستى.

ۋەھەرۋەھا سەرسامىيەكى تر لەم مندالەماندا ئەۋە بوو جارىكيان سەردانى خزمىكمان كرد، ئەۋ مندالەمان كە لە تەمەنى سال و نيوئىكدا بوو، دەستى دايە كۆتۈرۈل و دوگمەى گۆپىنى كەنالەكانى دادەگرت- كە لە راستىدا نازانى چى دەكا- تا گەيشتە كەنالى قورئانى مەزن ئىدى ۋازى لە كۆتۈرۈلەكە ھىناۋ قىچ گۆى بۇ قورئانەكە شل كرد ھەرۋەكو رەفتاركردنى كەسىكى گەۋرە ھەرچەندە دەركى بەۋە نەدەكرد كە چى دەكا، بەلام ئەۋ فەرموۋدە بەرزو مەزنەى ھاتۆتەۋە بىرى كە كاتى خۆى لەچەند مانگى دوايى كۆرپەلەيى ناۋسكى دايكىدا گۆى بىستى بوو بوو).

بۆيە زانايان نامۆزگارى ئەۋەمان دەكەن كە لە مالەۋەدا تەسجىلىك بە بەردەۋامى بۇ خويندەنەۋەى قورئانى پاك و بى خەۋش ھەبى ھەرچەندە لە پۈۋالەتدا مندالەكان سوۋدى راستەۋخۆى لى ۋەرناگرن بەلام لە بىرو ھۆشى خۈنەۋىستىاندا ھەلى دەگرن و پۆژىك لە پۆژان بە كەلكيان دى و دىتەۋە يادىيان. ۋە ھەرۋەھا دايك و باۋكان خوشيان زۆر قورئان بخويننەۋە، چۈنكە مندالەكان چاۋ لەۋان دەكەن، كوردىش گوتىۋەتى: (گيا لەسەر پنچى خۆى دەپۈيتەۋە).

ئەمە كە مندال ساۋا و كۆرپەلەيە، ۋە كاتىك مندالەكان ھەراش دەبن و جودايى لە نيۋان كارى چاك و خراپ و ساردى و گەرمى دەكەن دەبى ھەۋلى زياتريان لەگەل بدرى بۇ لەبەركردنى قورئانى شكۆدار چۈنكە مندالان ۋەكو پەرەى سىپى وان چيان لەسەر تۆمار بىرى ھەرئەۋە دەخويننەۋە، كەۋاتە دەبى پشت گۆى نەخرىن و گرنگىيەكى تايبەتىيان

پێبدری، وە بە ئەندازەی فێرکردن و گەرنگی پێدانیان، لەدواپۆژدا چوست و چالاک و توندو تۆل و زیرەکتیان لێ دەردەچێ. بۆیە لەمەشدا پیشینە چاکەکانمان منداڵەکانیان ھەر بە بچووکى ناوێتە بەر خویندن و لەبەرکردنی قورئان و ھەولیان داوە مامۆستای باش و چاکیان بۆ دابین بکەن تا کەسیکی جوامیر و بەتوانا و دانایان لێ دەربچێ. تەنانت ھەموو ئەو زانایانەى کە لەلای ئێمە بەناوبانگن و ماف و فەزلیان ھەیە بەسەرماندا ئەگەر سیرەو میژووی ژانیان بخویننەو دەبینن ھەر لە بچووکى دەستیان داوێتە فێربوونی زانست و زانیاری، وە لە پیش ھەمووشیان لەبەرکردنی قورئانی پایەدار ھەروەک لە دوایدا چەند نموونەیان لێ دەھێننەو.

2- ھۆکارە پائەنەر و ھاندەرەکانی لەبەرکردنی قورئانی مەزن بۆ منداڵان:

1- دەربەرین بە قەسە: بۆ نموونە دایک و باوکەکان کاتێک منداڵەکانیان ھەراش دەبن پێیان بڵێن: ئەم منداڵەمان زۆر زیرەکە و دڵنیاین قورئان لەبەر دەکا. یان پێیان بڵێن: تۆ دواپۆژت دەبێ و کەسیکی زاناو داناو قورئان لەبەرت لێ دەردەچێ... ھتد، کە ئەم جۆرە ھاندانە وادەکات دەماخ ھۆرمۆنیکی دەربدا کە دەبێتە ھۆی بارگاوی کردنی مەزەق بە وزەییەکی زۆر سەرسوڕھێنەر و پەیداکردنی متمانە بەخۆبوون. بەلام ئەگەر دەربەرینەکان شکیانەر و پوختنەر بوون ئەوا کارەکە پێچەوانە دەبێتەو. وە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھاوێشەکانی بە چاکترین نازناو ناو دەناو ھانی دەدان وەکو:

(الصّدیق - الفاروق - الکّرار - ذو النورین - امین هذه الامة - سيف الله المسلول - اسد الله...).

ب- نزاو پارانهوه: پارانهوهی دایک و باوکان و لالانهوهیان له خوای گهوره بۆ مندالهکانیان یهکیکه له هۆکاره ههره گرنهکان که وادهکات مندالهکانیان دواوژیان پرشنگذار بئ، نهوهکو هیندیک له دایک و باوکان له جیاتى دوعای خیر توك و دوعای شهپر له مندالهکانیان دهکهن تهنه له بهرتهوهی ههره پاس و بهجولهن که نه مهش ههلهیهکی گهوره و ستهمیکی ناشکرایه، چونکه هیشتا بچووکن و هیچ تهکلیفیکى شه رعایان له سه رذیه و زۆربهیان ناتوانن ته میز له مابهینی کاری چاک و خراپ بکهن.

ج- پێشهنگی چاک: پێشهنگی چاک له دایک و باوکان نه گهر چاک بن ئهوا به هیزترین و به سوودترین هاندهرن بۆ مندالهکانیان بۆ کاری چاک، چونکه منداڵ له سه رهتای ته مه نیدا به تایبهتی سالی یه کهم و دووه می ته مه نی ناتوانی به زمان قسه و گفتوگو بکا، به لکو ههرچی ببینی لاسایی دهکاتهوه⁽¹⁾، جا که ببینی له ماله وه زۆر قورئان ده خوینری و له بهر ده کری ئه ویش لاسایی دهکاتهوه و ههر هیچ نه بی کتیپیک دینی و له سه ری ده خوینی و له وانه یه به ئاوازی شه وه ئه و وشانه ی به ئاسته م فیری بووه و زمانی له گه لی ته ته له دهکا دووباره یان بکاته وه هه ندیک جاریش له بهریان بکا.

(1) کچۆله یهکی دوو ساله مان هه یه به ناوی (به هره) خان، منیش له وکاته ی له سه رو به ندی ریکه ستنی ئه م باب ته (پێشهنگی) دا بووم به نیازی نان خواردنی به یانی میزو کورسی یه کهم جی هیشته، به هره خانیش دوا ی من پوخته هاتبووه سه ر کورسی یه کهم و به قه له م جاف چاک چاک ده فته ره که می نووسیوو و خه تی پێدا هینابوو به حسابی خۆی- وه کو من- نووسی نه وه ده کا. ئیدی به چاکم زانی ئه م پوودا وه وه کو به لگه یه که له سه ر لاسایی کرد نه وه ی مندا له کان بۆ دایک و باوکیان له ئیش و کاره کانیان بنووسم.

کهواته نه گهر مائیک قورئانی تیدا نه خویندری نهوا هرگیز چاوه ری مه که مهنگری قورئانی تیدا مه لکه وی.

(وهکاتیک له باوکی نهو دوو منداله (موحه ممهد) و (مظهر) پرسیارکرا که نهینی له بهرکردنی قورئانی مه زنی ههردوو کوپه که ی چییه؟

له وه لامدا گوئی: بهراستی خویندنه وهی قورئانی مه زن شه و پوژ بو ماوهی بیست و چوار (24) کاتژمیر به بهرده وای له ماله وه ماندا دهنگی ده دایه وهو کو مپیوته ره که مان نه ده کوژایه وه نه له کاتی نووستن وه نه له کاتی به ئاگایی، وه نه له کاتی خواردن و خواردنه وه، نه مه پیش نه وهی ههردوو کوپه که م قورئان له بهر بکه ن، وه ههروه ها دوا ی له بهرکردنیشیان هه ر به م شیوه یه مایه وه.

وه ههروه ها له باوکی منداله ئیرانی یه که که ناوی (موحه ممهدی کوپی حوسهینی ته باته بایی) یه پرسیارکرا له نهینی له بهرکردنی قورئانی مه زنی کوپه که ی؟

له وه لامدا گوئی: من و دایکی موحه ممهد قورئانمان له بهرده کرد و له حه له قه کانی له بهرکردنی قورئان به شداریمان ده کرد، جا زور خویندنه وهو پیداجوونه وهی قورئانی پی پوژش نه که ره وه کاریگه ری یه کی گه وهی هه بوو له سه ر دروستکردن و بهرنامه کاری ده ماخی نه م منداله بچووکه هه تا له وکاته ی کوپه له ش بوو له سکی دایکی⁽¹⁾

د- نموونه هێنانەوهو پێك چواندن: ئەگەر دایك و باوك بە منداڵەكەیان بڵێن: تۆ بەفلانە كەس دەچی و ئەوەندەو ئەوەندە زیرەك و زانای، یان تۆ وەكو فلانە كەس زیرەك دەبی لە لەبەرکردنی قورئان... هتد، جا دەبینین ئەو منداڵە بە بێ دەستی خۆی هەلدەستێ بە لاسایی كردنەوهی ئەو كەسە، تەنانەت هێندێك جار لە قسەو پۆیشتن و شیوەی گفتوگۆ كردنیشی.

ه- چیرۆك و پووداو: گێڕانەوهی چیرۆك و پووداو بۆ منداڵان بەتایبەتی بەر لە نووستن كاریگەری ھەیه لە وەرگرتن و فراوان كردنی بیرو ھۆش، چونكە لەكاتی نووستندا كۆتا زانیاری كە بەر لە نووستن بە مێشك گەیشتنوو ژیڕی ناو ھەلدەستێ بە چارەسەرکردنی و جیگیرکردن و چەسپاندنی لە بیروھۆش و قایم كردنی. بۆیە با ئەو چیرۆكانە بن كە خۆشەویستی خوا و پیغەمبەر صلى الله عليه وسلمو قورئان زیاتر دەكەن و دەخەنە دلایان.

و ھەبۆ ئاسان كردنی ئەم كارە دەكرێ ئێمە بۆ فیڕکردنی منداڵەكانمان و لەبەرکردنی قورئانی بەرزو بڵند پشت بە هێندێك ئامیڕی ئەلیكترۆنی سەردەم ببەستین، وەكو:

* لاپتۆپی منداڵان كە نزیکەى بیست (20) سوپەتی كورت و چل (40) زیكر و دوای سوننەتی تێدایە و بە پاتری قەلەم كاردەكات و نرخەكەى ھەرزانە، وە ھەیانە پێشكەوتوو ترە و سوپەتی زیاتری تێدایە بەلام نرخەكەى زیاترە.

* ئامیڕی ئەلیكترۆنی (MP3) ئەگەر توانای خەزنى یەك (1) گینگا بایت بێ خەتمێكى قورئانی تەعلیمی لەسەر خەزن دەكرێ و شەوان بەر لە نووستن، یا ھەر كاتیكى تری گونجاو با منداڵەكەت گۆیى لى بگرێ، كە

بهراستی من بۆ منداڵهكانم سوودیکی زۆرم له هەردوو ئامێر بینیوه.

* موبایل: كه ئەمەشیان لەهیندیک حالتدا سوودیکی باشی ئی وەردهگیری.

3- هه لگرائی قورئان له منداڵان⁽¹⁾؛

ناوی هیندیک لهو منداڵانه و ئەو کهسانه ی هەر له بچووکییهوه قورئانیان له بهرکردوه باس دهکەین تا بزانی هه موو کاریک ئەگەر بۆ خواو له بهر خوا بێ و ههولێ بۆ بدهین خوا یارمهتیمان دهدا و هاتنه دی ئاسانه. وه ههروهها بههيوای ئەوهی تا له ڕیگای ئیوهوه ئەمه ببیته هاندەریک بۆ منداڵهكانتان:

* عبداللهی کوپی عه بباس پهزای خویان لی بێ که دهکاته ئامۆزای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هەر له بچووکییهوه دهستی کردبوو به له بهرکردنی قورئانی پینموونی کار⁽²⁾.

* شافعی پهحمهتی خوی لی بێ له جهوت (7) سالان هه موو قورئانی له بهر بوو، وه (الموطأ) ی ئیمامی مالکی له ده (10) سالان له بهر کرد⁽³⁾.

* سوفیانی کوپی عویهینه پهحمهتی خوی لی بێ له ده (10) سالی قورئانی له بهر بوو⁽⁴⁾.

* زوهری پهحمهتی خوی لی بێ له تهمهنی ده (10) سالان به ماوهی ههشتا (80) پۆژ هه موو قورئانی له بهر کردوه.

(1) ئەوانه وهکو نمونهی مشتیکن له خهواریک.

(2) فضائل القرآن لابن کثیر باب تعلم الصبيان القرآن (225).

(3) صور ومواقف لمامون فزیز جرار (65/8).

(4) هه مان سه رچاوه (65/8).

* موحەممەدى كۆپى حوسەينى تەبەتەبائى لە ئىران: كە لە تەمەنى شەش سائىدا ھەموو قورئانى بە ژمارەى ئايەت و لاپەرە و تەفسىرى ئايەتەكانىشەو لە بەرکردوو⁽¹⁾.

* عەبدوللەي كۆپى جەبر لە مىسر: كە تەمەنى نو (9) سائە و ھەموو قورئانى لە بەرە، لە گەل دوو (2) ھەزار ھەرموودەي پىغەمبەرى خوا - صلى الله عليه وسلم - و چەندان نامىلكەي تىرىش⁽²⁾.

* فاتىمەي مىر لۆخى لە ئىران: تەمەنى ھەوت سائ و نىو و ھەموو قورئانى بە ژمارەى ئايەت و لاپەرە و لە گەل زانىنى سۈپەتە مەككى و مەدەنىيەكان لە بەرە⁽³⁾.

* وەھەرەھا موحەممەد و مەظھرى كۆپانى مەنصور كە يەكەميان لە ھەوت (7) سائە و ئەويتريان لە نو (9) سائە، كە پىشتەر باسماڭ كردن. وەئەگەر ھەلگىراني قورئان لە منداڵان بژمىرين و باسيان بگەين دەبى لە نامىلكەيەكدا جىگايان بۆ بگەينەو، بەلام بە ئەوئەندە وازدىنين، وە ھىوادارين ئەم بابەتە سوود و كەلكى پىگەياندىن و ئەوانە و نمونەي ئەوانە بگەينە سەرمەشق و پىشەنگى منداڵەكانمان.

شاعىرىش موحەممەدى كۆپى حوسەين - كە شەرع زانىكى مەزھەبى شافىئىيە - دەئى⁽⁴⁾:

تەلم يا فتى والعود رطب	وطبعك لين والدھر قابل
كفى بك يا فتى شرفاً وفخراً	سكوت الجالسین وانت قائل

(1) كيف تصبح حافظاً للقرآن عبدالكريم جراد (ص 42).

(2) ھەمان سەرچاوە (ل 42).

(3) ھەمان سەرچاوە (ل 42).

(4) الاداب الشرعية والمنح المرعية لابن مفلح المقدسي الحنبلي (1/ 236).

خالی پینجهه: گئ شایسته تره ئیمامه تی و بهرنویژی بکا؟
 نهوهی قورئانی زیاتر له بهره (اقرا) یان نهوهی له فیهه
 شارهزاتره (افقه)؟

هرچهنده ئهه بابه ته له ناوه پوکدا ئاماژه به فەزل و گهرهیی هه لگرانی
 قورئان دهکات به لام له هه مان کاتیشدا بابه تیکی فیهی راهه لگره و
 پیویسته مسوولمانان زانیاری یان دهرباره ی هه بئ و بزانیان راو بۆچوونی
 دروست و راستتری زانیان سه بارهت بهه مه سه له یه چی یه، بۆیه
 به چاکمان زانی له خالیکی سه ره خو و به جیا باسی بکهین.

زانایانی ئوممهت سه بارهت بهه پرسیاره دوو راو بۆچوونیان ههیه⁽¹⁾:

راو بۆچوونی مه زه بهی یه کهه: نهوهی قورئانی زیاتر له بهره شایسته تره
 لهوهی که شارهزاتره به فیهه، ئه مه بۆچوونی ئه بو هه نیفه و هاوه لانی و
 تهوری و ئه حمه ده ره حمه تی خویان لی بئ به لگهشیان:

* به لگه ی یه کهه :

له ئه بو سه عیدی خودری یه وه ره زای خوی لی بئ ده لئ: پیغه مبه ری
 خوا صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: ((إذا كانوا ثلاثة فليؤمهم أحدهم
 واحقهم بالامامة اقرؤوهم))⁽²⁾.

واته ((ئه گه ر سئ که س بوون بایه کیکیان ئیمامه تیان بۆ بکا، وه له
 هه موویان شایه نتر به ئیمامه تی نهوهیه که قورئانی زیاتر له بهره)).

(1) بۆ ئه هه بابه ته سوودیکی زۆرم له (صحیح فقه السنه) ی (أبو مالك كمال بن السید سالم) (521/1)

وه رگرتوه.

(2) رواه مسلم (672).

* به لگهی دوهم:

له ئه بو مه سعودی ئه نساری په زای خوای لی بئ ده لئ: پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: ((یوم القوم اقرؤهم لکتاب الله، فإن
کانوا فی القراءة سواء، فأعلمهم بالسنة، فإن کانوا فی السنة سواء، فأقدمهم
هجرة، فإن کانوا فی الهجرة سواء فأقدمهم سلماً، ولا یؤمن الرجل الرجل فی
سلطانه، ولا یقعد فی بینه علی تکرمته إلا بإذنه))⁽¹⁾.

واته: ((ئه وهی ئیما مه تی ده کا بو خه لک با له مه موویان زیاتر قورئانی
له بهر بیئت، ئه گهر له قورئان له بهر کردندا یه کسان بوون، شاره زاترینیان له
سوننه تدا، ئه گهر له سوننه تی پیغه مبه ریشدا یه کسان بوون، له پیشتریان
له کوچ کردندا، ئه گهر له وه شدا یه کسان بوون، له مسولمان بووندا. نابئ
پیاوی ببئ به ئیمام له شوینی ده سه لاتی پیاویکی تردا، وه له سه ر
جیگهی تایبه تیشی نابئ دابنیشیت مه گهر به په زامه ندی خو ی بیئت)).

ئه وه وی په حمه تی خوای لی بئ ده لئ: (وفی حدیث ابی مسعود دلیل
لمن یقوم بتقدیم الاقرا علی الافقه، وهو مذهب ابی حنیفة واحمد وبعض
اصحابنا. وقال مالک والشافعی واصحابهما: الافقه مقدم علی الاقرا...)⁽²⁾.
واته: (فهرمووده ی ئه بو مه سعود به لگهی بو ئه وانهی (اقرا) پییش (افقه)
ده خه ن، که ئه مه ش مه زه بی ئه بو حه نیفه و ئه حمه د و هیندیک له
هاوه لانمانه. وه مالک و شافعی و هاوه لانیان ده لئین: (افقه) پییش (اقرا)
ده خری...).

(1) رواه مسلم (673)، والترمذی (235، 773)، وأبو داود (582 و 583 و 584)، والنسائی (2/ 76-77)، وأحمد فی المسند (4/ 118 و 121).
(2) شرح صحیح مسلم للنووی (5/ 172).

*** به لگهی سنی یه م:**

له عه مری کۆپی سه له مه وه رهزای خوای لی بی ده گێرتیه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: ((...صَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينَ كَذَا، وَصَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينَ كَذَا، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذِنْ أَحَدُكُمْ وَلْيُؤْمِكُمْ أَكْثَرَكُمْ قِرْآنًا)). فنظروا فلم يكن أحد أكثر قرآنًا مني، لما كنت ألقى من الركبان، فقدموني بين أيديهم وأنا ابن ست أو سبع سنين⁽¹⁾.
واته: ((...فَلأنه نويژ له فلأنه كات بکهن، وه فلأنه نويژ له فلأنه كات بکهن. جا نه گهر کاتی نويژ هات با یه کیکتان بانگ بدا و نه وهی له هه مووتان زیاتر قورئانی له به ره با ئیما مه تیتان بو بکا)). جا نه وانیش پروانیان که سیکی تر نه بوو جگه له من قورئانی زیاتر له به ربی، له به ره نه وهی من له قافلّه و کاروانچی یه کان قورئانم وه رگرتبوو، ئیدی بو ئیما مه تی پیشیان خستم که من له و کاته دا شهش یان جهوت سالان ده بووم).

*** به لگهی چواره م:**

له عه بدوللای کۆپی عومهر خوا له خووی و باوکی پازی بی ده لی: (لما قدم المهاجرون الأولون العصبه - موضع بقاء - قبل مقدم رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يؤمهم سالم مولى أبي حذيفة، وكان أكثرهم قرآنًا)⁽²⁾.
واته: (كَاتِيك كۆمه لی كۆچه ره یه كه مه كان - دهسته ی یه كه م - هاتن بو عوصبه - شوینیكه له قوباء - و پیش هاتنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو مه دینه سالم که کارگوزاری نه بو حوزهیغه بوو ئیما مه تی بو ده کردن، که له هه موویان زیاتر قورئانی له بهر بوو).

(1) رواه البخاري (4306)، وأبو داود (585)، والنسائي (80/2)، وأحمد (3: 475).

(2) رواه البخاري (692).

پاڤ بۆچوونی مەزەبەیی دووهم؛ شارەزا بە فێقه شایەن تەرە پێش بکەوێ لە کەسێک کە قورئانی زیاتر لەبەرە، کە ئەمەش بۆچوونی مالک و شافعییە پەرحمەتی خویان لێ بێ بەلگەشیان:

*** بەلگەی یەکەم:**

دوور نەبێ ئەو کەسە ئیمامەتی دەکا ئەگەر هەلەیهک، یان کاریک بکا و لە فێقه شارەزا نەبێ نەزانی چۆن چارە بکا، بۆیە فەقیه شایەن تەرە.

*** بەلگەی دووهم:**

ئەم مەزەبە وەلامیان سەبارەت بە لێکدانەوەی فەرموودەکانی مەزەبەیی یەکەم ئەوەیە کە: ((اقرا) لە هاوێلانێ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە هەمان کاتیشدا (افقە)یش بوون، چونکە ئەوان دە (10) ئایەتیان لەبەر نەدەکرد تا چاک لێی تێنەگەیشتبوونایە و کاریان پێ نەکردبوایە.

پاڤ بۆچوون و مەزەبەیی یەکەم لە وەلامی ئەمەدا دەلێن: لە فەرموودەیی پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتی: ((فإن كانوا في القراءة سواء فأعلمهم بالسنة)) بەلگەی پەهایە لەسەر پێشخستنی ((اقرا)).

*** بەلگەی سێیەم:**

پێشخستنی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەکاتی نەخۆشییەکی بۆ ئەبوبەکر تا نوێژ و ئیمامەتی بۆ خەلکی بکات، هەرچەندە ئەبوبەکر لە هەموان زیاتر قورئانیشی لەبەر نەبوو.

مەزەبەیی یەکەم لەوەلامی ئەمەدا دەلێن: پێشخستنی ئەبوبەکر نامارەییە بۆ جێنشین کردن و کردنی بە خەلیفە لە دواى خۆی، خەلیفەش شایەن تەرە ئیمامەتی بکا، هەرچەندە غەیری ئەو قورئانیان زیاتر لەبەر

له بهرکردنی قورئانی مهزن

ئەبو حەسەنی ئەشعەری پەحمەتی خواى لىبى دەلى: (قد علم بالاضطرار أنّ رسول الله صلى الله عليه وسلم قدّم إياك في مرض الموت ليصلي بالنّاس، وقد ثبت في الخبر المتواتر أنّ رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (ليوم الناس اقرؤهم). فلو لم يكن الصديق اقرا القوم، لما قدّمه عليهم)⁽¹⁾.

واته: (بهراستی زانراوه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نه خووشی وه فاتیدا ئەبوبه کری پیشخست تا ئیمامهتی بو خه لکی بکات، وه بی گومان له خه بهری ته واتوریشدا هاتوو که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: ((با ئەو که سه ئیمامهتی بو خه لکی بکات که له هه موویان قورئانی زیاتر له بهره)). جا ئەگەر ئەبوبه کر له هه موویان قورئانی زیاتر له بهر نه بوایه ئەوا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیش ئەوانی نه ده خست).

راو مهز هه بی دروست و راست:

ئەوهی قورئانی زیاتر له بهره شایه نتره ئیمامهتی بکا، به لام ده بی شاره زایی له ئە حکامه کانی نوێژ هه بی، بوئه وهی له کاتی کردنی هه هه لیه که له نوێژدا بزانی چی له سه ر پیویسته تا ئەنجامی بدا.

(1) فضائل القرآن لابن کثیر (ص 45).

ئیمانداران مەریپەگەیان بە ئەندازەى ئەوەى
قورئان دەناسن ئەوا خۆیان لەگەڵى ماندوو دەگەن و
هەولێ فێربوونی دەدەن و دەپخویننەوه و لە سینگیاندا
گۆی دەگەنەوه

بنچینه و یاسایه‌کی سهره‌کی به‌کان بۆ لبعه‌رکردنی هورپانی لیزان و کار به‌جی

له‌م به‌شه‌دا^(۱) به‌ پشتیوانی خوای گهره‌ه یاسی چه‌ند بنچینه‌و یاسایه‌ک ده‌که‌ین که بۆ کاتی لبعه‌رکردنی هورپانی معزن پێویستن و یارمه‌تی‌یه‌کی باشن بۆ چاکتر جێگیربوون و زیاتر مانه‌وه‌ی هورپانه‌که‌ له‌ بیروهوژدا، که گرینگترینیان نه‌مانه‌ن:

بنچینه‌ی یه‌که‌م:

دلسۆزی و نه‌نه‌دا خوا ده‌به‌ست به‌جی گه‌له‌ی گه‌راوه‌وه‌ی به‌ خه‌شکه‌کانی خوا به
له‌ دونیا و هه‌ره‌هه‌رانچه‌ی له‌ هه‌راپۆژ

خوای گهره‌ه ده‌سه‌رموی: ﴿تَزِيلُ الْكَتَابِ مِنَ الْغُرُزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْحَقَّ قَاعْبُدْ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَكُمْ دِينُ الْخَالِصِ...﴾^(۲)
وه‌ده‌سه‌ره‌ی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝﴾^(۳)

(۱) سه‌ه‌ویدیکی زۆرم له‌ (کیف تحفظ القرآن الکريم) ی ده‌گه‌ته‌ر (بجی هه‌ره‌ه‌انی) وه‌ره‌گه‌رتوه‌ه.

(۲) سورة الزمر (۱-۳).

(۳) سورة البينة (۵).

ههركه سيك دهيهوئى خواى گهوره زياتر بهخشش و نيعمهتهكانى خوى پئى ببهخشى، با له ههموو خواپه رستى يه كدا خوى بۆ خوا يه كلا بكاتوه، بهتايبهتى له لهبهرکردنى قورئانى مهزن كه فهرموده و كهلامى خويهتى. جا ههركه سيك قورئان له بهر بكا تا پئى بلىن: ههنگرى قورئانه و لهناو خهلكى دا شانازى و پيايى پئوه بكا و لهه كارهى دا مه بهستى خواى گهوره نه بئى نهوا هيچ پاداشتىكى بۆ نىيه، بهلكو له سهريشى قهرزار ده بئتهوه و به گوناهاكار و تاوانباريش ده ژميرى، وه له پوژى دوايدا سزاي تووندى به سهردا دهرى، ههروهكو له بهرگى يه كهه له ئادابه گشتى يهكانى خويندنهوهى قورئان ئاماژه مان پئى كرد و چههند نمونه يه كمان له سهر هينايه وه.

بنچينهى دووهم:

له بهرکردن له بچووكى و مندائى يه وه وهكو نه خشى سهر بهرد وايه

يهكك له نيعمهته ههه مهزنهكانى خواى گهوره به سهر بهندهكانيدا نهويه كه ههه له بچووكى يه وه بيان سازينى بۆ له بهرکردنى قورئان و فيربوونى زانست و زانبارى، نههش له بهر نهوهى فيربوون له بچووكى يه وه چهندان سوود و كهلكى نايابى ههيه، له وانه:

1- مندال و نهوجه وانهكان دل بهتال تر و كات زياتر و بير تيزترن، به پيچه وانه وه به ته مه نهكان بهم نه اندازه يه نين، بۆيه مندالهكان نهوهى فيرى ده بن يه كسهه له دل و ميشكىيان ده چه قى و به ئاسانى له بيريان ناچيته وه.

بنچینه و یاسا سهرهکی یهکان بۆ لهبهره

له حهسهنى بهسرىيهوه رهمهتى خواى لى بى دهلى: (العلم فى الصغر كالنقش فى الحجر)⁽¹⁾.

واته: (فیربوونى زانست له بچووکییهوه وهکو نهقشى سهر بهرد وایه).

وه عهلقمه رهمهتى خواى لى بى دهلى: (ما تعلمته وانا شاب، فکانما اقرؤه من دفتر)⁽²⁾.

واته: (ئهوێ فیری بووم له گهنجایهتیم بوو، بۆیه ههروهکو بلیى لهسهر دهفتەر دهیخوینمهوه).

2- لهبهركردنى قورئان و شارهزابوون له ئایین کات و پوژگارنکی زۆری پێویسته، بۆیه ئهگهر له بچووکییهوه نهبی ناتوانی دهست بهسهر زۆربهی دابگیرى.

تێبینی: لهبهر گرنکی فیربوون له بچووکییهوه زۆر له زانایان له کتیب و نووسراوهکانیاندا توێژینهوه و باسیان لهسهر کردووه و گرنکییان پێداوه، لهوانه:

* فتح الباري شرح صحيح البخاري (1/ 166).

* الفقيه والمتفقه للخطيب البغدادي (2/ 79).

* ادب الدنيا والدين لابن الحسن الماوردي (57).

* جامع بيان العلم فى باب: فضل التعلم فى الصغر والحض عليه لابن عبدالبر (1/ 81).

* المقدمة لابن خلدون (537- 538).

* وههروهها چهندان سهرچاوهی تریش هه.

(1) الآداب الشرعية والمنح المرعية لابن قدامة المقدسي (1/ 244).

(2) ههمان سهرچاوه (1/ 244).

هه‌ئێژاردن و دیاری کردنی کاتیکی له‌بارو گونجاو بۆ له‌به‌رکردن

سَنِ (3) کات هه‌یه کرداری له‌به‌رکردن تییدا زۆر باشه:

کاتی یه‌که‌م: پارشیو (السحر): له‌به‌رکردن له‌پیش بانگی به‌یانیدا به‌ نایابترین کاتی له‌به‌رکردنی قورئانی پایه‌دار داده‌نری، که له‌م کاته‌دا دله‌کان ساف و پاک و بی‌گه‌ردن و به‌تائێ له‌ سه‌رقالێ و کێشه‌کانی دونیا، وه‌ کاتی دابه‌زینی به‌زه‌یی خوا و جێ‌به‌جێ‌کردنی داواکاری‌یه‌کانه‌، وه‌ کاتی په‌یوه‌ندی کردنی خه‌لکی زه‌وی‌یه به‌ دروستکاره‌که‌یان، وه‌کو له‌م چه‌ند به‌لگانه‌دا که باس له‌ به‌ره‌که‌ت و گرنگی ئه‌م کاته ده‌که‌ن:

* له‌ئهبو هورده‌یره‌وه په‌زای خوای لی بئی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ)⁽¹⁾

واته: (په‌روه‌ردگاری موباره‌ک و به‌ر زمان هه‌موو شه‌ویک داده‌به‌زیته ئاسمانی دونیا)⁽²⁾ که‌هیشتا سییه‌کی کۆتایی شه‌و ماوه ده‌لی کێ هاواروبانگم ده‌کا تا وه‌لامی بده‌مه‌وه، کێ داوام لێده‌کا تا پینی ببه‌خشم، کێ داوای لی‌خۆشبوونم لێده‌کا تا لێی خۆش بێم).

* ئیبنو جه‌ماعه په‌حه‌مه‌تی خوای لی بئی ده‌لی: (اجود الاوقات للحفظ الاسحار)⁽³⁾

واته: (نایابترین کاتی له‌به‌رکردن: پاش شیوه).

(1) رواه البخاري (1077) باب: الدعاء في الصلاة من آخر الليل.

(2) هاتن و دابه‌زینی که هه‌ر لایه‌قی خۆی بیت، ئیغه‌م جه‌نیه‌ته‌که‌ی نازانین.

(3) تذكرة السامع والمتكلم في العالم والمتعلم لابن جماعة (ص72).

* خه تیبی به غدادی پهحمهتی خوای لی بئی دهلی: (اعلم ان للحفظ ساعات ينبغي لمن اراد التحفظ ان يراعيها، فأجود الاوقات: الاسحار... وقيل لبعضهم: بم ادركت العلم؟ قال: بالمصباح والجلوس الى الصباح. وقال آخر: بالسفر والسهل، والبكور في السحور)⁽¹⁾.
 واته: (بزانه: بهراستی بۆ له بهرکردن چهند کاتی هه ن که پێویسته نهو کهسهی له بهرکردن نه نجام ده دا ئاگاداریان بئی و چاوی لیان بئی، جا نایابترین کات پارشیوه....

وه به کهسانی گوترا: بهچی بهم زانسته گه یشتی؟
 گوتی: بهمۆم و چرا و دانیشتن تا به یانی. وه یهکیکی تر گوتی: به سه فهر و شه ونخونی و زوو ههستان له خه وه له پارشیو).

له ئیسماعیلی کوری نه بو نهو یس پهحمهتی خوای لی بئی گوتویهتی:
 (إذا هممت أن تحفظ شيئاً فتم، وقم عند السحر فأسرج وانظر فيه، فإنك لاتنساه بعد إن شاء الله)⁽²⁾.

واته: (نه گهر ویستت نووسراویک یا شتی که له بهرکهی نهو بهخه وه، وه له کاتی پاش شیو زوو هه لبسته و چرایه که دابگیرسینه و ته ماشای نووسراوه که بکه و بخوینه وه، بئی گومان به جوړیکی وا له بهری ده کهی که بهویستی خوا هه رگیز له ییری نه کهی).

کاتی دووهم: به ره به یانیکی زوو (الفجر): که نه مهش نزیکه له کاتی پارشیو، زانستی ئیستاش نه وهی دۆزیوه ته وه که باشتین کات بۆ پیدانی خواردن به ده ماخی مروّف به ره به یانیکی زوو، چونکه له م کاته دا گازی

(1) الفقيه والمتفقه للخطيب البغدادي (2/ 103).

(2) الجامع في الحث على حفظ العلم تحقيق أبي عبدالله الحداد (177).

ئۆزۆن O_3 له چینهکانی خوارهوهیه له سهر زهوی و زۆر به کهڵکه بۆ ده ماخ.

خوای گهوره ده فهرموئ: ﴿وَالصَّبِيحُ إِذَا نَفَسَ ۝﴾⁽¹⁾ واته: (وه سویند به بهرهبهیان که ههناسه دهدات).

* پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: ((اللهم بارک لأمّتی فی بکورھا))⁽²⁾.

واته: ((خوایه له بهرهبهیان و زوو له خهوههستانی ئوممه ته کهم پیت و فەر و بهرکهت بخه ئیش و کاریان)).

کاتی سئ یه م: کاتر میړنیک بهر له نووستن: که ئه مهشیان یه کیکه له کاته نایابه کان بۆ له بهرکردن، چونکه ئه وهی تۆ له بهری ده که ی یان ده خوینیته وه پاشان ده خهوی ژیری ناوه وه خه زنی ده کا و هه لده ستی به شی کردنه وهی و پاشان جیگیر و قایم کردنی له بیرو هوش.

کاتی چواره م: چه ند کاتیکی تریش هه ن که گونجاون بۆ له بهرکردنی قورئانی مه زن، به لām وه کو ئه وانهی رابردوو باس کران زۆر باش نین، بۆیه به پیویستی نازانین باسی لێوه بکهین.

تیبینی: کاتهکانی له بهرکردن له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گوړیت، بۆیه هه رکه سیك له چ کاتی که دا ده توانی باشتترین و چاکترین له بهرکردن ئه نجام بدات با له و کاته دا ده ست به له بهرکردن بکات.

(1) التکویر (18).

(2) رواء أبو داود (2606)، والترمذی (1212)، وأحمد فی المسند (3/ 416 ، 432 ، 384/4 ، 390 ،

391)، وابن ماجه (2236)، صحیح الجامع للآلبانی (1311).

بنچینه و یاسا سهرهکی یهکان بۆ له بهر کردنی

بنچینهی چوارهم:

هه ئێژاردن و دیاری کردنی شوینیکی شیاو بۆ له بهرکردن

هه ئێژاردنی شوینیکی شیاو و له بار که یارمهتی له بهرکردنی قورئانی مهزن بدا خۆی له چهند مهرجیکدا ده بینیتوه، که ئه مانه ن:

مهرجی یه کهم: هیمنی و تیشک و پووناکی یهکی مام ناوه ندی: که دووربی له ژاوه ژاو و تیشکی به هیز، چونکه ئه مانه ووریا که رهوه ن و ژیری له له بهرکردن سهرقال ده که ن.

مهرجی دووهم: هه وای پاک و خاوین و گوڤاوی هه بی: که زیندوو که رهوه ی ژیری و لاشه ن و چالاکیان ده کات.

مهرجی سێ یه م: شوینه که چوارچیوه یهکی دیاری کراوی هه بی و دووربی له سهرقالی و دیمه ن و نه خش و نیگار تاوه کو چاوه کان نه که ونه سهریان و به هۆیه وه بیرو هۆش په رش و بلاو نه بی.

دیاره چاکترین جیگاش مزگه وته که نه چاوه کان هه پام ده بینن، وه نه گوئی یه کان شتی که ده بیستن که خوا پیی نا رازی بی، وه زمانیش به خیر نه بی نا که پی.

چاك خويندنه و می قورمان و به ناوازيکی خوش و به دهنگيکی بيستراو

نایب‌تہ‌کان دامہ زراوتر دہکات نہ بیروہوش

ئەم بىنچىنە يە سى (3) بابەت لەخۆ دەگرى:

* بابەتی یەكەم: چاك خوێندنه‌وه‌ی قورئان (تجوید): كه سوپاس بۆ خوا
 مامۆستایانی خه‌مخۆر- خوا پاداشتی چاكه‌یان بداته‌وه‌- نامیلکه‌ و
 كتیبی زۆریان له‌م باره‌یه‌وه‌ به‌ كوردی نووسیموه‌، پێویست ناكا ئیمه‌ باسی
 بکه‌ین.

* بابیه‌تی دووم: خوینده‌تو ه‌ی قورپان به ئاوازیکی خوش: له به‌رگی یه‌که‌م له شاه‌اب و په‌وشته‌ گه‌فتی‌یه‌کانی خوینده‌تو ه‌ی قورپان ئه‌م بابیه‌ته‌مان به‌تیر و شه‌مه‌لی تاوتوئی ه‌وره‌.

* بابہ شیخ سیدہ: دہنگ ہر پیرین لہ کاتی خویندہ وہ و لہ بہر کردنی قورٹان:
پیٹھ جہری خواہی اللہ علیہ وسلم فرمویہ تی: ((ما اذن الله لشيء
ما اذن لحي حسن الصوت يتغنى بالقرآن يجهر به))^(۱).

واته: ((خوا له هیچ کاره واک نه چاکي کوي ناگري واک کوي دهگري له پيغه مجري دنگ خړه- يا له قورغان خوينيکي دنگ خوش- که به ساوانه جان و خړه قورغان بخويني و به شه وقعه دنگي لي مه لري)).

نهجو افعالاً عسكراً دهلى: (وينبغي للدارس ان يرفع صوته في درسه حتى يسمع نفسه فان لما سمعته الاذن رسخ في القلب، ولهذا كان الانسان اوعى لما يسمعه منه مما يقرأه...) (2).

(1) رواه البخاري (5023)، ومسلم (972).

(2) الحق في طلب العلم والاجتهاد جمعة أبو هلال العسكري (37).

بنچینه و یاسا سهرهکی پهکان بۆ له یاسا سهرهکی پهکان بۆ

واته: (پێویسته خوینەر له دهرس و خویندنهوهیدا دهنگ ههڵبژی ههتا بوخۆی بییستی، چونکه نهوهی گوی دهییبستی له دل دانههزری و جیگیر دهبی، بۆیه مروڤ وشیارتره لهوهی له خۆی دهییبستی نهوهکو لهوهی دهخوینیتهوه...).

زوبهیری کوپی بهککار دهلی: (دخل عليّ ابي وانا اروي في دفتر ولا اجهر، اروي فيما بيني وبين نفسي، فقال لي: إنما لك من روايتك هذه ما أدنى بصرک الى قلبك، فإذا أردت الرواية، فانظر اليها واجهر بها. فإنه يكون لك ما أدنى بصرک الى قلبك، وما أدنى سمعک الى قلبك)⁽¹⁾.

واته: (باوکم هاته لام و لهوکاته دا من دهفته رهکهم دهخویندهوه و دهنگم لهگهڵ ههڵنه دهبری. بهلکو له دلی خۆمدا دهخویندهوه. جا پێی گوتم: له مه دا ته نها چاوه کانت نووسراوه که به دلت دهگهیهنن، جا نهگه ره دهتهوی ریوايه ته که له بهر بکهی و چاکتر تی بگهی سهیری بکه و دهنگت لهگه لیدا هه لبره تاوه کو چاو و گوی یه کانت پیکه وه نووسراوه که به دلت بگه یه نن).

پوختهی قسان: نهگه ره نهو قورئانهی تو دهخوینیته وه و له بهری ده کهی لهگه لیدا دهنگ هه لبري و ئاوازیکی خوشی پێ دهی و ره چاوی یاسا کانی ته جویید بکهی که متر زمانت دهچیته سه ره هه له کردن. بهلکو زۆر جار هه ستیش به هه له کان ده کهیت و پێیان ده زانییت. وه له کاتی مراجعه و پێداچوونه وه دا هه مان نهو دهنگ و ئاواز و ته جویدهی کاتی خۆی له له بهر کردندا بهر گوی یه کانت که وتبوو ئیستاش له گوی یه کانتدا ده زینگیته وه واده کا زمانت هه له کان قبول نه کا. وه له هه مان کاتیشدا بتپاریزی له که وتن و باز دانی هه ره وشه یه ک نهگه ره به سه هه وش بی.

لەبەرکردنى قورئان لەسەر يەك جۆرە چاپ

قورئانى مەزن زۆر جۆرە چاپ و شىوہى ھەن، بۆيە دەبىي کردارى لەبەرکردن لەسەر يەك جۆر قورئان ئەنجام بەدرى و بە ھىچ شىوہ يەك ئالوگۆڤرى پىنەكرى، مەگەر بە قورئانىكى وەكو خۆى لە چاپ، چونكە ئەو قورئانەى تۆكە لەبەرى دەكەى لە ئاوینەى بىروھۆشتدا وینە و شوینى ئايەتەكان خەزن دەبى و وەكو شاشەى تەلەفزیۆن دیتە بەرچاوت، جا بە گۆڤرین و نەمانى ئەو قورئانەى كە کردارى لەبەرکردنت لە سەرئەنجام داوہ وادەكات شوین و وینەى ئايەت و سوڤرەتەكان لەبىر و ھۆشتدا بشیوینى، يان ھەر بە يەكجارى نەيھىلى و بيسریتەوہ.

بنچينەى ھەوتەم :

پەيوەست بوون بە مامۆستايەكى قورئان لەبەر

يەكێك لە بنچينە و پاىە سەرەكى يەكان لە کردارى لەبەرکردنى قورئانى مەزن پەيوەست بوونە بە مامۆستا، ئەم پەيوەندى و پاىەندبوونەش گرنگە و پىويستە لىي بىئاگا نەبين و لەبىرمان نەچى، چونكە بەراستى قورئان لەبەرکردن تەنانەت بۆ ەرەبەكانىش كارىكى كەم بايەخىيە مامۆستاي نەبیت، چ جاي غەيرى ەرەب، وە لە ھەقىقەتیشدا ھەروايە، دەبينىن قورئانى مەزن زۆر ووشەى ھەن كە بەو شىوہ يەى نووسراوہ و ھا ناخويندريتەوہ، وە زۆر ياساى تەجوید ھەيە دەبى دەم بە دەم وەرەگىرى. وە... ھتد. وە بە ئەزموون و تاقىکردنەوہ دەرکەوتووە كە ئەگەر قوتابى لە کردارى لەبەرکردن مامۆستاي ھەبى ئەوا سەرکەوتووتر و ئەنجامەكەى بەرھەمدارتر بووہ.

وهبۆ ههلبژاردنی مامۆستای باش چهند بنچینهیهك ههیه كه دهبی له مامۆستادا بیته دی:

- * خاوهن ئیمان و عهقیدهیهکی راست و دروست بێ.
 - * تهقواو لهخوا ترسان و وهرهعی ههبی.
 - * ههول بدا بۆ چاك كردنی كۆمهلگا.
 - * قورئانی چاك بهوان و لهبهركردبی.
- چونكه پێش ئهوهی مامۆستا بیته قسه و گفتوگۆ بكا، رهوش و ههئس و كهوتی جوان مامۆستای یهكهمن.

قابسی دهلی: (وقد مضى امر المسلمين انهم يعلمون اولادهم القرآن ویأتونهم بالمعلمین)⁽¹⁾.

واته: (وه بئگومان له ئیش و کاری مسولمانان هه ئاوا هاتوه كه مندا لهكانیان فیبری قورئان بکه و بیانبه نه خزمهت مامۆستایان).

- پۆل و گرنگی مامۆستاش لهمانه ی خواره وه خو ی دهبینیته وه:
- 1- راست کردنه وهی ههله ی قوتابی لهکاتی به ههله خویندنه وهی قوتابی.
 - 2- تهواو جی بهجی کردنی حوکهکانی تهجوید.
 - 3- ووریا کردنه وه له ئایه ته ویکچوو هکان.
 - 4- چاره سه رکردنی ئه و کێشانه ی پووبه پووی قوتابی دهبنه وه له له بهرکردن و ئامۆژگاری کردنی بۆ ئاسانه ترین پیگا.
 - 5- هاندان و گوپ و تین تی خستن بۆ بهردهوام بوون له سه ر له بهرکردن.
 - 6- په یوه ست کردنی له بهرکردن به تیگه یشتن و کاری پی کردنی.

هه و یاسا سه ره کی یه کان بو له بهر کردنی قورئان

حه بیبی کوپی شهید به کوپه کهی دهئی: (یا بنی! صاحب الفقهاء والعلماء، وتعلم منهم وخذ من ادبهم فان ذلك احب الي من كثير من الحديث).

واته: (پوله گیان! هاوپییه تی شهرع زان و زانا یان بکه، وه لییان فیربه وه له ره وشتیان سوود وه ربگره، چونکه به راستی نه مه له لای من خوشه ویستره له فیربوونی فرموده ی زور).

بنچینه ی هه شته م:

باش خویندنه وهی قورئان و راست کردنه وهی هه له کان

پیش نه وهی دهست بکه ی به له بهر کردنی قورئانی مه زن ده بی خویندنه وه که ت له لای ماموستایه کی پسپور له م بواره دا راست بکه یه وه، راست کردنه وه که ش ده بی راست کردنه وهی هه موو بوار و لایه کانی قورئانی مه زن له خو بگری:

1- راست کردنه وهی ده ربین و ده رچوونی ووشه کان و شیوه و سیفته ی پیته کان: به وهی هه موو پیتیک له کاتی ده رچوونی دا هه قی خو ی پی بده ی و وه کو خو ی ده ربی پی، وه کو: (سَمَّ) له جیاتی ﴿ثُمَّ﴾، وه (الزین) له جیاتی ﴿الَّذِينَ﴾.

2- پاراستن و ریخستن پیته کان: له تیکه ل کردنی سه ره (فتحة) و ژیره (کسرة) که ده بیته گو پینی واتای نایه ته کان و پیش و پاشکردنی واتا و ریزمانی ووشه کان، وه کو هیندیکیان نه م نایه ته: ﴿وَلِذَٰلِكَ يُرْسِلُ رَبُّهُ بِكَلِمَةٍ فَاتَمَنَّ﴾ به (... ابراهیم ربه) ده خویننه وه.

3- پاراستن و پێکخستنی وشهکان: بهوهی پێتهکانی وشهکان بهیهک تهرز و شیوه و بێگۆڕان و بهیهکسانی قسه پێبکهی، وهکو ئایهتی: ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ﴾⁽¹⁾ بهیاء دهخویننهوه. یان ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيْسَ جَبُولِي وَلِيُؤْمِنُوا بِالْمَلْأَمَةِ يَرْشُدُونَ﴾⁽²⁾ که هیندیکیان بهیاء واته (دعانی) دهخویننهوه.

4- راست کردنهوهی ئاوازی شاراو: که بریتییه له پرکردن و تیزکردنی حهرهکهکان و خویندنهوهیان بهشیوهیهکی راست، بهواتایهکی تر: ههریهکه له بۆر (ضمة) و سهره (فتحة) و ژیره (کسرة)... هتد، له خویندنهوهدا تیزیان بکهی و ههقی تهواویان پێبدهی، وهکو وشه (جئت) لهم ئایهتهدا: ﴿فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا﴾⁽³⁾ که هیندیک کهس کهسهری جیمهکه دهکهنه (سکون) و جوان دهی نابین.

5- تهواو جی بهجی کردنی یاسا و هوکمهکانی تهجوید.

تیبینی: نهگهر بو راست کردنهوهی ههلهکان نهکرا مامۆستایهک سهپهرشستی خویندنهوهکهت بکا، دهکری خهتمی قورئانخوینییک بهکاربهینی.

(1) المائدة (3).

(2) البقرة (186).

(3) الكهف (71).

په‌یوه‌ندکردن و به‌ستنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان به‌یه‌کتری

نه‌هاتنه‌ سه‌ر زمان و پ‌چ‌ران له‌ کاتی خو‌یندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان و ه‌یندی‌ک جار له‌بیر‌چوونه‌وه‌یان یه‌کی‌که‌ له‌ ک‌یشه و گیر‌گرف‌تی قوتاب‌یانی له‌بەر‌که‌ری قورئانی مه‌زن، بۆیه‌ پ‌ن‌ویسته‌ قوتابی ه‌هر ئایه‌تی‌ک یا سو‌ره‌تی‌ک له‌بەر‌ده‌کا بیه‌به‌ست‌یه‌وه‌ به‌ سه‌ره‌تای ئایه‌ت یان سو‌ره‌ته‌که‌ی د‌وای خ‌وی. ئه‌گه‌ر وات کرد ئه‌وا له‌کاتی خو‌یندنه‌وه‌دا به‌ب‌ی و ی‌ست و به‌شی‌وه‌یه‌کی ناله‌خ‌و له‌ خو‌یندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان به‌ب‌ی‌پ‌چ‌ران و به‌ئاسانی به‌رده‌وام ده‌ب‌یت و باز‌دان به‌سه‌ر ووشه‌ و ئایه‌ته‌کاندا پرو‌وندات.

وه‌به‌ستنه‌وه‌ و په‌یوه‌ندکردنی ئایه‌ته‌کان به‌یه‌کتری چه‌ند جو‌ریکیان ه‌یه، که ه‌یندیکیان ئه‌مانه‌ن:

1- به‌ستنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌یه‌ک به‌ د‌وای یه‌که‌کانی ناو یه‌ک لاپه‌ره‌.

بۆ نموونه: له‌ سو‌ره‌تی که‌ه‌ف ئایه‌تی ژماره‌ (5) لاپه‌ره‌ (294) که بریت‌یه‌ له: ﴿مَّا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ به‌ ده‌نگ‌یکی بیه‌ست‌راو بخو‌ینه‌وه‌ و به‌ خ‌یرایی و ب‌پ‌راوه‌ستان بیه‌ل‌کینه‌ به‌ سه‌ره‌تای ئایه‌تی د‌وای خ‌وی که ئایه‌تی ژماره‌ ش‌ه‌ش (6) ه‌: ﴿فَلَمَّا لَكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ عَلَيَّ نَفْسًا لَّنَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾، ئه‌م کرداره‌ چه‌ند جارێ‌ک دووباره‌ بکه‌وه‌ به‌ مه‌رجێ‌ک که‌مه‌تر نه‌ب‌یت له‌ جه‌وت (7) جار، وه‌هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی ت‌ریش به‌م شی‌وه‌یه‌.

2- به‌ستنه‌وهی کۆتا ئایه‌تی لایه‌ریه‌ك به‌سه‌ره‌تای ئایه‌تی یه‌كه‌می

لایه‌رہکھی دواي خوئی.

بۇ نمونه: لەھمان سورەت ئايەتى ژمارە چوار(4) لاپەرە (293):

﴿وَمُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ بهمه مان شیوهی رابردوو بلکینه

به سهرتای نایه تی یه که می لاپه رهی (294) که بریتی یه له: ﴿مَا لَكُمْ بِهِ﴾

مِنْ عَلَيْهِ وَلَا لِأَبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿١٠﴾

3- به‌ستنه‌وهی کۆتایی سورەتێک بە سەرەتای سورەتەکه‌ی دوای

خوۋى.

بۇ نمونە: ئايەتى كۆتايى سورەتى (بنى اسرائيل): ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ

يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿٣١﴾

به همان شیوهی رابردو پهیوند بکه به سهرتای سورهتهکی دوی

خوئی که سوره‌تی که هفه: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ

عَوَجًا

تَیْبِیْنِی: سوده‌گانی جی‌به‌جی کردنی نهم کرداره:

1- له کاتی خویندنه وه و مراجعه ی ئایهت و سوره ته کان جا چ له نویژ

یان غهیری نویژ دابی پچران و وهستان دهگمهنه یاخود هر زییه.

2- وه له کاتی خویندنه وه و پیداجوونه وهی قورئان بازدان به سهر

روشە و ئايەتەكان پرونادات، بۇ نمونە لە ئايەتى يەكەم بۇ ئايەتى

سۆيەم، يان لەناو يەك ئايەتدا ووشەيەك ياخود برگەيەك لەبەر ناکرێ و

به سه ریڈا باز نادری

بەشيۋەيەكى گشتى لەبەركردنى ھىۋاش و لەسەرەخۇ و رەچاۋكردنى
پلە پلەيى (التدرج) و بەشيۋەيەكى ھىدى ھىدى باشتە لە لەبەركردنىكى
بە تەكان و خىرا و بە پەلە پەل

ھەبوونى پلەپلەيى و لە قەدەر بەرەي خۇ پىراكىشان لە ھەموو بواريكى
فېربوون و فېركردندا پىويستە، بەلام لە لەبەركردنى قورئانى بەپىزو بەرېز
زىاتر، ئەو تەخۋاي گەورە دەفەرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (1).

ۋاتە: (ۋە ئەوانەى بىباۋەربوون دەيانگوت بۆچى محمد صلى الله عليه
وسلم ھەموو قورئانى بە يەكجار بۇ دانەبەزىنراۋە، ئا بەو جۈرە-
دامانبەزاندوۋە- بۆئەۋەي دلى تۆ- ئەي محمد- بەو قورئانە دامەزراۋو
بەھىز بکەين، ۋە- بەو بۆنەيەۋە- بەردەوام بەجۋانى دايدەپىژىن و
دەيگەيەنن).

ۋە دەفەرموى: ﴿وَقَرَأْنَاكَ فَرَقَةً لِّقَرَأَةٍ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكٍّ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (2).

ۋاتە: (ۋە قورئانمان بەش بەش كىردوۋە و بۆت ناردوۋە تا بەشىنەيى و
ئارامى و لەسەرەخۇيى و ھىۋاشى بەسەر خەلكىدا بىخوينىتەۋە، ھەر
ئىمەش بەم شىۋەيە دامانبەزاندوۋە- كە تۆ رايدەگەيەنيت-).

پلهپلهیی دوو جوړی ههیه: پلهپلهیی له چهندیهتی (الکم)، وه پلهپلهیی له چۆنیهتی (الکیفیه). که ئیمه لیږدها تهها ئهوهی یهکه میان باس و پیناس دهکهین و دهئین: بریتییه لهو ئەندازه وەرگرتن و لهبهرکردنهی که بیرومۆش دهتوانی وهری بگری و راگیری بکا و نههیتلی بههوی زۆرییهوه عهقل و دهروون دوو چاری ساردبوونهوه و ازهینان بکات، چونکه لهبهرکردنی به تهکان و هورۆژم و خیرا بهره می نابێ، وه نهگهر ههبن لهوانهیه کاتی و کهم بێ.

یونس دهگیریتتهوه و دهلی: ئیبنو شههاب پیی گوتم: (یا یونس لا تکابر العلم، فإن العلم اودیه فأیها اخذت فيه قطع بك قبل ان تبلغه، ولكن خذه مع الايام والليالي، ولا تأخذ العلم جملة، فإن من رام اخذه جملة ذهب عنه جملة ولكن فشيء بعد الشيء مع الايام والليالي)⁽¹⁾.

واته: (ئهێ یونس نهکهی بهربههکانی و ململانی لهگهڵ زانست بکهی، چونکه زانست چهند دۆلێکه له کامهیان زانست وهریگری ئهوه تو دهبرێ پیش ئهوهی تو ئهوه بپری، بۆیه لهگهڵ پۆیشتنی شهو و پۆژ وهری بگری، وه نهکهی ههمووی بهیهکهوه وهریگری، چونکه به راستی هه کهسیک تیکرا وهری بگری ههمووی تیکرا لیڤهپوا، بهلام شت دواي شت و لهگهڵ پۆیشتنی شهو و پۆژ وهری بگری).

بۆ نمونه: تو بتهوی به ماوهیهکی زۆر کهم ههموو قورئان لهبهربکهی و پۆژانه پشک و بهشیکی زۆر لهسهه خۆت دیاری بکهی ئهوا بهراستی ئهم کاره بهزحمهت ئههجام دهدری، وهلهوانهیه ههه بۆت نهکری، له دوايشدا دوو چاری ساردبوونهوه و ازهینان له لهبهرکردنی قورئانی مهزن دهییت،

چونكه لەبەركردنى قورئانت زۆر بەزەحمەت و ناخۆش ھاتۆتە بەرچا،
بۆيە ئەوھى پوژانە ئارەزووى لەبەركردنى لا پەرەيەك لە قورئانى مەزنى
ھەيە: با لا پەرەكە بە ھىواشى و لەسەرەخۆ بخوینیتەو، ئىنجا بە ھىمنى
چەند بارەى بکاتەو تاکو چاک لەبەرى دەکاو باش لەبىروھۆشیدا
دامەزراو و جىگىر دەبى. وەبە ئەزموون و تاقىکردنەو سەلمىنراو ئەو
ئايەت و سۈرەتەنى مسولمان بەووردى و ھىواشى و لەسەرەخۆ لەبەرى
دەکا دامەزراو و راگىتر دەبن لە لەبەركردنى كەسانىك كە پەيپەوى ئەم
بنچىنەيە ناكەن، وەھەلگىرانی قورئانىش ھەست بەو دەكەن و ئەمە باش
دەزانن، بەلام پىيوستە ئەوھش بلىين كە لەبەركردنى پويعەحزىبك لە
قورئان لە ھەفتەيەكدا بە لەبەركردنىكى لەسەرەخۆ دادەنرى و پەلەى
تيدانىيە، چونكە تۆ ئەگەر تەنھا پوژەكانى ھەفتە جگە لەشەوەكانى
لەسەر دوانزە (12) كاتژمىر بژمىرى ئەوا ھەشتا و چوار (84) كاتژمىر
لەبەر دەستە، با ھەشتا (80) كاتژمىرى بۆ بژئوى ژيان و سەرقالى و
پشوو بى، ئەوھىتر كە چوار (4) كاتژمىرە بەسە بۆ كەسانىك كە دەيانەوى
لەھەفتەيەكدا پويعەحزىبك لە قورئان لەبەركەن و پيداچوونەوھەكى
چاكى لەبەركراو كەيان بەبەردەوامى ھەبى، كە ئەمەش لە راستیدا ھىشتا
كەم تەرخەمىيە بەرامبەر بە قورئان كە لە ھەفتەيەكدا تەنھا چوار (4)
كاتژمىر بۆ قورئان تەرخان بكەين.

تیبينى: ئەم بنچىنەيە كەسانى بەھرەدار ناگىرتەو، كە دەتوانن لە
ماوھى مانگىك وەياخود چەند مانگىكدا ھەموو قورئانى بەرپز لەبەر بكەن،
عەرب گوتەنى: (لكل قاعدة شوان).

بنچینه‌ی یازدهم:

له به رکردنی ریکخواو و ریکوییکی روزانه یان هه قتانه چاکتره له

لہ بہ رگدنی پچر پچر

په یوه سترګردنی نه فس و د پروون به شتیک له سهره تای هرکاریکدا
زه حمه ته، وهلو شتانه ی نه فس مه یلی به لادا ناګاو هول ددها خوی پیوه
په یوه ست نه کات له بهرګردنه، که چی نه ګر مروق ناوی خوی هینا و بیر و
زه ینی له سهر له بهرګردن راهینا نه وه نه م کاره له لای ده بیته شتیکی
ناسایی به لکو ده ګاته ناستیک که زور لای خوشه ویست ده بی، جا له
بنچینه ګرنگه ګان له له بهرګردنی قورپانی مهن نه وه یه نه فس ته په یوه ست
بکه ی به وه ی پوزانه پشکی ریک و پیکت له له بهرګردن ه بی، هر که
ده ست کرد به له بهرګردن و وه سوه سه ی شه یتانت به لاهونا و توژی
ته مبه لیت له خوت دامالی پادی ی له سهر له بهرګردن و وه کو خواردن و
خواردنه وه ده بیته به شیک له ژبانت.

ئەبو ھىلالى عەسكەرى دەئى: (كان احمد بن الفرات لا يترك كل يوم إذا أصبح أن يحفظ شيئاً وإن قل).

واته: (ئەحمەدى كۆپى فوڤات ھەموو پوڤتېك كە بەيانی دەكرده وە تا شتېكى لەبەر نە كرده وازی نە دەھینا ئەگەر كەمیش بوایە).

وهېو ريځښتنی کرداری له بهر کړدن ره چاوی نه مانه ی خواره وه بکه:

1- بۆخوت بەش و پشکیک له ماوهیهکی دیاریکراو دیاری بکه، ئیدی

دواى نهم ماوهيه پشوو بده، پاشان دووباره پشكيكي تر ديارى بكهو
له بهرى بكه، وهه روه ها، نهمه ماموستايه ك سهرپه رشتى نهم كارته بو
بكا و له ژيړ چاوديري نهو دابي چاكتره.

2- لەكاتى مەلوولى و پەستى و بىزارى و بىتاقەتى لەبەركردن ئەنجام مەدە، بەلكو ئەگەر مەستت بە مەلوولى كرد وازبىنە و پشوو بدە، وەيان بېرۇ بۇ لاى ئەو كارانەى رىنگە پىدراون وەكو خويندەنەوى چىرۇك و بەسەرھاتى بەسوود و شىعر و پەخشان، كە لەوانەىە لە ميانەياندا بىزارى و بىتاقەتىيەكەت بېرەويتەو.

بىنچىنەى دوازدهەم:

گردارى چەند بارەكردنەو (تكرار) لەبەركردنە نۆىيەكە دەپاريزى لە

لەدەست چوون و لەبىرچوون

خەلكان جياوازن لە توندوتۆل كردن و جىگىركردنى ئەوەى لەبەرى دەكەن، مەيانە بە چەند بارەىەكى كەم دەتوانن لەبەركراوەكە دامەزراو و قايم بكەن، وەهەيانە ناتوانى لەبەرىكات تا زۆر دووبارەى نەكاتەو، بۆيە ئەگەر دەتەوئ لەبەركردنەكەت توندو تۆل بى و بە ئاسانى لە بىرت نەچىتەو ئەوا لەكاتى لەبەركردن و دواى ئەوكاتەش بەتايبەتى بەر لە نوستن زۆر دووبارەى بكەو، هەرچەندە ئەم كردارە ئىمانىكىبەهيزو وورەىەكى بەرزى دەوئو لە سەرەتادا ماندووت دەكات بەلام لەدواپۆژدا بەرھەمەكەى دەبىزىو دەزانى ئەنجامدانى كارىكى پىويست بو.

وہبابروانين بۇ ئەم پووداوہ كە ئىبنو جەوزى لە حەسەن بۆمان دەگىرىتەو دەئى: (قوتابىيەك لە مائەلەوہدا وانەكەى چەندان جار دووبارە دەكردەو تا لەبەرى بكا، پىرەمىردىك كە لە مائەلەوہياندا بوو پىى گوت: سوئند بەخوا ئەوا مەن لە بەر زۆر دووبارە كردنەوى تۆ لەبەرم كرد.

قوتابىيەكە گوتى: كوا بۆم بخوينەو، يەكسەر بۆى خويندەو. ئىدى دواى چەند پۆژىك قوتابىيەكە گوتى: ئەى پىرەمىرد: وانەكەى ئەوئ

پۆژئی لهبهرت کردبوو دووباره ی بکهوه.

گوتهی: لهبهرم نهماوه و لهیبرم چووه.

قوتابییهکه گوتهی: من لهکاتی لهبهرکردندا زۆر دووباره دهکردهوه تاکو وهکو تۆم بهسهر نهیهت⁽¹⁾.

بنچینه ی سیزدههههه:

وورد بوونهوه له ئایهته ویک چووهکان

یهکیک لهو کۆسپ و تهگهرانه ی که هیندیک له ههنگرانی قورئان له کرداری لهبهرکردندا دیته پێشیان، وهیان لهکاتی پێداچوونهوهدا، ویک چوون و هاوشیوهبوونی هیندیک له ئایهتهکانه به یهکتری.

بۆیه مسوولمان له کاتی ئهجامدانی لهبهرکردندا زۆر ووریا نهبی نهوا نهو ئایهتانه ی بهم شیوهیه ی لی تیکه لاو دهبن و ئالۆزییهک دروست دهکهن وه باشتترین پرێگا بۆ زāl بوون بهسهر ئهم لهپهره دا نهوهیه که مامۆستایهکی قورئان لهبهری شارهزا و لیزان پێ نیشاندهرت بی و ئاگادارت بکاتهوه له کاتی لهبهرکردن و گهیشتن بهو شوینانه دا.

بۆنمونه ئهم سئ(3) ئایهته که لهسئ(3) سوپه تدايه:

یهکه میان خوای گهوره دهفرموی: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَاكَ مِنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمۡ سَوَءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَکُمۡ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَکُمۡ وَفِی ذَٰلِکُمۡ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّکُمۡ عَظِیْمٌۭ﴾⁽²⁾.

(1) الحث على حفظ العلم لابن الجوزي (ص254).

(2) البقرة (49).

وہلہ نایہ تی دووہ مدا دہ فہرموی: ﴿وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقُولُونَ أَبْنَاءُكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ (۱۴۱) (۱).

وہلہ نایہ تی سئی یہ مدا خوی گہورہ لہ سہر زمانی موسا پیغہ مہر دہ فہرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ (۱۴۱) (۲).

کہ ٹہم چہند جیاوازیانہ لہم چہند نایہ تہ ویک چواندہ دہ بینین:

- 1- ووشہی: ﴿بَجَيْنَاكُمْ﴾ و ﴿أَنْجَيْنَاكُمْ﴾ و ﴿أَنْجَيْنَاكُمْ﴾.
- 2- ووشہی: ﴿يُذَيِّحُونَ﴾ و ﴿يَقْتُلُونَ﴾ و ﴿يُذَيِّحُونَ﴾.
- 3- دوو نایہ تی یہ کہم و دووہم راستہ و خولہ فہرموودہی پەرہردگارمانہوہن، وہ سئی یہ میان خوی گہورہ لہ سہر زمانی پیغہ مہر موسا سہلامی خوی لی بی فہرموویہ تی.

وہمہرودہا ٹہم سئی نایہ تہ لہمانہی خوارہوہ و ہک یہ کن:

- 1- کہ دہ فہرموی: ﴿مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾.
- 2- وہ کہ دہ فہرموی: ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾.

کهواته: بۆ زال بوون به سهر نهه حالتهدا دهبی پهیرهوی نه مانهی خوارهوه بکهیت:

1- کۆکردنهوهی ئایهته وێک چووهرکان و دیاریکردنی شوینیان له ههر سوپهتێک، وه له بهرکردنیان ههروهکو خۆیان⁽¹⁾.

2- دیاریکردنی واتای ئایهتهکان به پێی شوینیان، وه جیاوازیان له واتادا به پێی شوین و باسیان.

3- تهركیز و ووردبوونهوه له سهر جیاوازی واتای ئایهته وێک چووهرکان ههر کاتیك به سهریاندا پۆیشتی، وه ههموو جارێك پێداچوونهوهی ههموویان.

وه سهبارهت به برگهی کۆتایی ئایهتهکان وهکو (عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ئهوا پێویسته وریابی له واتاکهی و بیهستیهوه به سهرهتا و ناوهروک و مانای ئایهتهکه.

وهکو لهم نمونهیدا:

ئهصمهعی - که ناوی عهبدول مهلیکی کورێ قورهیبه - دهگێڕێتهوهو دهلی من ئهم ئایهتهم دهخویندهوه: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا ثَكْلًا مِنْ آلِهَةٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ و بجنبي اعرابي، فقال: كلام من هذا؟ فقلت: كلام الله. قال: اعد، فأعدت، فقال: ليس هذا كلام الله. فانتبهت فقرأت ﴿...وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ فقال: أصبت هذا كلام الله. فقلت: اتقرا

(1) بۆ زانیاری ههبوون و جێ به جێکردنی ئهم کرداره بپروانه کتیی: 1- (عون الرحمن في حفظ القرآن بزيادة فتح المنان في حمل القرآن) (أبي ذر القلموني). 2- (دليل الآيات متشابهة الالفاظ في كتاب الله العزيز) (د.سراج صالح ملائكة). که ئهوهی دووه میان چاکتره له یهکه میان.

واته: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ...﴾ به سه هوو گوتم: (والله غفور رحيم). له وکاته دا نه عرابی یه ک له ته نیشته وه دانیشتبوو، گوتمی: نه وه قسه ی کئی یه؟
گوتم: قسه ی خواجه.

گوتی: دوباره‌ی بکه‌وه. منیش به هه‌مان شیوه‌ی پابردوو دوباره‌م کرده‌وه. گوتی: نه‌وه فهرمووده‌ی خوا نزییه. ئیدی که دیقه‌تمدا زانیم سه‌هوم کردوو، خویندمه‌وه: ﴿...وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ﴾ (۲۸). جا گوتی: راستت خوینده‌وه نه‌وه فهرمووده‌ی خواجه. منیش گوتم: قورئانت خویندوو؟ گوتی: نه‌خبر.

گوتم: ئەي چۆنت زانی مەلەم کردووه؟
گوتم: ئەي فلان دەسهلات و بېزار دەرکردن، پاشان بېرن و
جێبهجێکردن، جا ئەگەر - لەمەدا - بەزەیی پێدا هاتبووایه و پەحمی
پێکردبووایه نەیدەبەری.

بنچینهی چواردەهەم:

جوان پوانین و چاک دیکەت دانی نایەتەکان لەکاتی لەبەرکردن⁽¹⁾

پوانین (النظر) ئەو ئامرازە سەرەکییەیه کە کرداری لەبەرکردنی لەسەر پراوەستاوه و دەتوانرێ پشستی پێبەستری، بۆیه دەبێ زیاتر لەکاتی لەبەرکردن گرنگی بە پوانین بدرێ، چونکە وەک لەپیشدا گوتمان چاوهکانی مڕۆڤ وەک ئامیڕیکی وینەگران، هەر شتیک بەدیکەت ببینی بەبێ زیاد و کەم هەلی دەگیریتەوه و لەبیروهۆش تۆماری دەکات.

بۆ نموونە ئەگەر تۆ بە وردی پوانیتە نایەتەکانی ئەو لاپەرەیهی دەتەوێ لەبەری بکە ئەوا شوین و شیوه و وینە نایەتەکان لە ئەرشیفی میشتک و بیروهۆشتهوه تۆمار دەکڕین، هەتا ئەگەر دواى سالكیش دەربارەى نایەتیک- کە لەو لاپەرەیهی لەبەرت کردوو- پرسیارت لێبکەن ئەوه دیتەوه یادت کە نایەتەکە لە لاپەرەى لای راستە یان لای چەپ، وە دەکەویتە سەرەوهی لاپەرەکە. یان خوارەوهی، وە یاخود ناوەرەست.

ئەحمەدی کوپی فورات دەلی: (لم نزل نسمع شیوخنا یذکرون اشیاء فی الحفظ، فأجمعوا انه ليس شيء ابلغ فيه إلا كثرة النظر)⁽²⁾.

واتە: (بەردەوام لە مامۆستا و شیخەکانمان دەبیستین باس لە چەند شتیک دەکەن کە بۆ لەبەرکردن باشە، ئیدی هەموویان کۆک بوون لەسەر ئەوهی هیچ شتیک نایە چاکتریی لە زۆر پوانین).

(1) بەلام ئەوانەى نابینان و خۆی گەردە بە دوو خۆشەویستەکیان تاقی کردونەتەوه ئەوا دەرووی خیری تری لێکردونەتەوه و بەمۆی بیرتیزیان لە ئیمەى چاوساغ باشتەر دەتوانن قورئان لەبەر بکەن، بۆیه ئەم بنچینەیه ئەوان ناگیریتەوه.

(2) (الجامع فی الحث علی حفظ العلم) انتقاء أبي عبدالله الحداد/ 177. نقلا من کتاب (کیف تحفظ القرآن الكريم) لیجی الفوثانی.

بنچینهی پانزەهەم:

پێگەوه بەستنی کرداری لەبەرکردنی قورئان بە کارپێکردنی و پەيوەست بوون بە فەرمانبەری خوا و وازهێنان لە گوناھ و تاوان⁽¹⁾

بەپراستی گوێزپرایەلی کردنی خۆای گەورە و وازهێنان لە گوناھ و تاوان دڵ و دەروون پووناك دەکاتەوه و ئارامی و هێمنی پێدەبەخشێ و دەبیته مایەمی بەهیزی لاشە و زەین سافی و بیرتیزی و هەردەم لە ئامادەباشی بو کرداری لەبەرکردنی قورئان.

بەپێچەوانەوه سەرپێچی کردن و ئەنجامدانی گوناھ و تاوان و فەرمانبەری نەکردنی خۆای بالادەست توانای لەبەرکردنی قورئان و فەرمووده شیرینهکەیی خۆی لەلای ئەو کەسە لاواز دەکات، وەلەکوئاییدا لەوانەیە بیگەیهنێته ئاستێک بەیەکجاری لێی بسەنێتهوهو نیعمەتی زانستی پێ پەوا نەبینی.

بنچینهی شانزەهەم:

پیداچوونەوه و مراجه‌عی رێک و پێک⁽²⁾

بەپراستی گرنگی پیداچوونەوهی بەشە لەبەرکراوەکە لە قورئان کەمتر نێیە لە گرنگی کرداری لەبەرکردنەکە، وە سوود لە لەبەرکردنی قورئانەکە وەرناگیری ئەگەر پیداچوونەوهی لەگەڵ دا نەبێ، چونکە دواي تێپەرپوونی ماوهیهک بەسەر لەبەرکردنی قورئانەکە -بەبێ مراجه‌عه‌کردن- هەمووی یان زۆربەیی دواي ئەم هەموو ماندوووبوونە لەبیردەبرێتهوه.

(1) لە ئادابەکانی هەلگرانی قورئان بە ویستی خوا زیاتر باسی دەکەین.

(2) شیوازو چۆنیەتی پیداچوونەوه هەر لەم کتێبه‌دا لە بەشێکی سەر بەخۆدا باس دەکەین.

بنچینه و یاسا سهرمکی یهکان بۆ له

بنچینهی هه قدهههم:

تیگه یشتنی هه مه لایه نه و تهواو له نایه تهکان یارمه تیدره بۆ به تیر و

تهواو له بهرکردنی قورئان

یهکیکی تر له بنچینهکان تیگه یشتنه له نایه تهکان، تیگه یشتنیکی تیرو تهواوی ئهو نایه تانهی ده تهوی له بهری بکهی پالپشت و یارمه تییهکی باشن بۆ کرداری له بهرکردنی نایه تهکان.

تیبینی: منداڵ و غهیره عهر بهکان ناتوانی پابه ند بکرین بهم بنچینهیه، به تایبه تی ئهوانه ی زمانی عهر بهی نازان، چونکه له بهرکردنی نایه ته که و تیگه یشتن له واتاکه ی کاریکی زهحمه ته بۆ ئهوانه و تهنا نه ت هیندیك جاریش ئهسته مه ئهجامدانی. ئاشکراشه مسوئلمانانی دیرین به بی پابه ندرکردنی مندا لهکانیان به تیگه یشتن و زانینی واتای نایه تهکان قورئانیان پی له بهر ده کردن.

بنچینهی هه ژدهههم:

هه بوونی هیزی پالنه ر و ئاره زوویه کی راست و دروست بۆ ده ست کردن به

له بهرکردنی قورئان پیویسته

هیزی پالنه ر و ئاره زو هه بوون: باریکی ناوه وهی له شی مروقه، یان دۆخیکی مه عنه وی تایبه ته، هه لدهستی به ووروژاندنی هه ست و نه ست و توانا له بارودۆخیکی دیاریکراو بۆ گه یاندنی به ئامانج و مه بهستیکی دیاری کراو. جا ئه گه ر پرسیار بکهین و بلین: ئایا ئهو پالنه رانه چین که واده کهن مسوئلمانان پوو له به هاری قورئان بکهن و هه ولبدن بۆ له بهرکردنی؟

ده لین:

1- پىئويستە تاقە مەبەستى ھەموو مەسولماننىڭ گەيشتىن بىت بە رەزامەندى خواو شادىبوون بە پەرۋەردىگارى، ۋە لەمەزىنترىن ھۆكارەكانىش كە مەسولمانان دەستى پىئوۋەبگىرن ۋە بەم مەبەستەيان بگەيەننى گىرنگىدانە بە قورئانى بەرزو پاك.

2- پاشان خواى گەورە چ پاداشت ۋ پىرزو خورمەتلىكى بۇ باباى قورئان لەبەر دانائە، ۋە بۇ خويىندەكەى چ چاكەيەك ۋ پلەيەكى بەرزى لەم ژيانە ۋ دواى مردنىشى بۇ ئامادە كىردوۋە.

دىارە ئەمانەى باس كىران بەسن پالئەرن بن بۇ ئەۋەى مندال ۋ گەنج ۋ پىرەكان تىنۋى فىربوون ۋ خويىندەۋەى قورئان بن ۋ پوو لە لەبەر كىردنى بگەن.

جا لەسەر مامۇستائو پەرۋەردەكاران پىئويستە ھەول بىدەن بۇ باس كىردن ۋ چاندنى ئەۋ پالئەرانەۋ دىارى كىردنى ئەۋ پاداشتەنەى لە قورئان ۋ سوننەتى سەحىدا ھاتوون دەربارەى كەسانىڭ كە دەيانەۋى بەھۋى فىربوون ۋ فىركىردنى قورئان، يان خويىندەۋەى، ۋەياخود لەبەر كىردنى، لەخواى گەورە نىزىك بگەۋنەۋەۋ بەخزمەتى بگەن.

تېبىنى: كاتىك پالئەرن ۋ ئارەزوۋ ۋ ھەستەكان لە ناخدا دروست دەبن كە ئىمان پىش قورئان لە بىرۋەش ۋ دل ۋ دەرووندا پوابى ۋ پەگى داكوتابى. ئەم بابەتەشمان بەتېرو تەسەلى لەبەرگى يەكەم دا باس كىرد.

بنچینه و یاسا سەرەکی یەکان بۆ لەبەرکردن

بنچینهی نۆزدههەم و کۆتایی:

**هانا بردن و ڕووکردنە خوا بە پارانەوه و نوزانەوه و لالانەوه و داوای
یارمەتی لەو کردن بۆ ئاسان کردنی کرداری لەبەرکردن**

ئەو بنچینەو یاسایانە ی لە ڕابردوو باس کران لەوانە یە زۆربەیان لە
بەجێگەیاندن و پەڕەوکردنی کرداری لەبەرکردنی قورئان ماددی و
نامەعنەوی بووین، بەلام ئەمەیان زیاتر لایەنی پۆحی تیدا دەبینرێ.

جا هانا بردنە بەر خوا و پەنا بۆ بردنی ئاسانەکان ئاساتر دەکا و هەموو
کۆسپ و تەگەرەو زەحمەتی یەکان لەبەر دەم کارەکان لە ڕەگ و ڕیشە
دەردەهێنێ و لادەبات. کەسیکیش بیهوی قورئانی مەزن لەبەریکات - لەبەر
گرنگی و گەرەیی یەکە - شەیتان و شەیتان دۆستان بۆ دژایەتی کردنی
دینە مەیدان و چەندان کۆسپ و نەخۆشی و ناخۆشی دیننە ڕێ و ناھێلن
کارەکە وابە ئاسانی ئەنجام بدەیت. بۆیە لەکاتی دروستبوونی هەر
حالتیکی ئاواو بیزارکەر، یان هەر پیش دەست کردن بە کرداری
لەبەرکردن بە دوعا و پارانەوه و گریان پوو بکریتە خوای نزا وەرگرو
و ئەمەدەر بۆ کار ئاسان کردن و زوو بە هیوا و ئاوات گەیاندن.

خوای و پەروردگار و سەرخەری بڕواداران بەلوتف و بەزەییات داوات ئی
دەکەین لە نزیک بوونە وەمان لە فەرموودە بەرزەکە ی خۆت یارمەتیمان
بدەیت و پشتیوانیمان ئی بکەیت. آمین.

نەوانەى خاوەن شەھادەن لە دەرچوانى زانگۆ و
پەيمانگاکان بەتایبەتى پزىشکە و ئەندازياران ئەوا لە
رەوى زەگاوەتمووە بە کەسانى زىرەکە و خاوەن توانا و
هەندێکیان بەمەردار دەرژمێرین، بۆیە دەبێ ئەو
کەسانە بن کە هەموو قورئان یان بەلایەنى کەمموه
چەند جوژنێکیان لە قورئان لەبەرە

پینگاگانی له بهرکردنی قورپانی مهزن

له م به شه دا نو(9) پینگا باس ده کهین بو جی به جی کردنیان له کرداری له بهرکردنی قورپانی مهزن. جا له جی به جی کردنیان نه گهر هندیکیان بهیه که وهش بن ئاسایییه و دهگونجی. به واتایه کی تر: ئه و که سه ده توانی چه ند پینگایه ک له یه ک کاتدا بهیه که وه له کرداری له بهرکردن کو بکاته وه و پهیره و بکات.

پینگای په که م:

له بهرکردنی قورپانی مهزن له پینگای مزگهوت و سهنته مرگانی فیڕکردن و له بهرکردنی قورپان

له کوردستانی خوشه ویستمان چه ندان سهنته ری فیڕکردن و له بهرکردنی قورپانی بهرز هه ن، ئه و سهنته رانه کهسانی خواناس⁽¹⁾ و پسپوڕ مشوریان دهگیرن و بهرپوهیان ده بهن، وه هه ریه ک له م سهنته رانه بو فیڕکردن و له بهرکردنی قورپانی بهرپز شیوازو پینگای تایبه تی خویان هه یه، بویه ئیمه به پیوستی نازانین باس له چونیه تی کارکردنیان بکهین، به لکو ته نها ئه وه ده لێن: هه رکه سینک دهیه وئی بهرپک و پینکی قورپان فیڕبی و بهردهوام بی تا له بهری دهکات با په یوهندی به م سهنته رانه وه بکات.

وه ههروه ها هیندیک له مزگهوته کان ماموستایانی به قه در سالانه خولی فیڕکردن و له بهرکردنی قورپانی پایه دار ده که نه وه و مسوڵمانان به شداری تیدا ده که ن و سوودیکی زوړ ده بینن.

(1) أحسبهم... والله حسیبهم ولا اژکی علی الله أحدا.

بۆ يەيرموکردنى ئەم رىگايە ئەم خالانەى خوارموە ھەنگاۋ بنى؛

هه‌نگاوی یه‌که‌م: یه‌کی‌ک هه‌لبژێره له‌و هاوڕێیه‌ باشانه‌ی که وه‌کو تو‌بو‌
له‌به‌رکردنی قورئانی مه‌زن تاهه‌زێو و به‌ په‌ڕۆشه‌، وه‌ با له‌ نیوانتاندا
مه‌وعیدیکی گونجاو بو‌ به‌یه‌ک گه‌یشتنان هه‌بی‌ت، وه‌ وا چاکه‌ ئه‌و
مه‌وعیده‌ روژانه‌ بی‌ت، ئه‌گه‌ر نه‌گونجا با هه‌فتانه‌ بی‌ت.

ههنگاوی دوووم: لهسهر له بهر كړدنی سوره تيك ريك بكه ون.

هه‌نگاوی سێ‌یه‌م: با هه‌ر یه‌که‌تان قورپانه‌که‌ی بهره‌دستی بکاته‌وه و یه‌کیکتان ئایه‌تی یه‌که‌م له‌سه‌ر قورپانه‌که‌ به‌ ته‌ماشاکردن بخوینی و ئه‌وه‌ی دووه‌میان له‌سه‌ر قورپانه‌که‌ی خۆی گوێی بۆ بگری، ئینجا دوا‌ی ته‌واوبوونی که‌سی یه‌که‌م له‌ئایه‌تی یه‌که‌م با که‌سی دووه‌میش له‌سه‌ر قورپانه‌که‌ ئایه‌تی یه‌که‌م بخوینێته‌وه، ئینجا با که‌سی یه‌که‌م ئایه‌تی یه‌که‌م له‌سه‌ر بخوینێته‌وه، وه‌ که‌سی دووه‌میش به‌هه‌مان شێوه، وه‌ هه‌روه‌ها.

هه‌نگاوی چوارهم: وهرنه سه‌ر ئایه‌تی دووم، وه به‌ه‌مان شیواز تا ده‌گه‌نه کووتایی لایه‌ره‌که.

***هەردوو مەنگاوی سێیەم و چوارەم دەکری بە شیاوژێکی تر ئەنجام بدێن، بەوێی هەركەسە و لەلای خۆی لە مالهۆە یان هەر شوێنێکی تر پشکی دیاریکراوی خۆی لەبەربکا و پاشان لە کات و شوێنی دیاریکراو بۆ بەکتری بخوێننەوه.**

رېښگانى له بهر كړنى قورځانى

هه نځاوى پېنځهم: ښځا كړدارى تاقى كړدنه وه دېته پېش، وه با يه كيكتان ماموستا و ټوټيريش قوتابى بېت، وه به پېچه وانه وه، واته: هر جاره و يه كيكتان له وېتر پېرسيتته وه. ټه مهش له ناو پېشينا ندا هه بووه و پيى گوتراوه موداره سه (مدارسه) .

هه نځاوى شه شهم: ښځا با هه ريه كه تان ژماره ي هه لى بهرام بهرى تومار بكاو پاشان له هه لى كاني ناگاداري بكا ته وه تاكو برادره كه ي پيى بزاني و جاريكي تر تيى نه كه وېت، كورد گوتنه ي: (له هه كه وتنيك پهنديك)، يان (هره قليك له خه ساره يه ك).
رېځاى سي يه م:

گوى گرتن له تومار كهر (مسجل)

بو سوود وهر گرتن له ناميري تومار كهر چه ند شيوه يه كي هه يه، كه ټه مانه ي خواره وه هينديكيانن:
جوړو شيوه ي يه كه م:

1. خه تميكى ته واوي قورځانى مه زنى تومار كراو به دهنگى قورځان خوښيكي خوش بگره، وه كو حوصه رى، مه نشاوى، شوپريم، محمد ټه يوب ... هتد.

2. كاسيتى يه كه م له گه ل خوت ببه ناو ټوتومبيل⁽¹⁾، لاي يه كه م گوى بگره تا كوتايى هاتنى.

(1) به لام ټه وانه ي سهاره يان نيه ده كرى شيوازه كاني تر جيبه جى بكن، وه ده توانن له سهردان و سهردا كاسيتيكي قورځان له گه ل خويان هه لگرن و له كاتى سواربوونى ته كسى دا به ته سجيله كه ي ناوى لږي بدهن، تا به رده وام له خير و پاداشتي قورځان بې بهش نه بن. وه ټه گر ته سجيلى ته كسى به كه شتيكي خراپيشى له سهر بى، تو ده توانى به وى قورځانه كه وه ټه خراپه به بگوزي، وه يان به كارمينانى فلاش ميمورى و موبيل له هه بارو حاله تيكي تر

3. لاي يەكەم ديسانەكە دووبارە بکەو.

4. بۇ جارى سىيەمىش سى بارەى بکەو و گوىي لىبگرە، وە ئەمجارە ھەول بده لەگەنیدا ئايەتەکان دووبارە بکەیتەو، وە دەست پىبکە لەو شوین و جىگایەى ئەو دەست پىدەکات، وە راوہستە لەو شوین و جىگایەى ئەو راوہوستى.

5. لە گوىي گرتنى جارى چوارەمدا، ئەگەر دەستى پىکرد توش لەگەنى دەست پىبکە، جا ئەگەر ئايەتەكە كۆتايى ھات يەكسەر تەسجیلەكە راگرە و بۇ خۆت ئايەتەكە لەبەر دووبارە بکەو. ئەگەر ھەلەت كرد ھەول بده جارىكى تر دووبارەى بکەیتەو، وە ئەگەر بەراستى خویندەتەو ئەوا زياتر لە سى (3) جار بە لەبەر بلىوہ تاكو بە ئيزنى خوا باش لەيروھۆشت دابمەزى.

6. پاشان دەست بکە بە لەبەرکردنى ئايەتیکى تر، بە جىبەجى کردنى ھەمان ھەنگاوەکانى پىشوو.

7- نەكەى کردارى بەستەنەوہى ئايەتەکان بە يەكترى لەبىر بکەى.

ئەم شىوازە بۇ ناو ئۆتۆمبیل و مائەوہ دەست دەدات، بەلام ئەگەر ويستت لە مائەوہ قورپان لەبەرکەى دەبى رەچاوى ئەم تىبىنىيانەى خوارەوہ بکەى:

تىبىنى يەكەم: گوىي لە سورەتەكە بگرە لەو کاتەى كە تۆ سەيرى قورپانەكەى بەردەستت دەكەى، وە رەچاوى شوینى وەستان و دەست پىکردن بە ووردى بکە.

تىبىنى دووہم: سورەتەكە بەپىي بەسەرھات و واتاكانى بکە بە چەند بىرگەيەك بەمەرجىك ھەر بىرگەيەك لە پىنج ئايەت زياتر نەبىت.

تېبېني سڼيم: له كاسيټه كه گوي له بركه ي يه كه م بگره، نينجا به له بهر دووباره و سي باره ي بكه وه، جا نه گهر بينيت بركه كه گوره يه و له بهر كړنې زه حمله ته، نه وا بيكه به دوو بهش و نيوه ي ه لگره بو جاري كي تر.

تېبېني چوارم: ته سجيل به كار هينان به زوري بو نابيناكان به كه لكه ، هر چنده خه لكاني ترشش بهم پڼگه يه څوړناني مه زنيان له بهر كړدوه.

جوړو شيوه ي دووم: به گهر خستن و به كار هيناني عقل و ژيري ناووه: نه م شيوازه له گهل هه بووني هه نديك جياوازي، به جوړ و شيوه ي يه كه م ده چيت، وه بو جيبه جي كړنې نه م شيوازه ده توانين نه م هه نكاوانه ي خواره وه بنين:

1- كاسيټيكي څوړن ان به دهنكي څوړن ان خوينيكي پيك و په وان و خوش بو نه و سوړه ته هه لبريره كه ده ته وي له بهري بكه ي.

2- بهر له نووستن⁽¹⁾ له و كاته ي چراكان كوژاونه ته وه و دونيا خاموشه و سهرت به سهرينه كه وه كړدوه ته سجيله كه پي بكه و گوي ي لينگره.

3- به هه موو هه ست و نه ست و گيانته وه گوي له څوړنانه كه بگره.

4- تا ده كړي دهنكي څوړن ان خوينه كه نزم و نهرم بي.

5- له دواي نويزي به ياني هه ول بده نه و سوړه ته ي بهر له نووستن بيستبوت چنه د جاريك بيخوينيته وه، له دوايدا ده بيني به خيراييه كي زور سهر ديت بهرت، نه مه تاقي بكه وه، چونكه تاقي كړدنه وه باشترين به لگه يه.

(1) به لام ثوانه ي هاوسه ريان هه به له بهر بار و په يوه ندي هاوسه رايه تيان و نه م فرموده يه ي پينغه مبر صلى الله عليه وسلم- له م باره يوه: (وان لزوك عليك حقا) به په سنده ي نازانم نه م شيوازه به بهر ده وامي هه موو شه ونيك بهر له نوستن نه نجام بدری.

۱ - عهقل و ژیری ناوه وه بهردهوام کار دهکات، به تایبته تی شهوان بهر له نووستن جا چ به چاک بی یان به خراپ، ئەمەش له زۆربواردا خۆی ده بینیته وه، وهکو ئەو کیشه و پرووداوانه ی مروّف له ژبانی پۆژانهیدا ده یانبینی، شهوان به ماوه یهك بهر له نووستن به چهندان خه یال ده یته وه یادی، وه یان ههر بیستن و بینین و خویندنه وه یهك بهر له نووستن ئەنجامی بدات، ئەوا بیرو هۆش تۆماری دهکات و دوا ی نووستن ژیری ناوه وه هه لدهستی به شیکردنه وه ی و پاشان دامه زراندن و پاگیر کردنی، بۆیه به یانیان کاتیك له خه وه هه لدهستی به بی ویست و ده سه لاتی خۆت ئەوه ی شه وه ئەنجامت دابوو یه کسه ر دیته وه یادت و به ئاسانی به سه ر زمانت دادیت.

جا ئەگه ر سوپه تیك له قورپانی پایه دار بهر له نووستن به هۆی ئامیری تۆمار که ر یان ههر رینگایه کی تر گو یی لیبگری و بیخوینیته وه ئەوا به یانی کاتیك له خه وه هه لدهستی هه ست ده که ی زمانت به هه مان دهنگ و ئاوازه بیسترا وه که ی شه وه ده جوولی و قسه دهکات.

ئینجا لیرو وه ده رک به نهینی ده ست به سه ردا گرتنی ده زگای راگه یاندنی ئوممه ته که مان له لایه ن خراپه کارانه وه ده که یه ن له په خش و پێشکهش کردنی بهرنامه ی شهوان له گو رانی و فیلمی خراپ له ته له فزیۆن و سه ته لایته کان که چهند له پیلان و فروفیلدان بۆ دژایه تی کردنی ئیسلام و ره وشتی پاک.

به لی، زانیمان و بۆمان ده رکه وت که ده یانه وی نه وه وه چه کانمان تا درهنگی شه وه سه یری که نال و په خشه خراپه کانیا ن بکه ن، بۆ ئەوه ی به یانی که هه لدهستن هه مان وینه و دیارده دژی وه کانی شه ویا ن بیته وه

يادو لاسايى بكنه وه و له ناو كومه لگا بلاوى بكنه وه و جيبه جئى بكنه.

نامان سهد نامان ئهئى مسولمانان! نه كهن نه به شه و نه به پوژ تاويكيش به ديار هم جوړه بابته تانه وه دابنيشن، وه نه گهر تا ئيستاش دانيشتوون نهوا ته وبه بكنه و بگه پنه وه لاي خواى ليخوشبوو و به به زه يى تا له م دونيايه له تام و چيژ و شيريني نيمان و له بهر كړدى قورځان بئ به شمان نهكا و لهو دونياش به ديدار و بينيني خوى شادمان بكا و بمانكاته دراوسئى خوشه ويسته كهئى صلى الله عليه وسلم.

2- هم شيوازه سوود و كه لكىكى زورت پيده گه يه نئى بؤ پيداچوونه وه و مراجعهئى قورځان.

3- هم شيوازه چاره سهره بؤ چندان گرفت و نه خوښى و ناخوښى، وهكو: خه موكى، په ستى و تووړه يى، دلته نگى، غم و خه فته، خه وزپان و بئ خه وى و درهنگ نووستن، خه ونى ناخوش و بئ سهره وېر، په ركه م و بهر كه وتنى جنوكه.

4- وه بؤ چاك له بهر كړدى نابيناكان و پيداچوونه وهئى قورځان يارمه تيده ريكى زور باشه.

جؤرو شپوهئى سيپه م: هم هه نكاوانه بنئ:

هه نكاوى په گه م: له خه تمه كه تدا كاسيئى نهو سوږه ته ديارى بكه كه ده ته وئى له بهرى بكهئى.

هه نكاوى دووم: به بهرده وامى تا يهك هه فته گوئى له م كاسيئته بگره، هر كاتييك كاسيئته كه ته وواو بوو دووبارهئى بكه وه، وه نه گهر له ناو ئوتومبيله كهت يان له ميانهئى كار كړدنت بوو ناسايى يه.

ههنگاوی سێیه م: له کۆتایی ههفته دا له کات و شویئیکی گونجاو دانیشه، وهتا دهتوانی ههول بده ئه وهندهی به درێژایی ئهم ههفتهیه گویت بۆ گرتبوو له بهری بکهیت.

ههنگاوی چوارهم: تۆ تهنا کهمێک دیقتهت و ووردبوونهوت له سه ره ئه گهرنا له پڕیکه وه دهبینی به ئاسانی سووپه ته کهت به شیوهیهکی باش له بهر کردوه، وه ئهم له بهر کردنهش به پێداچوونهوه و زۆر دووباره کردنهوه راگیر و دامهزراو دهییت.

ههنگاوی پێنجهم: وه ههروهها بۆ ههفتهکانی تریش دهتوانی هه مان ههنگاوهکانی رابردوو به کار بهیئنی، وه ئه گهر ناوه ناوه پشوو به بیرو هۆش و میشتکت بدهی ئه وه چاکتره، واته له ههر چوار پێنج ههفته با ههفتهیهک پشوو بی.

رێگای چوارهم:

له بهر کردنی قورئان به رێگای نووسین

پهنجه ره ی بیرو هۆش له لای خه لکان جیاوازه و له که سه یکه وه بۆ که سه یکی تر ده گوێ، هه یانه بیرو هۆشیان زۆر به هیزه و پوانین و دیتن به سه بۆیان. واته به بینین و خویندنه وه ی ئایه تی که ئایه ته که ی له بهر کردوه. وه هه یانه بیرو هۆشی له رێی بیستنه وه زۆر به هیزه، دهتوانی دوا ی تیپه ربوونی بیست (20) سال پێت بلی: ئاوا و ئاوام له فلان و فیسار کهس بیستوه. ئیدی ده قاوده ق بۆتی بگێر ته وه.

خویننه رانی به ریز:

دوا ی ئهم رێ خوشکردنه ده لیم: به راستی رێگای نووسینه وه سه بارهت به کرداری له بهر کردن رێگایه کی جوان و باشه. به تایبه تی ئه گهر له گه ل

پروانين و بیستن یار و هاوډم بکړی.

ئینجا وږه پینچ نایه یان زیاتر له بهر بکړه به ووردی سهرنجیان بډو
 بویان پروانه، له پاشان نه ووی له بهر ت کړدووه به له بهر له سهر کاغه زیک
 بینوسه وه، له دوایدا سهری نووسینه وه که ی خوت و قورځانه که ی
 بهر ده ست بکه بو نه ووی نه گهر ه لته کړدبی به ه لته کانی خوت
 بزانی. وه هروها نه و کسانه ی له گهل نه ووی زور هول ددهن به لام باش
 بویان له بهر ناکړی نه و دتوانن نه و پشک و به شعی ده یانه وی له بهری
 بکه ن باچند جاریک بینوسنه وه که له سی (3) جار که متر نه بی، پاشان
 هول بدهن له بهری بکه ن ئیدی ه ست ده کهن بویان ناساتر بوه. خوی
 گه وږه به واسیعی و فراوانی خوی بو هه موو لایه کمان ناساتر بکات.

رېښه کار کولې پینجه م:

له بهر کړدنی قورځان به رېښه کار کولې پینچه م و خه لات و پاداشت پیدان

پینچه کار کولې به کان و بزواندنی ه ست و نه ستی به رامهر و پیدانی خه لات
 چندان وینه و شیوه ی هن، که نه مانه ی خواره وه هیندیکیان:

شیوازی به که م: هاوړی به کان له گهل به کتری:

دوتوانن بو جیبه جی کړدنی نه م هه نگاوانه ی خواره وه بنین:

هه نگاوی به که م: له گهل چند هاوړی به کت له ئیش کړدن، یا له
 قوتابخانه، یان له نویسنگه. ریک بکه ون له سهر له بهر کړدنی سوړه تیځ له
 میانه ی چند پوړی کی که م. تا به دیار بکه وی کی ده بیته درچووی به که م.

هه نگاوی دووه م: دوی تیپه ربوونی ماوه که له نویزگای قوتابخانه. یان له
 شوینی ئیش کړدن کوښنه وه. نه گهر نه مه نه رخصا. به به کدهنگی
 شوینی کی تر دیاری بکه ن.

بەبەرگەردنى قورئانى مەزن

هەنگاوى سى يەم: يەككىكتان ھەلبىستى بە تاقىكردنەۋەى ھاۋەلەكانى، ۋە با پرسىيارىيان ئاراستە بكاۋ پلەكانىشيان تۆمار بكات، ۋە بە پىچەۋانەۋە. ھەنگاوى چوارەم: تەماشىا دەكرى كامەيان ھەلەى نەبوۋ، يان لە ھەموويان ھەلەى كەمتر بوۋ، دەبىتتە دەرچوۋى يەكەم.

ھەنگاوى پىنجەم: دەكرى ھەر جازە ۋە يەككىكتان ھىندىك لە دارايىيەكەى خۇى تەرخان بكاۋ بىخەشى بۆ كپرېنى ديارىيەكەى سوۋدبەخش، ۋەكو: كىتېيىكى بەنرخ، يا خەتمىكى تەۋاۋى قورئانى مەزن، ياخود ھاۋشىۋەى ئەمانە بۆ ئەۋ كەسەى بە يەكەم دەرچوۋە.

شىۋازى دوۋەم: مامۇستا لەگەل قوتابىيەكانى:

مامۇستا لە قوتابخانە ھەلبىستى بە گىرآنەۋەۋە باس كردنى ھىندىك لە فەرمایشتە پىرۆزەكانى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سەبارەت بە فەزل ۋە گەۋرەى قورئان ۋە لەبەر كردنى، ۋەبە گىرآنەۋەى ھىندىك پروداۋ ۋە بەسەرھات دەربارەى قورئان لەبەرەكان، ئىنجا دۋاى ئەۋەى بەم شىۋەىە دل ۋە دەرۋونى ساز ۋە ئامادە كردن ۋە ھەستى بزۋاندن پىيان بلى: بەيانى ھەموومان - إنشاء الله - كە ھاتىن فلانە سوپەتەمان لەبەر كردوۋە، ۋەھەر كەسىك بەرېك ۋە ۋەۋانى ۋەبەى ھەلە لەبەر بكات ئەۋا ناۋەكەى لە قوتابخانە لە تەختەى رېزو سەربەرزى ھەلدەۋاسىن ۋە خەلاتى پىشكەش دەكەين.

شىۋازى سى يەم: راگەياندىكى گىشتى لە بەندىخانە ۋە گرتوۋوخانەكان راگەيەنرى، بەۋەى كە ھەر كەسىك قورئانى مەزن لەبەر بكات ئازاد دەكرى، يان ھەرچ نەبى سزاكەى سووك دەكرى ۋە ماۋەى بەندىيەكەى كەم دەكرىتەۋە.

شېوازی چوارم: باوک له گهل منداله کانی:

باوک به زور پيگه و شېواز دتوانی قورښانی مه زن لای منداله کانی
خوشه ويست بکات:

بو نمونه: باوک هر ده بی کهل وپهل و شتومه کی پښوېست بو
منداله کانی بکړیت، به لام دتوانی نهو شتومه کانه وکو هاندريک بو
کرداری له بهر کړدنی قورښان به کار بهیښی و به منداله کانی بلی: نه گهر نهو
سوپرته و نهو سوپرته تان له بهر کړد نهو جل و بهر گيکی جوان و
قه شنگتان بو ده کړم، یان به منداله بچوکه که ی بلی: نه گهر نهو سی (3)
مانگه ی پشوی هاوین جزمی (عم) ت له بهر کړد و ناماده ی نویژی
به کومهل و کوپی له بهر کړد بووی له مزگهوت نهو پایسکلیکت بو
ده کړم.

وهه روه ها پیان بلی: ها چی ده لین: نه گهر له ماوه ی نهو هه فته یه یان
نهو مانگه دا فلان سوپرته تان له بهر کړد بو گه شتيک بتان بهم و خواردنیکی
به تام و خوش و به له زه تان بو ناماده بکهین؟

شېوازی پېنجه م: ماموستای مزگهوت له گهل همقو قوتابیه کانی:

به م شېوازانه ی له مه وپیش باس کران ماموستای مزگهوت دتوانی
قوتابیه کانی هان بدات بو له بهر کړدنی کتیبی کوتایی خوی گه وره.

شېوازی شه شهم: پیاو له گهل هاوسره که ی:

به راستی نه مړو خه لکان زور که مته رخه من له تیگه یان بدن و
په روه رده کړدنی خاوخیزانیان و هیچ هه ست به لیپرسینه وه ی خوی
گه وره ناکه ن لهو نرکه ی خراوه ته سه رشانیان. دلنیا بن خوی گه وره
نیمه ی ته نها بو ژیان و خواردن و نوستن و رپواردن دروست نه کړدوه.

بەلکو ئیمەى دروست کردوو تاکو باش بیپەرستین، بەلکو پیشبەركى
بكهین لە باش پەرستنیدا، ئەوەتا خۆى گەورە دەفەرموى: ﴿سَابِقُوا
إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكَرَ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (١).

جا با پیشبەركى بكهین بۆ راپەراندنى ئەرك و كارى سەرشانمان، با
پیشبەركى بكهین بۆ فێركردنى خاوخێزانمان، با پیشبەركى بكهین بۆ
تیگەیاندن و پیگەیاندى كەس و كارمان بە هیواى بى بەش نەبوون لە
بەهەشتىكى رازاوە ئاوا پان و پۆرو پەر لە نازو نىعمەت و دىتنى خۆى
گەورە.

ئینجا با بیینهو سەر و كارى قسەى یەكەممان:

پیاو لە زۆر بوار و مەودادا دەتوانى هەست و نەستى خێزانەكەى
بروژىنى، لەوانە:

* كاتێك پیاو بەیانیان لە مالهو بەرەو كار دەیهوى بەرێ بكهوى
دەتوانى داوا لە خێزانەكەى بكا بە لەبەرکردنى فلانە سوپەت تا ئەو لە كار
دەگەریتەوه، ئینجا بەلێنى پێیدا ئەگەر وای كرد ئەوا خەلات و
دیارییهكى بە نرخ و نایابى بۆ دەكڕى و لەگەڵ خۆى بۆى دىنىتەوه.

* وە هەروەها دیارى و هەدیەى سەفەر و گەشتیش كاتێك پیاو سەفەر
دەكاو دیتەوه خۆ هەر دەبى هەبى، وە بێگومان كاریگەرییهكى گەورەى
لەسەر دڵ و دەروونى هاوسەرەكەت دەبى، وەدەرفەتێكى چاكێشه بۆت
ئەى پیاوى بەرێز، نەكەى لەبیری بكهى و لە كیسە خۆتى بدەى، جا پیش
بەریكەوتن بۆ گەشتەكە لەگەڵ هاوسەرەكەت هاودەنگ بن لەسەر

رېځاگانى له بهر كړدنې قورځنې

له بهر كړدنې سوږه تېك، وه له گهړانه وه شدا پيې رابگه يه نه كه ئه م ديارى يه به بونه ي له بهر كړدنې سوږه ته كهي.

* وه ئه و نافرته هوښياره ي كه قورځنې مه زنى له لا گرنگه و به هه ند ته ماشاى ده كات، ده تواني له جياتى هاوسه ركه ي هه ستي به هاندانى منداله كانيان، وه چاوديري كړدنيان له له بهر كړدنې قورځنې مه زن.

وه بزانه ئه ي خوشكى به ريز! كاريگه رى تو له سهر منداله كانت گه وره يه، وه له وانه يه گه وره تر بيت له ه ي پياوه كه ت، چونكه تو پراسته وخو له په روه رده و چاوديري كړدنې منداله كان داي ت و زياتر له باوكيان ناگات لي يانه، وه كه سايه تى و جم و جو ل و چالاكى هه ريه كه يان زور به چاكي شاره زا و ناگادارى، وه ده زانى چيان پي خوشه و رقيان له چي يه، بويه پولى تو زور به رز و مه رنه و نه كه ي ئه و پا داشته زوره ي بو فير كړدنې قورځنې مه زن دانراوه له كيس خوتي بده ي و منداله كانت ليى بي به ش بكه ي.

رېځاى شمشه م

به ستنه وه ي كړدارى له بهر كړدن به پووداوى گرنگ و كاريگه ر

بيگومان چه ندان پووداو و به سهرهاتى سهير و سهر سوږه ي نه ر و كاريگه ر به ژيانى مرو ف تپه پرده بن و زور به يان له بير ده كرين.

به لام هينديكيان له بيرو هو شدا ده ميننه وه و نيگار ده كرين، به جوړي ك نه گه ر ئه و مرو ف هه رچه نده به سالدا بجيت و ته مه نى دريژ بيت نه سته مه له بير كړدنيان، جا ئه و پووداوانه ده روونى و مه عنه وى بن يان جه سته يى و لاشه يى.

وئەنگەر مۇقە لەبەركردنى قورئان بېسەستىتەو بە پووداويك ئەو بەراستى لەبەركراوەكەى باشتەر لەبىروھۇشدا دادەمەزى و پاگىر دەبىت، وەھەر كاتىك ئەو مۇقە يادەوھرى پووداوەكەى كرد يەكسەر لەگەلدا لەبەركراوەكەى دىتەو ياد، بۇ ئەمەش چەندان نمونە و پوودا وەن لە مېژووى زېرىنى ئىسلامەتى، لەوانە:

1- پووداوى گوشىنى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم لەلايەن جبرىلەو سەلامى خواى لى بى. ئەو بوو بۇ يەكەم جار جبرىل سەلامى خواى لى بى لە ئەشكەوتى (حراء) بۇ لای پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم ھات و دواى گفتو گو و سى جار گوشىن و سازونامادەکردنى دل و دەروونى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پىنج ئايەتى سەرەتاي سۈرەتى (العلق) لى لەلای خواى گەورەو بۇ ھىنا و ئەویش لەبەرى كرد، بىگومان ئەو پووداوە لەو شوینە دوورو چۆلە لەلای پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم زۆر سەيرو غەرىب بوو بەجۆرىك ھەرگىز لەبىرى نەكات و بە كارىگەرىيەو بىگىرىتەو و باسى بكات.

2- پووداوى بوختانەكە (حادثة الافك) كە بە عائىشەى دايكمان كرا: ئايا دەچىتە عەقلەو خاوەنى ئەم پووداوە ئەو چەند ئايەتەى خواى گەورەو ئاگادار لەم بارەيەو دايبەزاندىن لەبىرى بكات؟!

3- ھەرەھا دابەزىن و ھاتنەخوارەوھى ئەو چەند ئايەتەى سۈرەتى بەرئە دەربارەى پووداوى نەچوون و دواكەوتنى ئەو سى (3) ھاوئە بەرئەزەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لە غەزای تەبووك، ئايا لەبىرى ئەو سى ھاوئە دەردەچن؟!

بۇيە ھىندىك لەو پووداوانەى دەكرى قورئانى تىدا لەبەر بكرى كە لەوانەى گشتمان يان زۆربەمان بگىرىتەو ئەمانەن:

1. گیران و بهندرکړدن: زوریک له بهندرکړاوکان که نازاد دهکړن دهبینی له
بهندیخانه فیږی چهندان پیشه‌ی جوراو جور بوو ون، وهیندیکان
هموو قورځانیان به ته‌واوی له‌بهر کردوو، بویه ژیر نه‌و که‌سه‌یه نه‌م
هه‌له له ده‌ست خوی نه‌دات.

وده‌لیم هر مسولمانیک با نه‌وه له بیږی خوی دابنی که هرکاتیک
له‌بهر هر هویک که‌وته زیندان به‌رنامه‌ی له دووم هه‌فته‌ی
زیندانی‌یه‌که‌ی تا نه‌و کاته‌ی خوی گه‌وره پزگاری ده‌کا نه‌وه‌بی
خه‌ریکی له‌بهرکړدنې قورځانی مهن بی تا خوی له‌م
شهره‌ف و شکو‌مندییه پی‌به‌ش نه‌کات، چونکه:

ا- تو کاتیک زور نایاب له‌ده‌سته و هیچ نیش وکاریک ناکه‌ی.

ب- تو له‌جیاتی نه‌وه‌ی ده‌ست له نه‌ژنو بگری و دوش دامینی و خه‌م و
خه‌فت بخوی ده‌ست بکه به له‌بهرکړدنې قورځان، تاخوی
به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان ئارامی و دلنه‌واییت پی‌به‌خش و
نازاره‌کانت له‌سهر سووک بکات.

ج- وه‌نگه‌ر - وه‌کو زانای کورد سه‌عیدی نورسی په‌حمه‌تی خوی لی
بی - ده‌لی: هاوده‌مت ده‌وی، قورځان به‌سه هاوده‌مت بی.
د- نه‌م ده‌ست به‌تانی‌یه دهره‌تیکه له‌وانه‌یه گه‌رانه‌وه‌ی نه‌بی، که‌واته
له کیس خوی مه‌ده.

2. نه‌خوشی کاتی و هر حاله‌تیک‌ی‌تر: وه‌کو ده‌ست و قاچ شکان، هه‌لبه‌ته
نه‌م جور نه‌خوشانه بو چاره‌سهر و چاکبوونه‌وه پی‌ویستی‌یان به
پشو و حه‌سانه‌وه هه‌یه له‌ماله‌وه، که به‌هویه‌وه کاتیک زوریان له‌بهر
ده‌ستدایه، به‌راستی نه‌مه‌ش دهره‌تیکه بو له‌بهرکړدنې قورځانی مهن.

ئەزەزەننى تاپىپەتى

من بۇ خۇم لەبەر حالەتتە نىزىكە سى (3) مانگى ھاوین لەمالەوہ
بووم، سوپاس و ستایش بۇ خۇاى مىھربان كە لەم ماوہىەدا بە فەزەل و
مننەتى خۇى ئاسانكارى بۇ كردم و توانیم قورۇننى مەزەن بە تەواوى
لەبەر بکەم.

3. كەسىك كوپىكى خۇشەوئىستى بەھوى گەشتكردن يان گرتن و
بەندكردن لى وون دەبى، ئىنجا دەست دەكات بە لەبەر كوردنى سوپەتى
(يوسف) سەلامى خۇاى لەسەر بىت، بىگومان ئەم لەبەر كوردنە زۇر
پتەوو قايم دەبىت، چونكە واتاى ئايەتەكانى سوپەتەكە لەگەل واقىعى
ژيانى كەسەكە يەكەدەگرنەوہو كاردەكەنە سەرى.

رېڭاى ھەوتەم

بەستەنەوہ و پار و ھاودەم كوردنى كردارى لەبەر كوردنى ئايەت و سوپەتەكان
بە كاتىكى تاپىپەت

مەبەست لە بەستەنەوہى لەبەر كوردنى ئايەت و سوپەتەكان بە كاتىكى
تاپىپەت و ديارىكراو ئەوہىە: كە كاتىك لە كاتەكان ديارى بکەى و چەند
ئايەتەك يان چەند سوپەتەكى تىدا لەبەر بکەى، بۇ نەمونە لە شەوو پۇژى
ھەينى سوپەتى كەھف، ھەيان شەوانى قەدرى مانگى پەمەزان، ھەيان
كاتىك لەگەل خىزانەكەت دەچىتە نۇرپىنگەى پزىشكى، يان نەخۇشخانەى
لەدايك بوون، يان لەگەل كەسىكى نىزىكت داخلى نەخۇشخانە دەبىت
لەجىياتى ئەوہى دەست لەناو دەست بىنى و كات بەفپۇ بەدەى،
قورۇنەكەى گىرفانت - كە پىئوىستە ھەرگىز لىت دانەبىرەت - دەربەينەو
ئەوہندەى دەتوانى لىنى لەبەر بکە، جا چەند پىداچوونەوہى ئەم
لەبەر كراوانە بکەيتەوہ ئەوا ھەمان كات و پۇژگارت دىتەوہ ياد.

رېښه‌ګای هه‌شته‌م

به‌ستنه‌وه و یار و هاوډم گردنې له بهرګردنې ټاېه‌تو سوږه‌ته‌ګان به

سهردان و شوېنېکې ټاېه‌ت

مروږ له سهردان و سه‌فه‌ره‌ګانېدا کاتې واده‌بې ده‌ست به‌تال و بې نېش
بې، بویه ده‌توانې نه‌م هه‌له به‌فېړ نه‌داو هه‌ولېدا کارېکې باشې تېدا
نه‌نجام بدات ، وه‌کو له بهرګردنې قورځان.

نه‌زمرونی ټاېه‌تی

له سهردانې یه‌ګېک له خزمه نزېکه‌ګانم له‌کاتې هه‌بوونی ده‌رفه‌ت به
فه‌زلی خوا توانیم هر سې (3) سوږه‌تی (الطور) و (النجم) و (القمر) له‌بهر
بکه‌م.

رېښه‌ګای نؤیه‌م

له بهرګردنې قورځانې مه‌زن لای کوېر و نابېنګان

دیتن به‌خشش و نیعه‌مه‌تیکه له نیعه‌مه‌ته‌ګانې خوای ګه‌وره، که‌مجار
هیه نرخه‌که‌ی بزانی و سوپاس‌ګوزاری له‌سهر بکه‌ین، وه نه‌و نه‌رک و
کارانه‌ی له په‌رستندا خراوه‌ته سهری جېبه‌جېی بکه‌ین.

ده وهره خوینه‌ری سه‌نګین چه‌ند کاترْمیرْک به‌لکو چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک
جګه له کاتې نووستن یان هر ئیستا چاوت له‌م نووسینه‌ی به‌رده‌ستت،
وه له‌م که‌ل وپهل و نازو نیعه‌مه‌تانه‌ی ده‌روبه‌رت بنوقینه ئینجا ده‌زانی
ګرنګی و ګه‌وره‌یی دیتن چه‌نده، وه چ به‌هاو نرخیکې مه‌زنی هیه.

ده‌زانن نه‌ګر به چاوه‌ګانمان هر هه‌موو ژيانمان له قورځان خویندن و
خواپه‌رستې‌یه‌ګانې تر سهرف بکه‌ین هیشتا ناتوانین چا‌که‌ی نه‌م دوو
چاوانه بده‌ینه‌وه چ جای نیعه‌مه‌ته‌ګانې تری خوای میهره‌بان.

كهواته: با ئه هلى قورئان و پۆلهى ئىسلام بين و چاوه كانمان وا بۆ خوا ژىربار بكهين كه ههركيزاو ههركيز گوناھ و تاوانى پى نهكهين و له سهريچيكردى خودا بهكارى نههين، وههركاتيگ گوناھمان پى كرد تهوبه بكهين و پهشيماني دهبرين و لۆمهى خومان بكهين.

بۆيه ئه مسولمانانهى له نيعمهتى بينين بى بهشن پييان دهلين:

1- پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم مژده تان ده داتى كه ئه گهر ئارام بگرن به ههشتان مسوگهره:

پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمويت: خواي گه وه ده فهرموى "من اذمت حبيبتيه فصبر واحتسب لم ارض له ثواباً دون الجنة"⁽¹⁾.

واته: "ههركه سيك دوو خوشه ويسته كهى ببهم و لى بستينم ئه ويش ئارام بگري و چاوه پي پاداشت بى ئهوا بۆى به هيچ پاداشتيك رازى نابم جگه له به ههشت".

2- له جياتى هيزى بينين هيز و ووزهى بينايى دل و چه ند توانايه كى دى تايبه تى دهروونى و لاشه يى بۆ قهره بوو كرد و نه ته وه، بۆيه ده بينين زۆربه يان بير تيژن له له بهر كردندا و به چه ندان جار خير اترن له خه زن كردنى زانياريه كان له كه سانى ساغ.

3- هينديك له مسولمانان چاوساغه كان چاوه كانيان ناپاريزن له گوناھ و تاوان، به لام نابييناكان سه ره پاي ئه وهى پاداشت له سه ره له ده ستچوونى چاوه كانيان وه ده گرن ئه گهر ئارام بگرن، له سه ره ئه م نيعمه ته ليپيچينه وه يان له گه ل ناكري كه بۆچى بى فهرمانى خويان پى كرد و وه، وه يان به پي پيوست له خوا په رستيدا به كاريان نه هينا وه.

پینگاكانى لەبەرکردنى قورپئانى

وہبۇ لەبەرکردنى قورپئانى مەزن لای ئەو جۆرە كەسانە چەندان پینگا

هەن، لەوانە:

ا- بە یارمەتى مامۇستايەكى قورپئان لەبەر:

لەمەدا كۆپرەكان مامۇستای نابینا بۇ خۇیان بە چاكتەر دەزانن
نەوەكو ساغ، چونكە مامۇستای نابینای قورپئان لەبەر خواوەن
ئەزمونە و بەو پینگایەدا پۆیشتوو، وە دەزانى كۆسپ و
تەگەرەكانى پینگەى لەبەرکردنى قورپئان لای نابیناكان چين، وە چۆن
چارەسەر دەكرين.

ب- بە یارمەتى ئامپىرى تۆماركەر(تسجیل):

تۆماركەر ئامپىرىكى دوو سەرەى سەردەمە، واتە ئەگەر لە دەست
مروقيكى خواوەن خووپرەوشتى چاك بى بىگومان لە چاكەدا بەكارى
دینى، وە ئەگەر نا بە پىچەوانەو. بۆیە نابیناكان لە كردارى
لەبەرکردنى قورپئانى مەزن زۆر سوودى لى دەبينن، وە چۆنیەتى
جىبەجى كردنى ئەم شىوازە لە پینگای سىيەم بە تىرو تەسەلى باسى
لى كراو.

ئەزمونى تايبەتى

برايەكى نابینای قورپئان لەبەر بە ناوى كاك هيمن لەگەل ھاوئليكىدا
بەناوى كاك عەلى سەردانیان كردم، منیش دواى پىز و بەخیرهيئان چەند
پرسىارىكم دەربارەى لەبەرکردنى قورپئان و سەرەتای دەست پىكردنى و
چۆنیەتى پىداچوونەوئى ئاراستەى كاك هيمن كرد.

ئەویش لە وەلامدا گوتى: (من ئەو كاتەى ويستم دەست بكەم بە
لەبەرکردنى قورپئان نابینا بووم. ئىدى خواى گەورە یارمەتى دام و
ئاسانكارى بۇ كردم و توانيم لەماوئى سى (3) سال قورپئان لەبەر بكەم.

وئىستا سوپاس بۇ خىل گەرە پۇرئانە سى (3) جىمى لى مۇراجەئە دەكەمە، وە جارى وا ھەيە ھى (سەبە) و (دو سەبە) ش، واتە نۇ (9) جىم، وە ھەر دەرەفە تىكەم بۇ بىرە خىس پىداچوونە ھى قورئان دەكەم و دەم و زمانم دەجولۇ.

بۇيە ھەر كاتىك ئىمە لە مەجلىسەكە بى دەنگ بووبايىن ئەو زمانى دەجولۇ.

جا ئەگەر كەسىك بىننى نەبى و بەم شىوھە بىت، توخوا بۇ ئىمە چاوساغ شورەيى نىيە لە لەبەر كىردن و زۆر خويىندە ھى قورئانى مەزن غافل و بى ئاگابىن!!!

بۇيە بانگەوازىك دەكەم و دەلىم: چاوساغەكان لە كويىن؟! خەلكانىك بەچاوى كويىر و نەبوونى يەكەك لە نىعمەتەكان ئامادە لەبەر كىردى قورئان، ئەى تو! بەچاوى ساغ و ھەبوونى نىعمەتەكى زىاتر خۇت ئامادە ناكەى و بەرەى تەمبەلى لەسەر خۇت لانا دەى، يان تا سەر نەدەيت لە بەردى ئەلئەھەد ئالىى (اللە صدق) و لەخەوى غەفلەت بە ئاگا نايىت و خۆزگە بە گەرەنە ھە ناخوازى؟!

بۇيە با ھەول بەدەين نەھىلەن قورئانەكەى مائە ھەمان تۆزى لەسەر بىشى و تەنھا لە پەرەزانان بىخويىنە ھە.

هەنگاۋە سەرەكى يەكان بۆلەپەركردنى قورئان

ئەۋەى دەيەۋى قورئانى مەزن لەبەرىكات دەبى چەند هەنگاۋىك بنى تاۋەكو بنچىنەكانى بىناى لەبەركردنى قورئانى لەسەر پاراگىر بكا، ۋە ئەم هەنگاۋانەش ھەر چەند قايم و توند و تۆلتىر بن ئەۋا لەبەركردنەكەى خىراتر و گەيشتن بە ئامانجەكەى نزىكتىر دەبى. ئەم هەنگاۋانەش برىتىن لە هەنگاۋەكانى سەرەكەۋتن كە دەبى لە ھەموو كاروبارىكدا ھەبن ئەگەرنا سەرەنجام شىكست و سەرەكەۋتن و بەجىمان و وورە بەردانە، هەنگاۋەكانىش بەكورتى ئەمانەن:

ھەنگاۋى يەكەم: شەيدا و ئارەزوومەندى (ھەبوونى پالئەرى خۆيى).

ھەنگاۋى دوۋەم: پشت بە خوا بەستن و پاشان متمانە بەخۆ بوون.

ھەنگاۋى سىيەم: ئامانجىت ديارى بكة!

ھەنگاۋى چوارەم: سوودو قازانجىت لە لەبەركردنى قورئانى مەزن ديارى بكة.

ھەنگاۋى پىنجەم: دەست بكة بە كىشانى نەخشەيەك و دانانى بەرنامەيەك

بۆ لەبەركردنى قورئانى پايدەدار.

ھەنگاۋى شەشەم: ۋا بىنە پىش چاۋ و خەيالت كە تۆ گەيشتى بە

ئامانجەكەت و يەككى لەۋانەى قورئانىيان لەبەرە.

ھەنگاۋى ھەوتەم: گەيشتن بە لەبەركردنى قورئان بە ھىمەت و وورە

بەرزى پالپىشتى بكة.

ھەنگاۋى ھەشتەم: يەكسەر دەست بكة بە لەبەركردن و مەلئ ئەمرو نا

سبەى.

ھەنگاۋى يەكەم: شەيداۋ ئارەزوومەندى (ھەبوۋى پائەنرى خۇي)

بەراستى ھەبوۋى پائەنرىكى بەھىزى خۇيەتى بىرىتىيە لە يەكەمىن و بەھىزىتىن پائەنر كە مەسۇلمان ھاندا بەرەو گەشتەن بە نامانچ بۇ لەبەركردنى قورۇن. ۋە مەسۇلمانان دەتوانن لەپىڭاى ئەم ھاندەر و پائەنرانەى خوارەو شەيداۋ ئارەزوومەندىان بۇ لەبەركردنى قورۇن مەزەن زىاد بىكەن و گەشەى پى بىدەن:

1- زانىنى پىز و پەلەپايەى ھەلگىرانى قورۇن مەزەن لەلەى خوا لە دۇنياۋ پاداشتە نەپراۋەكەيان لە پۇژى دوايى، ۋەكو ھىندىكەمان لە رابردوۋ باسكرد.

2- ھەلەسۋەكەوت و ھاۋەلەيەتى كىردنى ھەلگىرانى قورۇن⁽¹⁾ و بىستىنى بەسەرھات و ژىانيان، ۋە نامادەبوۋن و بەشدارى كىردنى ئاھەنگەكانى دەرچوۋنى ئەو قوتابيانەى قورۇنانيان لەبەركردوۋە.

3- نامادەبوۋنى وانەكان بۇ شىۋاز و پىڭاۋ بىچىنەكانى لەبەركىردنى قورۇن مەزەن.

4- قەدر زانىن و خۇشەۋىستى قورۇن: خۇشەۋىستى مەزەننىن نەھىزىيە كە بىتگەيەننى بە لەبەركىردنى قورۇن، بۇيە با پەيوەندى تۇ لەگەل قورۇن ۋەكو پەيوەندى دايك لەگەل كۆرپەكەى بى، ئەو كاتەى دايك كۆرپەكەى لە باۋەشىيەتى ھەست بە ئاسوۋدەيى دەكات و زىاتر بە خۇيەۋە دەيگوشى و خۇشى دەۋى، ۋەھەر كاتىك چاۋى بە كۆرپەكەى بىكەۋى زىاتر خۇشى دەۋى، ۋەئەگەر بىيىنى كۆرپەكەى لە ناپەھەتەيدايە يەكسەر لە باۋەشى دەگىرى. ئەمبۇش قورۇن بى ناز كەۋتوۋە دەسا با لە باۋەشى بگىرىن و

(1) كە ئەمە يەكەن بۇ ۋە ھەيەنەى ھاندەرم بوۋن بۇ لەبەركىردنى قورۇننى پاك و بەپىز.

سینگمانى بۆ والا بکهين و لهناو دلمان جيگای بۆ بکهينهوه سا بهلکو
خوای میهرهبان و بهبهزهیی له پۆژی دوايى له لای خوای جیگامان بۆ
بکاتهوه.

وه نهگهر قورپان به ئەندازهی پێویست خوشهويست نىيه لهلامان بابین
به تهنيا له ژووریک دانیشین و قورپان له بهردهممان دانین و چاک لیى
ووردبینهوه ئینجا پر به دل بلین: ئەم قورپانه فرموده ی خوای
گهرهیهو یهکیکه له سیفتهکانی... پاک و بێگهره و بێ لهکه و خهوشه...
هیدایهتیهو پریهتی له زانست و زانیاری و موعجیزه، بهلکو ههر خوای له
خویدا موعجیزیه، یهکیکه فرمودیهتی که دروستکارمانه و چهندان فەزل و
منهتی ههیه به سههماندا، به یهکیکه رهوانه ی کردووه که ئەمینه... بۆ سههر
دلی کهسیکه رهوانه کراوه که راستگووی دهستپاکه... وه کهسانیک نهو
کات له بهریان کرد و له سینگیاندا ههلیان گرت که ههلبژارده و چاکترینی
خهک بوون، وهتا پۆژی دوايى له چاکه دا ههروا مانهوه... به هویهوه
بوونه خاوهنی دهسهلات و سههرهز و پووسی دونه و دواپۆژ بوون...
چوونه به ههشت یان دۆزهخ به سترهوهتهوه به ئەندازهی پابه ندبوونمان به
قورپان، کهواته بهر له وهی له ژووره که ههلبستین و بیینه دهرهوه با
قورپانه که توند به دلمان وه بگوشین و بریار به دین بهرگری لییکهین و
که متهرخه می نهکین له شاره زابوون و له بهرکردنی، له سههره نجامدا
ههست بکهین که قورپان خوشهويستر و شیرینتر بووه له لامان، چونکه ههر
کهسیکه خوشهويستی شتی که، کهسیکه، کاریکی له دلا بێ ههول دها به
جوانی و ریک و پیکى ئەم کاره ئەنجام بداو دهقاودهق وهکو خوای جیبه جیى
بکا.

دەجا ھەر كەسىك قورئانى بەرىزى خوش بوى ئەوا ھەولى فېربوونى دەدا، پاشان لە خویندەنەو ھەو شارەزابوون و لەبەرگەردىنى درىغى ئاكا، بەلكو لە سەرۋى ھەموو كارەكان و پېشەۋەى ھەموو ئامانجەكانى دادەنى.

خۆشەويستى قورئانىش كاتىك دىتە دى - ۋەكو گوتمان - كە تۆ يەقىنت ھەبى كە ئەمە فەرموودەى خوايە ھەر كەسىك بىخوینىتەو ھە لەبەرى بكا لە خوا نىزىكتر دەبىتەو ھە دەبىتە دۆست و ئەھلى خوا، ۋە ھەر كەسىك دەستى بە قورئانەو گرتبى ۋە ھەولى سەرخستنى دابى سەربەرزى دونيا و قىامت بوو، ۋە بەپىچەوانەو ھە دژايەتى قورئانى كەردبى ۋە ھەولى لەبەرچاوخستى و ژىرخستنى دابى بوو ھەتە پەندى زەمانەو بە دەردى فېرەون و ھامان و نەمرودو شەدادو باقى خراپەكارەكانى تر چو ھەو دەچى.

ھەنگاۋى دوو ھەم: پىشت بە خوا بەستى و پاشان متمانە بەخۇ بوون

لە كەردارى لەبەرگەردىنى قورئان دواى پىشت بە خوا بەستى دەبى متمانەيەكى تەواوت بەخۇ ھەبى كە تۆ بىگومان لە دواپۇژ قورئان لەبەرگەردەكەى و دەبىتە ھەلگىرى، چۈنكە تۆ يەكەم كەس نىت ھەولى لەبەرگەردىنى قورئان دەدەيت، ۋە ئەوانەى قورئاننىيان لەبەرگەردو ھە تۆ زىياتر نىن، بۆيە بلى: پىشتىوان بەخوا من دلىيام و دلىم پوونە... من دەتوانم قورئان لەبەرگەم، ئەم رىستەيە زۆر دووبارە بگەرەو، چۈنكە ئەمە متمانەت پىدەبەخشى و وا دەكات ژىرىى ئاۋەو زىياتر بە جوولە بختات و يارمەتتەيت بدات لە لەبەرگەردىنى قورئانى مەزن، بەلام لەگەل ئەو شەدا دەبى كارئاسانى بۆ ئەم كارە بگەى و رىنگاى بۆ خوش بگەى و كۆسپ و لەمپەرەكان لەسەر رىنگاى لەبەرگەردىنى قورئان لادەى.

هەنگاوه سەرەکی یەکان بۆ لەبەرکردنی ھەر

ناپلیۆن پوناپارت دەلی: (ھەر کەسیک گوتی: ناتوانم! دەلیم: ھەولبەدە.
و ھەر کەسیک گوتی: نازانم، دەلیم: فیڕبە، و ھەر کەسیک گوتی: ناكری.
دەلیم تاقی بکەو).
و ھەنیش دەلیم:

ھەر کەسیک دەلی: ناتوانم قورئان لەبەر بکەم، دەلیم: (ھەولبەدە، چونکە
لە ھەولدان پاداشتی خوایی بە دەست دینی).
و ھەر کەسیک دەلی: قورئان نازانم، دەلیم: (فیڕبە، پاشان ببە
ھۆیە کیش بۆ فیڕکردنی کەسانی تر).

و ھەر کەسیک دەلی: ناكری، دەلیم: ((وشە ی (ناكری) لە گەڵ کرداری
لەبەرکردنی قورئان ناگونجی، چونکە چەندان کەس لە ھەموو چین و
تویژەکان قورئانیان لەبەرکردووە، کەواتە لەبەرکردنی قورئان پێویستی
بە تاقیکردنەو نەییە ((.

و ھەر ھەوا لە زانای بەناوبانگ تۆماس ئەدیسۆن دەگێڕنەو کە لە
ھەولێ بە دەست ھێنان و دروستکردنی گلۆپی کارەبایی ھەزار
(1000) جار شکستی ھێنا، جا گوتی: (بەراستی من شکستم نە ھێناو لە
تاقیکردنەو کەم بە لکو من ئیستا ھەزار (1000) پڕیگای ناسەرکەوتوو
دەزانم بۆ بە دەست ھێنانی گلۆپی کارەبایی) ئیدی ئەم زانایە کۆلی نەدا و
لە کۆتاییدا گلۆپی کارەبایی بە دەست ھێنا، ئیمەش سوپاسی دەکەین.

هەنگاوی سێهەم: ئامانجی دیاری بکە!

ئەو دیاری بکە کە دەتەوێ قورپانی مەزن لەبەر بکە، ووزە و توانای خۆت لە لەبەرکردنی شتی جوړاو جوړ بە فێر و پەرش و بلاو مەکە، و ئەگەر دەتەوێ قورپان لەبەر بکە، هەموو پۆژیک یان لە هەفتەی چەند پۆژیک کە لە هەر پۆژە و کاتیکی دیاری بکە جگە لە لەبەرکردنی قورپانی مەزن هیچ کاریکی تر ئەنجام نەدە، وە مەلێ ئەگەر خەریکی لەبەرکردنی قورپان بێ زۆر کاری گرنگم لە دەست دەچێ و لە خەلک بە جێ دەمێنم.

نەخێر! هیچ کاریک بە ئەندازەی لەبەرکردنی قورپان سوود و کەلک و گرنگی نییە، وە تەنھا بەهۆی قورپانەو بە پێش خەلکی دەکەوی و دەبیتە گەورە پراستیە قینەیان، وە قورپان لە سەرۆکی هەموو کارەکانەو دابنێ و لە هەموویان بە گەورەتر سەیری بکە.

هەنگاوی چوارەم: سوود و قازانجی لە لەبەرکردنی قورپانی مەزن دیاری بکە سوود و قازانجی لە گەیشتن بە لەبەرکردنی قورپانی مەزن دیاری بکە، جا ئەگەر دەبینی سوود و قازانجی بچووکە ئەوا بێگومان جوڵە و چالاکیت بەرەو گەیشتن بە لەبەرکردنی قورپانی مەزن بچووک و خاوە دەبیت، بە پێچەوانەو ئەگەر گەورە بیت ئەوا بە پراستی هەول و تەقەلات بۆ گەیشتن بە لەبەرکردنی قورپانی مەزن گەورە دەبیت.

بە پراستی سوود و قازانجی لە لەبەرکردنی قورپان زۆر مەزترە لەوێ ئەندازە و سنووریکی بۆ دابنێ و پاشان تۆماری بکە.

پرسیار لە خۆت بکە: بۆچی دەتەوێ قورپان لەبەر بکە؟ ئەو سوود و قازانجانە چێن لە تێجارەت لەگەڵ قورپانی مەزن بە دەست دەکەوی؟

وه‌لامی ئه‌و په‌رسیارانه‌ ده‌بنه‌ هانده‌ریکی گه‌وره‌ و پالت پیوه‌ ده‌نین بۆ گه‌یشتن و به‌دییه‌نانی له‌به‌رکردنی قورپانی به‌پێژ، وه‌کو چۆن تۆ کارێک. تیجاره‌تێک که‌ بزانی خێر و قازانجی زۆره‌ هه‌رده‌م له‌ بیرى ناکه‌ی و لێى بێ‌ئاگا نابێ و به‌رده‌وام گه‌رنکی پێ ده‌ده‌ی، ئاواش، به‌ئکو سه‌باره‌ت به‌ قورپانی مه‌زن زیاتریش، چونکه‌ تیجاره‌ت له‌گه‌ڵ قورپان هه‌مووی قازانجه‌و زه‌هره‌و و نائومیدی تیدا نه‌یه، خواى گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ۖ لِيُؤْتِيَهُمُ أَجْرَهُم وَيزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (١).

هه‌نگاوی پێنجه‌م: ده‌ست بکه‌ به‌ گێشانی نه‌خشه‌یه‌ک و دانانی به‌رنامه‌یه‌ک بۆ له‌به‌رگه‌ردنی قورپانی پایه‌دار

هه‌ر به‌رنامه‌ و نه‌خشه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ی تیدا‌بێ:

1. نه‌خشه‌ و به‌رنامه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا بێ: بۆ نموونه‌ تۆ ده‌ته‌وی هه‌فتانه‌ پشکێک له‌ قورپان له‌به‌رکه‌ی، ده‌بێ ئه‌و پشک و به‌شه‌ چه‌ند و چۆنیه‌تیه‌که‌ی دیاری بکه‌ی، وه‌ یان ده‌ته‌وی له‌ ماوه‌ی دوو (2) ساڵ هه‌موو قورپان له‌به‌رکه‌ی، ده‌بێ ژماره‌ی لاپه‌ره‌کان به‌سه‌ر ئه‌و ماوه‌یه‌ دابه‌ش بکه‌ی و له‌ نیوانیاندا کاتی پێداچوونه‌وه‌ و پشوو و پێشبینی حاله‌تی لێقه‌ومان وه‌کو نه‌خۆشی و هه‌ر حاله‌تێکی تری له‌م جو‌ره‌ کات نه‌زانراو و له‌ناکاو ئاماژه‌ پێ‌بکه‌ی.

2. بەرنامەيەكى واقىيى و گونجاو بى نەوەكو خەيالى: واتە بېرى ئەو
لاپەرەنەي تۆ دەتەوئى لە ھەفتەيەكدا لەبەرى بکەي دەبى بە ئەندازەي
تواناي يېروھۆشت بى.

3. نەخشەيەكى گشتگير بى: بەجۆرىك لەبەرکردنى ھەموو قورپئانى بەرپىز
لەخۆ بگري و ئاماژە بە سوپەت و ئايەت و ژمارەي لاپەرەي سەرەتاي
سوپەتەکان کرابى.

4. بەرنامەو نەخشەيەك بى كە لە داھاتوودا بواری گۆپان و دەستکاری
کردنى ھەبى: چونکە تۆ لە کرداری لەبەرکردن ھەرچەندە پيشبکەوي
شارەزايى نوئى لەم بارەيەو زياتر بەدەست دەھيئى و بەھەلەو کەم و
کورتىيەکان دەزانى، بۆيە نەخشەكە لە باشەو بۆ باشتر دەگۆپى و
دەستکاری دەکەي.

ئەمانەي خوارەو چەند نمونەيەکن لە نەخشەکان بۆ لەبەرکردنى
قورپئانى مەزن:

* ئەگەر لە پۆژيکدا دە (10) لاپەرە لەبەربکەي، ئەوا تۆ ھەموو قورپئان لە
شەست (60) پۆژ لەبەردەکەي، واتە دوو (2) مانگ.

* ئەگەر لە پۆژيکدا شەش (6) لاپەرە لەبەربکەي، ئەوا ھەموو قورپئان لە
سەد (100) پۆژ لەبەردەکەي.

* ئەگەر لە پۆژيکدا سى (3) لاپەرە لەبەربکەي، ئەوا ھەموو قورپئان لە دوو
(200) سەد پۆژ لەبەردەکەي، واتە شەش (6) مانگ و بيست (20)
پۆژ.

* ئەگەر لە پۆژيکدا دوو (2) لاپەرە لەبەربکەي، ئەوا بە کەمتر لە سالىک
ھەموو قورپئان لەبەردەکەي.

* ئەگەر له پۆژیکدا یهك (1) لاپه ره له قورئان له بهر بکهی، ئەوا نزیکه ی به دوو (2) سال هه موو قورئان له بهر ده که ی.

* ئەگەر پۆژانه نیو (1/2) لاپه ره له بهر بکهی، ئەوا نزیکه ی به چوار (4) سال هه موو قورئان له بهر ده که ی.

* وه ئەگەر ههفتانه پویه حزینک له بهر بکهی ئەوا نزیکه ی به شهش (6) سال هه موو قورئان له بهر ده که ی⁽¹⁾.

جا برایانی عهزیزو خوشکانی به پێزم: جوان بپوانه هه ریهك لهه نه خشانه و سه یربه کامیان له گه ل توانا و سه رقائیت ده گونجی ئەوه په پرهو بکه و له سه ری برۆ، خوای گه ورهش ده فهرمو ی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽²⁾.

ههنگاوی شه شهه: وا بینه پێش چاو و خه یالت که تۆ گه یشتی به ئامانجه که ت و به گیک ی له وانه ی قورئانیان له بهر

ده روونسان ده لێن: (ئەگەر وا خه یال ببه یت که ئامانجه که ت هاتۆته دی، ئەوا ئەمه پێویستی به سێ (3) شت هه یه: تییینی زیاتر، داهینانی زیاتر، گوڕ و تین و هیممه تی زیاتر).

خه یال و هینانه پێش چاو سه رچاوه ی ووزه یه، تیشک و بلیسه ی داهینانه، خه یالی خوو پێوه گرتوو هه قیقه ت دروست ده کا.

جا وا خه یال ببه که تۆ هه موو قورئانت له بهر کردوو و دل و بیرت پره له نور و پۆشنای قورئان، دوا ی ئەم خه یالانه هه ست ده که ی زۆر

(1) با سه یری خۆمان بکه ین تا که ت ته رخه می زۆربه مان به رامبه ر به قورئان زیاتر به دیار بکه یی که چه ند شهش (6) سال له ته مه نمان تی به پکردوو که چی تا ئیستا قورئانمان له بهر نه کردوو.

(2) سورة العنکبوت (69).

خۆشحالی و دەر و و و لایه نی مه عنه ویت بارگاوی بووه به هیممه تیکی
زۆرو ووزیه کی سهر، نه مه زیاتر پالت پیوه دهنی بو له بهرکردنی قورئان.
ههنگاوی جهوته م: گهیشتن به له بهرکردنی هه موو قورئان به هیممه و
ووره بهرزی پالپشتی بکه

به ربار بده که نابی له گهیشتن به له بهرکردنی هه موو قورئان پاشگهز
ببیته وه بگه ریته وه دواوه، وه هه رچی نه خوشی و ناخوشی و زه حمه تی و
کو سپ و له مپه ر بیته پیش و له باش له بهرکردنی قورئان شکست
پی بینن، بلی: ده بی هه ر به ده وام و خۆرا گریم، وه هه ر کاتی که وه تم
هه لبسته مه وه.

ههنگاوی هه شته م: یه کسه ر ده ست بکه به له بهرکردن و مه لی نه مرۆ نا
سبه ی

قه ت مه لی به یانی ده ست ده کم به له بهرکردنی قورئان! نه خیر به لکو
ئیستا و له م ساته ده ست بکه به له بهرکردن.
خۆت فیری نه م پرسته یه بکه: هه ر ئیستا.
له (نیتشه) پرسیار کرا: چۆن بگه م به لوتکه؟
گو تی: کات به دهسته وه نییه ماوه بدا به بیرکردنه وه... به لکو به ره و لوتکه
ده ست بکه به سه رکه وتن.

هه ر گه سێ که قورئانی بهرزی خوش بوئ نه و هه ولی فیروونی
ده دا، پاشان له خۆینده وه و شاره زا بوون و له بهرکردنی درێخی
ناک، به لکو له سه رووی هه موو کاره گان و پێشه وه ی هه موو
نا مانجه گانی دا ده نی

پىچراندن و شكاندى كۆت و زىنجىرەكان

كۆت و زىنجىرى يەكەم: سەرقالم و كاتى تەواوم بەدەستەوۈ نىيە
كۆت و زىنجىرى دوووم: زەينم زۆر پەرش و بلاۋە و ساف نىيە، وە تەركىز و
ووردبۈنەوۈم بە دىقەت نىيە
كۆت و زىنجىرى سىيەم: ھەر كاتىك دەست بىكەم بە لەبەركردنى قوپئان
دوۋچارى سىستى و ساردى و بىزارى دەبىم
كۆت و زىنجىرى چوارەم: تەمەنم گەورەيە و تازە بە جى ماوم، لەبەركردنىش
تايىبەتە بە مندال و گەنجەكان
كۆت و زىنجىرى پىنچەم: لەبەركردنى قوپئان بە ھەرەيەكى خويەو خوا كىي
بوى بۇ ئەم كارە ئەو ھەلدەبىزىرى
كۆت و زىنجىرى شەشەم: لەبەركردنى قوپئان كاريكى زەحمەتە
كۆت و زىنجىرى ھەوتەم: ھەر كاتىك بىمەۋى قوپئان لەبەربىكەم كەس و كار و
ھاپىيەكانم ساردم دەكەنەوۈ
كۆت و زىنجىرى ھەشتەم: بىرۈھۆشم بى ھىز و لاۋازە، ھەر كاتىك قوپئان
لەبەردەكەم لەبىرم دەچىتەوۈ
كۆت و زىنجىرى نۆيەم: مەن قوپئانى مەن لەبەرناكەم لە ترسى ئەۋەي
نەۋەكو لەبىرم بچىتەوۈ، چونكە ئەمە تاۋانە
كۆت و زىنجىرى دەيەم و كۆتايى: قوپئانى مەن لەبەرناكەم نەۋەكو توۋشى
پىيىي و بەرچاۋى بىم.

شەيتان بۇ ھەر كارىكى چاك و خىر چەندان كۆسپ و كۆت دەخاتە
پىش، وە زۆربەى ئەو كۆسپ و كۆتانەى ئيمانداران لە دل و يىرى خوياندا
ھەلى دەگرن و بەھانەى پىدەگرن بۇ نەكردنى كارى خىر بە تايبەتى بۇ
لەبەرنەكردنى قورئانى مەزن چەند بەھانەيەكى وەھمى و ئەندىشەيى و
بىبنەمان و دوورن لە راستى.

ئەم جۆرە وەھمانەى كە خۆى لە كۆت و زنجىرەكاندا دەبينىتەوھو ئىمە
مەبەستمانە باسى بگەين لە زۆر پىگەوھ خزىنراونەتە بىرو ھەستى زۆربەى
خەلكى، جا يان لە پىگەى سستى و لاوازی دەروونى كەسەكە خۆى، يان
سەرنەكەوتن و شكستى دووبارە لە كردارى لەبەركردن، يان لە پىگەى
خزم و كەسەكان، وەيان ھاوپىيە دۇراوھكان، وەياخود ئەوانەى لايان
ناخۆشە خەلكى دەست بە قورئانەوھ بگرن و لەبەرى بگەن و ئىرەيى
دەبن. جا پىش ئەوھى بچىنە سەر بابەتەكە دوو تىبىنيمان ھەيە:

تىبىنى يەكەم: بۇ پچراندن و شكاندنى ھىندىك لە كۆت و زنجىرەكان
دەبى لە كاتى لەبەركردن پەپرەوى ياسا و بنچىنە سەرەككىيەكانى
لەبەركردنى قورئان بگەين.

تىبىنى دووھم: ئەم خالانەى لەم بەشەدا بە كورتى باس كراون،
لەبەرنەوھ بووھ كە بە پىويست نەزانراوھ زياتر باس بكرى، وە يان لە
بەشىكى ترو بابەتتىكى تر بە تىر و تەسەلى باسمان كردوون.

کوټ و زنجیری پهکهم؛ سهرقالم و کاتی تهاووم بهدهستمهوه نیه؛

بزانه که به نرخترین کار که بتهوی کاتی بو بیهخشی و له پیناویدا
سهرقی بکهی بریدییه له له بهرکردنی قورځانی مه زن، وه همر که سیځ
غهیږی قورځان به سهر قورځان فزل بکا وهکو که سیځ که غهیږی خوا به
که وره تر دابنی له خوا، پهنا به خوا.

* قورځان بکه کاریک له کاره گرنگه کانت، وه پرسیار له خوټ بکه: نه وهی
له کاروباری پورځانه تدا درویننه ده کهی بهروبومه کهی چییه؟
* وه نه وهی له خویندنه وهو له بهرکردنی قورځان درویننه ده کهی
به ره مه کهی چییه؟

نه مانه هریه کهو له لا تهرانوویک دابنی و سهیری سهره نجامه کهی بکه:
دهبینی پیتیک له قورځان چاکه یه که، وه چاکه ش یه که به ده (10) یه، تا
حهوت سهد (700) و زیاتریش نه گهر خوا بیهوی، که زاد و زه خیره یه کی
زوره بو دواپوژ.

به لام نه وهی له ماندووبوون و سهرقالیت بو دنیا به ده سستی دینی
ده بریتنه وهو له ناوده چی. خوا ی گهرهش ده فهرموئ: ﴿ مَا عِنْدَكَ يُفْتَدُ وَمَا عِنْدَ
اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴾ (٩٦)
وه ده فهرموئ: ﴿ مَا اَوْفَيْتُمْ مِنْ شَوْءٍ فَنُدْنِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقَى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴾ (٩٧)

* پاشان دنیا نه وهنده ناهیننی تا شهو و پوژنی بو له سهریه که دابنی و
له باوهشی بگری.

* پاشان کاتی زورمان هیه که هندی که جار له کاری بی که نک و
بی سوود به سهری ده بهین و به فیرویی ده دهین، وهکو له بازارو سهردانی
بی بهرنامه، ته ماشا کردنی ته له فزیوون و ئینته رنیت و... هتد، خو نه گهر

پۆژانه کاترژمیریک وهیان ههفتانه چهند کاترژمیریک لهوانه ی باسمان کردن بگرینهوه ئهوا بهناسانی دهتوانین پهړیک له قورپانی مهزن له بهر بکهین و پیداجوونه وهیهکی جوان و پیکوپیککی له بهر کراوه که به بهردهوامی بکهین، وهکو زانایان دهلین: " گهر کسێک که مترین زه کاوت و زیره کی هه بی دهتوانی له ماوه ی کاترژمیریک لاپه ریه که له قورپان له بهر بکا".

کووت و زنجیری دووم: زهینم زۆر بهرش و بلاوه و ساف نییه، وه تهرکیز و ووردبوونه وه به دیقهت نییه:

ئهوه ی دهیهوی قورپان له بهر بکا و له حاله تی بهرش و بلاوی زهین و بی تهرکیزی بیر بو خاوینی و بی خهوشی میشک بگوازیته وه ده بی پهیرهوی ئه م خالانه ی خواره وه بکا:

1- با دنیا له دهستی بی و ئاخیره تیش له دلی: چونکه دنیا بریتیه له وه ی که له خوا سهرقالی دهکا، وه کاری ئاخیره تیش بریتیه له وه ی که به خوا سهرقالی دهکات.

2- خاوین و پاکژ کردنه وه ی زهین و بیر: ئه مهش به وه ده بی که له پئی وهرگره کانی وه که ههسته کائن (بینین و بیستن) زهین سهرقال نه کری تهنها به وه نه بی که سوود و قازانجی تیدایه، به تایبه تی سوود و قازانجی قیامهت.

3- قوستانه وه به کارهینان و سوود وهرگرتن له کاته بی خهوش و سافهکان: کاتی سهحه ر و دوا ی نوێژی بهیانی له هه موو کاتهکان پاک و خاوین و بیگهردو سافتن بو کرداری له بهر کردن، وههروه ها کاترژمیریک بهر له نووستن که ژیری ناوه وه له کاتی نووستن هه لدهستی به شیکردنه وه ی کو تا زانیاری که بو دهماخ هاتووه، پاشان خهزن کردن و جیگیرکردنی.

4- دوورکه وتنه وه له سهرپینچي و گونا، که نه مه سهری هور و بنی گوارانه، به تایبه تی چاو، که به هو ی گونا کړدن و نه جامدانی تاوان بیرو هوش بی هیژ و دوو چاری پهرش و بلاوی دهی.

5- هاوړی یه تی که سیګ هه لېژیره که له خه وی غه فله ت و بی ناگایی رات پهرینی و به خوات بگه یه نی: با که سیکی دل سوړو راستگوټ هه بی، که غه و په ژاره کانیشی له لا باس بکه ی، نه گهر کاریکت له بیر کرد به بیرت بینیته وه، نه گهر له بیرت بوو یار مه تیت بدا، وه نه گهر چاکه یه کت لی ببینی بلاوی بکاته وه، وه نه گهر ناریک ی و خراپه یه کت لی ببینی دایبپو ش.

کوټ و زنجیری سیه م: هر کاتیک دمست بکه م به له بهر کړدن قورټان دوا ی ماومیه ک دوو چاری سستی و ساردی و بیژاری ده م:

یه که م هوکار له هوکاره کانی سستی و بیژاری بریت یی ه له نه بوونی هانده ری دهره کی و پالنه ری خو یی له لای نه وه ی ده یه وی قورټان له بهر بکا، وه هر کاتیک نه م دووانه هه بوون مروټ ده توانی زال ببی به سهر ساردی و بیژاری.

وه بو زال بوون به سهر سستی و بیژاری:

* پیویسته له کاتی خویندنه وه و له بهر کړدن قورټان هه موو هه سته کانی خوشحالی و به خته وه ری داوا و ناماده بکه ی و هه ولېده له خویندنه وه یدا چیژ وهر بگری⁽¹⁾ چونکه تو یه کیګ له چاکترین و باشت رین کار له ژیان ت نه انجام دده ی، وه له گه ل چهند باره کړدنه وه ی

(1) له بهرگی یه که م له بابته تی ثیمان و قورټان باسی نه وه مان کرد که پیویسته پینش قورټان ثیمان فیرببین، بو نه وه ی له کاتی خویندنه وه و له بهر کړدن چیژ وهر بگرین و دوو چاری بیژاری نه بین، خلیفه ی سیه میش ره زای خوی لی بی ده لی: (لو أن قلوبنا طهرت ما شبعنا من کلام ربنا).

ئەم كىردارە مەست دەكەى تۆ ھەر كاتىك قورئان بخوينىتەو
خۇشحال و بەختەوھرى، وە ساردى و سىستى پووت تى ناكا.

* وە ھەر كاتىك بتەوى قورئان بخوينىتەو يان لەبەرى بكەى:

- وا بىنە پىش چاوت كە ھەموو قورئانت لەبەركردووه، ئەمە
بەختەوھرىت پى دەبەخشى و خوشحالىت زياتر دەكات.
- وا دابنى كە تۆ گفتوگو لەگەل خوائ گەورە دەكەى.
- وا دابنى كە قورئان لەخوائ مەزن دەبىستى.

ھەموو ئەمانە سىستى و ساردى و بىزارى لەناودەبەن و پالت پىوھدەنن
بۆ زياتر خویندەوھو لەبەركردنى قورئان.

باوكى بىريارى ئىسلامى و شاعىرى ھىندى موخەممەد ئىقبال دەيگوت:

(ئەى موخەممەد وا قورئان بخوينەوھو وەكو ئەوھى بۆ سەر تۆ دابەزىبى).

* وەئەو كاتانەى لە ماوھى پشوداى و زۆر خوشحال و بەختەوھرى و
زەين و بىرت سافە دەست بكە بە لەبەركردنى قورئان، چونكە ئەمە
چاكترە بۆ چالاكى زەين و لاشەو دامەزراوترە لە بىروھوش.

* وەھەرودھا ھەلبىزاردنى شوينىكى ھىمىن و گونجاو و لەبار ھۆكارىكى ترە
بۆ چوست و چالاكى زەين و نەبوونى بىزارى.

پچراندن و شکاندنی کۆت و

کۆت و زنجیری چواره؛ ته مه نه گه ورمه و تازه به جی ماوم، له بهر کردنی
تایبه ته به منداڵ و گه نه گان؛

هر که سیك و وره و هیمه تی بهرز بی له هیچ کاریکی چاک به جی نامینی
با ته مه نیشی گه وره بی، و ههر که سیك سست و ساردو بی جم و جۆل بی
به دوا ده که وی و به جی ده مینی با گه نهج و بچووکیش بی، و ههر که سیك
خۆشه و یستی دنیا له ناو دل و بهرده وام له بهر چاوی بی هه ولی بۆ
له بهر کردنی قورپانی مه زن کهم ده بی و زیاتری بۆ دنیا ده بی.

له خوای گه وره نزا ده که یه و ده پاریینه وه: بهمانگێری لهو که سانه که
هه ولی زیاتریان بۆ خه می قیامه تیانه.

وه خه لکانیکی زۆر له پیاو و ئافرهت، له کۆن و ئیستا له ته مه نیکی
گه وره دا هه موو قورپانیان له بهر کردووه⁽¹⁾، بۆیه زانیان گوتویانه:
گه وره کان زه یه کراوه ترن، به لām به دنیا سه رقالتن، که واته ته مه نه
گه وره یی بیانیکی دروست نییه بۆ له بهر نه کردنی قورپان.

ئینجا له گه ل ئه وهی گه وره کان بیانوو به ته مه نه گه وره یی یان
ده مینه وه ده لێن: له بهر کردن تایبه ته به منداڵ و گه نه گان که چی
له هه مان کاتدا له گه ل منداڵه کانیان هه ول نادهن تا قورپانیان پی
له بهر کهن و پشتگوێان خستوون.

(1) به ویستی خوا له بهرگی سییه م چهند نمونه یه کیان لێ باس ده که یه.

کۆت و زنجیری پێنجهم: له بهر کردنی قورئان به هر هیهکی خوا به و خوا گهی بوئ بۆ ئهم گاره ئهو هه له مېژێری،

ئه گهر له بهر کردنی قورئان به هر هیهکی خوایی به و خوای گهره گهی بوئ پێی ده به خشی، باشه بۆ تو ههول نادهی تا یه کێک بیت لهو که سانهی بهر ئهم به هر خوایی به بکهوی.

کهواته: کورد گوته نی: (له تو حهره کهت و له خواش بهر کهت) هه رچه نده جاری وابوو به بێ حهره کهتیش له خوا بهر کهت بووه.

کۆت و زنجیری شه شه م: له بهر کردنی قورئان کاریکی زه حمه ته: زه حمه تی له بهر کردنی قورئان خه یالێکه بیرو هۆشی خه لکانیکی زۆری دا پۆشیوه له وانهی ده یانه وی قورئانی به ریز له بهر بکه ن، به راستی خوای گهره ئاسان له بهر کردن و تیگه یشتن له قورئانی بۆ ئیمه پوون کردۆته وه به لێنی داوه یارمه تیمان بدا ئه گهر هه ولی بۆ بده ین هه ره کو له سه ره تای به شی یه که م له فه رموده ی خوای گهره: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾⁽¹⁾ با سمان کرد که قورئوبی په حمه تی خوای لی بێ له ته فسیری ئهم ئایه ته دا ده لی: (ای سه لنا له حفظ واعنا علیه من اراد حفظه، فهل من طالب لحفظ القرآن فيعان عليه؟).

واته: (ئهم قورئانه مان ئاسان کردوو بۆ له بهر کردن و ئه وه ی بیه وی له بهری بکا یارمه تی ده ده ین، جا که س هیه داوای له بهر کردنی قورئان بکات تا یارمه تی بده ین و پالپشتی لی بکه ین؟).

تیبینی: قسه یه که هیه له ناو مسولمانان باوه و زمانیان پێوه گرتوه که ده لێن: (ئهو سوڤه ته لهو سوڤه ته زه حمه تره وه یا خود ئهو ئایه ته لهو

بچراندن و شکاندنی کوټ و زنجیر

ثایه ته زحمه تره) که به راستی نه مه قسه یه کی ناراسته به ده قی
 فرموده ی خوی گه وره: ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۖ﴾ (۱۷)
 بویه پیویسته بگوتری: نهو سوږه ته لهو سوږه ته ئاساتره و نهو ثایه ته لهو
 ثایه ته ئاساتره .

وه بو نه وه ی نه م جوړه خه یاله نه یه ته بیرو هوښ، وه یان نه گهر بوونی
 مه یه، بره ویته وه پیویسته: نه وهنده پشکو به شه بکه بهرنامه و له بهری بکه
 که بتوانی جیبه جیی بکه ی.

1- به س سهیری نهو لاپه ریه له قوږښان بکه که له بهری ده که ی، زهین و
 بیرت پهرش و بلاو و ماندو و مه که به وه ی سهیری لاپه رکهانی تری
 قوږښان بکه ی و له سهره نجامدا به زحمه ت و گران بیته بهرچاوان و
 نه م خه یالته له لا دروست بی.

2- پاشان خه لکانیکی زور وکو تو له بهرکردنی قوږښان یان له لا زحمه ت
 هاتو ته بهرچاو به لام کو لیان نه داوه و خویان له گهل ماندو و کردو وه و
 نه یان هیشتو وه نه م پاداشت و ریزو سهر بهرزی یه له ده ست خویان
 بدن، بویه سهره نجام هر له بهریان کردو وه و به ئامانج گه یشتون.

عه لی کوږی نه بو طالب رهمه تی خوی لی بی ده لی^(۱):

بقدر الکد تکتسب المعالي	ومن طلب العلا سهر الليالي
ترید العز ثم تنام ليلا	يغوص البحر من طلب اللآلي

(۱) إيقاظ الهمم شرح متن الحكم العطائية لابن عجيبة، سر العالمين وكشف مافي الدارين للغزالي (۱) (۹).

فاكهة الخلفاء ومفاكهة الظرفاء لابن عريشاه (۱/۱۴۲).

ۋاتە:

بە ئەندازەى ھەول و ماندووبوون بەرزىيەكان بەدەست دىن...
وئەوھى داۋاي بەرزى بكات شەونخونى بۆ دەكات...
عيززەت و سەر بەرزىت دەۋى ئىنجا شەو دەخەۋى...
ئەوھى مروارى بوى دەچى لە ئاۋ بەحر لىي دەگەپى...
كۆت و زنجىرى ھەوتەم: ھەركاتىك بەمەۋى قورپئان لەمبەرىكەم كەس و كارو
ھاۋرپىيەكانم ساردم دەكەنەۋە:

زۆر لە كەس و كار-ئەۋانەى دوورن لە مېرگى ئىمان و قورپئان-ئەگەر
مندالەكانىيان ويستيان قورپئان لەمبەرىكەن ھەلدەستەن بە خەفەكردىيان،
ئەمەش بەھۋى پۇچوونىيان بە دونىاي فانى و نەزانىيان بە قەدرو قىمەت و
نرخى قورپئان و ھەلگرانى.

جا بۆ ئەو جۆرە كەسانە دوو پەيام دەنئىرىن:

پەيامى يەكەم: دايك و باۋكى بەرپىز: يەكك لەو سى ھۆيانەى كە
دايك و باۋك دۋاي مردنىان سوۋدى لى دەبىنن و بەكەلكيان دىت كوپو كچە
پەيوەيستەكەيانە بەشەرعى خوا، جا چ كەسىك ھەيە لەو كوپ و كچە باشتر
بى كە پەيوەستە بەشەرىيەتى خوا وخەرىكى لەبەرگەردنى قورپئانى مەزنە؟

كەۋاتە: با ووربا بىن لەوھى پىگرى بكەين مندالەكانمان ھەولى
لەبەرگەردنى قورپئان بدەن و پەيوەستە بن بە شەرىيەتى خوا، چونكە
بەپراستى ھۆيەكى چوونە بەھەشتمان لە كىس دەچى.

پەيامى دووھم: برا و خوشكى بەرپىز! ئەگەر دەتەۋى قورپئان لەبەرىكەى
گوى مەدە لۆمەى لۆمەكاران، وە با تەنھا قورپئان سەر قالت بكا و لامەكەۋە
بەلاى ئەۋانەى پەخنەى پووخىنەر و تانە و تەشەرت ئاراستە دەكەن، وە
لەگەل ئەم جۆرە ھاۋرپىيانە ھەلس و كەوت مەكە كە ساردت دەكەنەۋە.

پېچراندن و شکاندنی کۆت و ژبە

چونکه تۆ مادام خۆت دەناسی و توانای خۆت دەزانی پێویستە خۆراگر و بەئارام بێ بەرامبەر ئەوەی ئەوان داوای دەکەن.

فیساکۆرس دەلی: (بەردەوام بەختەوەر و خوشحال بە، هەرچەندە ئەوانە ئێرەیی دەبن زۆر، چونکه ئەمە شاھیدی ئەوانە بۆ سەرکەوتنی تۆ).

کەواتە: ئەوانە یاس کران - لە ساردکردنەوە و تانەو تەشەرۆ هیندیک جاریش بەسووک سەیرکردن - هەردەم با پالەنەر بن ئەوەکو پێگرو دواخەر، وەهەر کەسیکیش لەبەر لۆمە ی لۆمە کاران قیامەت و قازانجی خۆی بەقوربانی گەمە و گالتەو رابواردنی کەسانیکی تر بکات ئەوە زیانباری دونیاو زەرەرمەندی قیامەتە و پەزنامەندی خوا لە دەست دەدات.

کۆت و زنجیری هەشتەم: بیروھۆشم بێھیز و لاوازە، هەر کاتیکی قورئان لەبەردەمکەم لەبیرم دەچیتەو:

زۆربە ی خەڵکان شەکوای حالیان لەدەست لاوازی و بێھیزی بیروھۆشیان دەکەن، لەوانە یە ئەم لاوازییە زگمەک بێ و بەدەست خۆی نەبێ، وە لەوانە یە بەھۆی پەرش و بلاوی، یان کەم بەکارھێنانی بیر بێ، کە ئەمەش لەلای گەنجەکان زۆر باوە، بۆیە چەند کاریکی ھەیە بۆ چارەسەری کیشە ی لاوازی بیروھۆش بە کەڵکە، لەوانە:

1. بەکارھێنانی ئەو خواردن و خواردنەوانە ی بیروھۆش بەھیز دەکەن. کە -إنشاء الله- لە بەشیکی سەر بەخۆدا باسی لێوە دەکەین.

2. چەند بارە کردنەو ی ئایەت و سورەتەکان.

3. بەکارھێنانی ھەستەکان (بیستن و بینین و بەرکەوتن): کاریکی زۆر گرنگە کە تۆ بتوانی گەورەترین ئەندازە لە ھەستەکان بەکاربھینی. چونکە مەرووف بە ھەموو ھەستەکانی زانیاری وەردەگری و خەزنی دەکا.

به لام هه ریه که یان به پێژیه کی جیاواز، ههستی چاو به پێژیهی (70٪)، ههستی بیستن و گوی به پێژیهی (20٪)، ههستی بهرکهوتن به پێژیهی (10٪)، جا نهگهر زۆر به جوانی و به وردی بۆ ئایه تهکانی قورئانت پوانی و دیقتهت دا و به دهنگیکی بهرز و بیستراو که خۆت گویت لیبی خۆیندتهوه، پاشان نووسیتهوه کهاته تو (100٪)ی ههسته کانت به کارهیناوه، واته تو ئهوهی له بهرت کردووه له سی (3) شوینی دهماخ خه زنت کردووه، به واتایه کی تر: نهگهر وینهی ئایه تهکانی نهو لاپه ریهی له بهرت کردووه له بیرت چوو، نهوا بهو ئاواز و دهنگی گویت بیستوو یه تی و له بهرت کردووه دیته وه بیرت، وه نهگهر نا کرداری نووسینه وه که سوودی ده بی و دیته وه بیرت، بۆیه له کرداری له بهرکردندا له سه ر قوتابی پێویسته له لای مامۆستایه ک یان له سه ر کاسیتیک گوی بگری، پاشان له سه ر موصحه فه که به وردی و به جوانی ئایه ته که بهروانی و بخوینیته وه، ئینجا به نووسینه وه پالپشتی بکا. نه مه وا دهکا له بهرکردنه کهی زۆر پته و قایم بی و به ئاسانی له بیر نه بریته وه.

4. ئاماده کردنی زهین و ته رکیزی زیاتر: نه مهش به وه ده کری زهین له په رش و بلاوی و زۆر سه رقائی و کاری لاوه کی بپاریزی و ئاراسته ی بکه ی به ره و یه ک ئامانج که گه یشتنه به له بهرکردنی هه موو قورئان.

5. دوورکه و تنه وه له گونا ه و تاوان و سه رپێچی کردنی خوای گه و ره، نه مهش له ئادابه تایبه تی و گشتی یه کان و چه ندان شوینی تر با سمان کردووه.

پچراندن و شکاندنی کۆت و ژێر

تییینی: لهبیرچوونهوه له مڕۆقهكان شتیکی خوارسکهو ههریهکهیان به ئهندازهیهك ئهم حالهتهی ئی بهدی دهکریت، تهنا ته پیغه مبهه محمد صلی الله علیه وسلم له مه دا له کاتی دابه زینی سروش گرتی هه بوو تا خوای گه وره له بهر کردنی قورئانی ئه وی به خوی سپارد، که دیاره ئه مه ش -والله اعلم- له بهر ئه رکی پیغه مبه رایه تی که ته بلیغه و نابی هیحی ئی بفه وتی و له بیر بچیت، جا هه موو ئه وان ه ی قورئانیان له بهر کردووه له کاتی له بهر کردن و پید اچوونه وهیدا ههریه کهیان به ئه ندازه یهك ماندوو بووه و شه و بخونی بو کردوو تا به م ئامانجه گه یشتوو. بۆیه ئه گه ر توۆ بته ویت قورئان له بهر بکه ی به لام هه ر له سه ره تا دا پید اچوونه وه یه کی چاک و خۆتی له گه ل ماندوو نه که ی ؛ وه بته وی له بیرت نه چیت نه و مه حاله و ئه م خه یاله له بیر ی خۆت ده ربهینه، چونکه وه کو کورد گوته نی: (دهستی ماندوو له سه ر سکی تیره).

که واته براو خوشکی به ریزم: دوعا بکه و هه ول بده تا بی به ش نه بیت له م پا دا شته خوای یه له بن نه هاتوو... وه هه ر که سیك کار نه کات

ناخوات. ﴿لِيُنْزِلَ هَذَا فَيَلْعَلِ الْعَمِلُونَ﴾ (1)

كۆتۈ زنجىرى نۆپەم: من قورئانى مەزن لەبەرناكەم لە ترسى ئەوھى
نەوھكو لەبىرم بېچىتەوھ، چونكە ئەمە تاوانە:

لە سەرەتادا ھەموو ئەو فەرمودانەى ھەرەشە و سەپاندنى سزا لە
پۇژى دوايى لە لەبىرچوونەوھى قورئان دواى لەبەرکردنى دەكەن لاواز و
بى ھىز (ضعيف)ن، پاشان لەبىرچوونى قورئان لەبىرچوونى سنوور و
حوكمەكانىيەتى نەوھكو ووشە و ئايەتەكانى، ھەرچەندە كەسىك ووشە و
ئايەت و سنوور و حوكمەكانى پاراستووه وەكو كەسىك نىيە كە نىوھى
ئەمانەى پاراستووه. وەكەسانى واھىيە چاوەكانى نابىنايەو ناتوانى بىيىنى
تا بەھۆيەوھ زەينى سەرقال بى و گوناھ ئەنجام بدات كەچى قورئانى
لەبىردەچىتەوھ، بۆيە دەلىل وەكو لە كۆتى ھەشتەم گوتمان لەبىرچوونەوھ
شتىكى خوارسكەو لە مرقەكاندا ھەيەو نابىتە بيانوو بۆ ھىچ كەسىك تا
قورئان لەبەرنەكات، تەننەت پىغەمبەرى خواش صلى الله عليه وسلم
لەمەدا گرفتى ھەبوو وەكو خواى گەورە دەفەرموى: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ
بِهِ﴾ (۱۶) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ (۱۷) ﴿

بەلام لەگەل ئەوھشدا دەبى ھەلگىرى قورئان پەيمان لەگەل كەلامى خوا
بەستى كە بىپارىزى و لەبىرى نەكات ھەروھكو چۆن بە نىرخترىن و
نايابترىن شت لەلای لەبىرى ناكاو وەكو گلىنەى چاوى دەپارىزى،
وئەگەر ھەولنى ئەدا بەردەوام قورئانى لەبىردا بىيىنەتەوھ ئەوا بىگومان
خوى بى بەش و مەحروم دەكا لەو ھەموو فەزل و گەورەيىيەى لە
بابەتەكانى رابردوو باس كران، وەھەر كەسىكىش بە چاكەو خراپەى
خوى نەزانى دەبى فير بكرى.

كۆتۈ زنجىرى دىيەم و كۆتايى:

قورئانى مەزن لەبەرناكەم نەومكو تووشى پىايى و بەرجاوى بىم:

ئەم جۆرە بىر كەردنەو و لىكدانەو و يە لە ھەر كارىكى چاك زۆر بى جى و بى بنچىنە يە چونكە مەوۇ ئەو ەندە قەرزارى مەنەت و نىعمەتەكانى خوايە ئەگەر زىيانى بەقەد تەمەنى دونيا بى و ھەمووى لە خوا پەرسىتى سەرف كەردى ھىشتا نەيتوانىو پاداشتى قەرزەكەى بداتەو چ جاي لە و تەمەنە كورتەى و بە لەبەر كەردنى قورئان و خوا پەرسىتى يەكانى تر، كەواتە تۆ بەرامبەر زۆرى چاكە و نىعمەتەكانى خوا لە پاداشتيدا ئەو ەندەت بۆ نە كەردو، چ جاي ئەو ەى پىايىشى تىدا بىكەى، پاشان لە كەردنى ھەر كەردو و قەسەيەك پىش ئەو ەى خەلك بىمانبىنى، خوا دەمانبىنى، دىتنى ئەو ەى بۆ ئىمە بەسە.

و بە ھانەى ئەم جۆرە كەسانە كە دەلەن لەبەر پىايى قورئان لەبەرناكەين نەزىكە لە بە ھانە بى مانايەكەى جوددى كۆپى قەيسى دوو پروو كە دەيگوت: ئەى پىغەمبەرى خوا مۆلەتم بەدە لەگەلتان نەيەم بۆ غەزاي تەبوك چونكە مەن زوو بە ئافرەت ھەلدەخەلەتەم و پۆمەكانىش ئافرەتى جوانيان ھەيە با دوو چارى گوناھ و فەيتنە نەبم، خواى گەورەش ئەم ئايەتەى لەسەر دابەزانەد⁽¹⁾:

وَلَا تَجْهَرُوا لَهُمْ فِي كَلِمَةٍ ۚ وَتُحِبُّوا إِلَهُكُمْ كَمَا تَحِبُّونَ لِنَفْسِكُمْ ۚ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ أَفَكٌ ۚ ﴿١٩﴾

(2)

(1) أخرجه ابن أبي حاتم في التفسير رقم (9600)، والألباني في الصحيحة (2988).

(2) سورة التوبة (49).

دواکەوتن و نەچوون بۆ غەزا خۆی لە خۆیدا گوناھ و فیتنەییە، بۆیە نەدەبواوە جودد بیانوو بە هەڵخەڵەتانی بە ئافەرەتی پۆمەکان بگری و نەچی بۆ تەبۆک.

بەلێ؛ ئەم قسەییە: (لەبەر پریایی قورپان لەبەر ناکەم) قسەییەکی بێ بنەمانا و بێ جێیە و لە مسوڵمانی راستەقینە ناوەشیتەو. چونکە ئەگەر ئەم بۆچوونە راست و بەجێ بێ دەبێ ئێمە واز لە چەندان خواپەرستی تر بێنین کە بە ئاشکرا دەکرین، بۆیە ئەو کەسە لەجیاتی ئەم قسەییە دەبێ بلی: مادام هیشتا نیازو نیەتم بۆ خوا ساغ نەبۆتەو دەبێ ژیان لەگەڵ قورپان ببەمە سەر تاوەکو بەتەواوی بۆ خوا یەکلا و خاوەن ببمەو.

کەواتە تۆ بە لەبەرکردنی قورپان دەبێ زیاتر لە خوا نزیک بیتەو و خۆتی بۆ یەکلایکەیتەو، وەتەنەها زاتیک چاوی لێت بێ و هەست بە چاودیاری کردنی بکە خاوی گەورەیی، بۆیە بە ناوی خوا ناوی لێ بێنەو بلی: خاوی بەبەزەیی.. پەرەردگار و دروستکار! بۆ تۆ و لەبەر تۆ و لە پێناوی تۆ دەست دەکەم بە لەبەرکردنی قورپان و تۆش یارمەتیم بدەو دل و دەروون و بیرم بپاریزە لە پریایی و بەرچاوی.

ئێتر بەهێوای ئەوەی بەم ئەندازەییە قوفلی دەرگای دڵەکان شکابن و لە ئامادەباشی دابن بۆ پێشوازی کردن لە میوانداری کردنی قورپان و خزمەت و لەبەرکردنی.

زانایانی پەڕۆ لەبەراوەی لەبەرکردنی قورپان دەلێن:
 گەر کەسێک ئەمترین زیرەکی هەبێ دەتوانێ
 لەماوەی کاتژمێرێک لاپەرەییەک لە قورپانی مەزن
 لەبەر بکات.

ئاداب و رەۋشەكانى ھەلگىرى قورئان

لە بەرگى يەكەم چەند ئاداب و رەۋشەكمان بە گىشتى بۇ باباى قورئان
خوین باس كرد و گوتمان دەبى قورئان خوین بەر لە خویندەنە وە يان لە
كاتى خویندەنە وەى قورئاندا جىبەجىيان بکات و ئاگاداریان بىت، جا
سەرەپاى ئەو ئادابانەى لە رابردو و باس کران کە ئەمانەى خوارەوہن:

- 1- دلسۆزى و ئامادەکردنى نىھەتتىكى ساغ و ساف بۇ خوا
- 2- رېزگرتن و بە مەزن سەیرکردنى قورئان
- 3- بەتال و خالى کردنى دل و دەروون و بیروھوش لە سەرقالى و ھەر
کاریكى دونیا
- 4- پاککردنە وەى کەرستە و پىداویستىھکان
- 5- پاک و خاوینى لەش
- 6- ھەلبراردنى کاتىكى گونجاو
- 7- ھەلبراردنى شوینىكى گونجاو
- 8- ھەلبراردنى شیوہ دانىشتىكى شایستە و پىك و پىك
- 9- ئەو کاتانەى پەسەند نىیە قورئان بە دەنگ بخویندرى
- 10- مروفى کافر نابى لە بیستنى قورئان قەدەغە بکرى
- 11- چاک خویندەنە وەى قورئان
- 12- خو بە خوا پەناگرتن
- 13- بە ناوى خوا دەست پى کردن
- 14- ھىدى ھىدى خویندەنە وەى قورئانى مەزن

- 15- دەنگ خوشی لە قورپان خویندن
- 16- نایەتەکان و ووشەکانی قورپان؛ قورپان خوین دەدوین
- 17- پامان و وردبوونەوه لە نایەتەکانی قورپان
- 18- کەوتنە ژێر کاریگەری نایەتەکانی قورپانی مەزن
- 19- گریان و فرمێسک پێژاندن لە کاتی قورپان خویندن
- 20- حوکمی گوێنی (صدق الله العظيم) چی یە؟
- 21- قورپان خوین دەبێ خەمتی بەردەوامی هەبێ و نابێ هیجەرت لە

قورپان بکات

چەند ئادابیکی تری تایبەت بە هەلگرانی قورپان ماوه و پێویستە قورپان لەبەرەکان لەگەڵ ئەمانەی پابردوو پەچاوی بکەن و گرنگی پێبدەن کە ئەمانەی خوارەوه:

ئاداب و ڕەوشتی بیست و دوو:

لەسەر هەلگرانی قورپان پێویستە پارێزی لە سەر زۆر خویندنه‌وهی

قورپانی مەزن بکەن و خەمتی بەردەوامیان هەبێت

زۆر خویندنه‌وه‌و خەتم کردنی قورپانی پێر شکۆ سوننەتە، وە بۆ ئەوانەی قورپانی بە پیت و فەر و موبارەکیان لەبەرە پێویستە، وە لە پیغەمبەرمان محمد صلی الله علیه وسلم تا هەر لانی بەرپێزی و دواي ئەوانیش شوین کەوتوانیان و تا ئەمڕۆ مسوڵمانانیش خەتم کردنی قورپانی پێر پۆشنکەرەوه بە یەکێک لە هەر کارە گرنگەکان دەژمێرن و داکوکی لە سەر دەکەن، وە کەمتەر خەمی لە خویندنه‌وهیدا بە خالێکی لاواز هاتۆتە بەرچاویان و نیشانەی پرسپارییان لەسەر ئەو کەسە داناه.

بۆیە بۆ خەتم کردنی قورپانی بەرز و بلند سێ (3) رادده‌و ماوه دیاری دەکەین، کە پەیرەوکردنی هەریەک لەم سێیە بۆ قورپان لەبەرەکان-یان

ئەوانەى چەند جزمىكىيان لەبەرە - پىويستە، وە بۆ ھەريەكەيان چەند نمونەيەك لە سىرە و ژيانى پيشيني چاكامان - ئەواندەى لە ژيانىيان دەستمان بکەوى- دەهينينهوه بەهيوای سوود وەرگرتن و چار لیکردنيان:

پاددە و ماوەى يەگەم: کەمترین پاددە و ماوە بۆ قورپان خەتم کردن سى پۆژە و بە لای زۆربەى زانايان ناپەسند (مکروه) بوو لە سى (3) پۆژ کەمتر، چونکە لە سى پۆژ کەمتر پەلەکردنە و لەوانەى بۆ کەسانىک ماوەى تىگەيشتن و ووردبونەوى تیدا نەبیت.

لە عەبدوللای کوپى عەمەرەو پەزای خوايان لى بى دەلى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فەرموويهتى: "من قرا القرآن في اقل من ثلاث لم يفقهه"⁽¹⁾.

واتە: "ھەر کەسىک لە سى (3) پۆژ کەمتر خەتمى قورپان بکات؛ لە واتاو مەبەستى ناگات."

ئيبنو رەجەبى حەنبەلى رەحمەتى خواى لى بى دەلى: (وانما ورد النهي عن قراءة القرآن في اقل من ثلاث على المداومة على ذلك، فأما في الأوقات المفضلة كمكة لمن دخلها من غير أهلها، فيستحب الإكثار فيها من تلاوة القرآن إغتناما للزمان والمكان، وهو قول أحمد وإسحاق وغيرهما من الأئمة، وعليه يدل عمل غيرهم كما سبق ذكره)⁽²⁾.

واتە: (وە بى گومان تەنھا کاتىک قەدەغەکردنى خویندنهوهو خەتم کردنى قورپان لە سى (3) پۆژ کەمتر ھاتوو ئەگەر ئەمە بەبەردەوامى بى، بەلام لە ھیندىک کات و شوینى بەرپز وەکو مەککە بۆ ئەو کەسەى دەچیتە ناوی و خەلکى مەککە نىيە ئەوا بۆ قۆستنهوى کات و شوینەکە بەباش

(1) رواه البخاري معلقاً (1978)، وأبوداود (1390-1391)، وأحمد (158/2).

(2) لطائف المعارف لابن رجب الحنبلي (ص 191-192).

دادەنەرى زۆر قورئانى تىدا بخوینەرى ، کە ئەمەش قەسە ئەحمەدو ئیسحاق و غەیری ئەوانیشە لە پێشەوايان، وە کردەوێ کەسانیکى تریش بەلگەیه لەسەر ئەمە وەکو لە پێشدا باس کرا .

کەواتە جاروباریک و لە هەندیک کات و شوینی تایبەت و بۆ هەندیک کەس حوکمیکى تری دەبێت، چونکە هەندیک کەس بە کەمتریش لە سى (3) پۆژ دەتوانن پامان و ووردبوونەو لە قورئانى پایەدار بکەن بۆ نمونە:

* عوثماني کوپی عەففان* و تەمیمی داری و سەعیدی کوپی جوبەیر و موحامید و شافعی و هیندیکى تر جاری و هەبوە بە شەووپۆژیک خەتمیک بکەن⁽¹⁾.

* سولهیمی کوپی عیتر- کە قازی بوو لە سەردەمی موعاویەى کوپی ئەبو سوفیان- جاری و هەبوە لە شەووپۆژیکدا قورئانى خەتم کردوو⁽²⁾.

* لە ئەبوحنەیفە رەحمەتى خواى لى بى دەگێرنەو کە لەو شوینەى وەفاتی کرد، حەوت (7) هەزار خەتمى تىدا کردبوو⁽³⁾.

و هەیانبوو لە سى (3) پۆژ زیاتر خەتمى کردوو ، وەکو:

* عەلقەمەى کوپی قەیس رەحمەتى خواى لى بى لە هەر پێنج شەودا خەتمیکى دەکرد⁽⁴⁾.

* هەر يەك لە مانە جۆرى تریشیان هەبوو لە خەتم کردنى قورئان.

(1) التبيان في آداب حملة القرآن للنووي (ص 55).

(2) هەمان سەرچاوە.

(3) اقامة الحجة لمحمد عبدالحى اللكنوي (ص 77).

(4) صفة الصفوة لابن الجوزي (17/3).

ناداب و رده‌وشته‌کانی هه‌لکەر

راده و ماوه‌ی دووهم: که بریتییە له راده‌ی ناوه‌ندی، که هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک یان هه‌ر ده (10) شه‌و جارێک خه‌تمی‌ک بکه‌یت:

عن عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما قال : كنتُ أصوم الدهر وأقرأ القرآن كل ليلة، قال: فاما ذكرت للنبي صلى الله عليه وسلم واما أُرسل الي فاتيته، فقال لي: "الم أخبر أنك تصوم الدهر وتقرأ القرآن كل ليلة؟ فقلت: بلى، يا نبي الله! ولم أرد بذلك الا الخير.

قال: "فان بحسبك ان تصوم من كل شهر ثلاثة ايام".

قلت: يا نبي الله، اني اطيق افضل من ذلك.

قال: "فإن لزوجك عليك حقاً، ولزورك عليك حقاً، ولجسدك عليك حقاً".

قال: "فصم صوم داود نبي الله صلى الله عليه وسلم فإنه كان اعبد الناس".

قال: قلت: يا نبي الله! و ما صوم داود؟

قال: "كان يصوم يوماً و يفطر يوماً" قال: وأقرأ القرآن في كل شهر".

قال: قلت: يا نبي الله! اني اطيق افضل من ذلك، قال: "فأقراه في كل عشرين". قال: قلت: يا نبي الله! اني اطيق افضل من ذلك، قال: "فأقراه في كل عشر".

قال: قلت: يا نبي الله! اني اطيق افضل من ذلك، قال: "فأقراه في كل سبع، و لا تزدد على ذلك فإن لزوجك عليك حقاً، ولزورك عليك حقاً، ولجسدك عليك حقاً".

قال: فشددت فشدد علي.

قال: وقال لي النبي صلى الله عليه وسلم: " إنك لا تدري لعلك يطول بك العمر".

قال: فصرت الى الذي قال لي النبي صلى الله عليه وسلم فلما كبرت

وددت اني كنتُ قبلتُ رخصةً نبي الله صلى الله عليه وسلم⁽¹⁾.

واته: له عهبدوللای کورپی عه مړه وخوا له خوئی و باوکی پازی بی دهگیرنه وه که گوتویه تی: به دریرثایی سال به پوژوو ده بووم وه هموو شه ویکیش قورئانم خه تم ده کرد- واته له شه ونویر- جا یان نه وه بوو بو پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم م باس کرد، یان به شوینمدا ناردی، ئیدی هاتمه خزمه تی و پیی فهرمووم: "نایا هه وائم نه دراوه تی به دریرثایی سال به پوژوو ده بیت و هموو شه ویکیش قورئان خه تم ده که ی؟" گوتم: به ئی نه ی پیغه مبه ری خوا! به مهش جگه له چاکه هیچی ترم نه ویستوو.

فهرمووی: "نه وه ندهت به سه له هموو مانگی کدا سی⁽³⁾ پوژ به پوژوو بیت."

گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! من توانام له وه زیاتره. فهرمووی: "هاوسه ره که ت مافی به سه رته وه هیه، میوانه که ت مافی به سه رته وه هیه، لاشه ت مافی به سه رته وه هیه، جا به شیوه ی پوژوو گرتنی داود پیغه مبه ر سه لامی خوای لی بی پوژوو بگره که نه و له هموو که سینک خوا په رست تر بووه"

گوتم نه ی پیغه مبه ری خوا! پوژووی داود چونه؟ فهرمووی: پوژ نا پوژیک به پوژوو ده بوو، وه مانگی جاریک خه تمی قورئانیش بکه."

گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! من توانام له وه زیاتره. فهرمووی: "هه موو بیست⁽²⁰⁾ پوژ جاریک خه تمیک بکه." گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! توانام له وه زیاتره.

(1) رواه البخاري (1976-1979)، ومسلم (2722) واللفظ له.

فەرمووی: "ھەموو ھەفتەیک خەتمیک بکە و لەو زیاتر نەکەیت، چونکە ھاوسەرکەت مافی بەسەرتهو ھەیە، میوانەکەت مافی بەسەرتهو ھەیە، لاشەکەت مافی بەسەرتهو ھەیە⁽¹⁾."

جا خۆم ئەمەم توند گرت بۆیە وا لەسەرم توند کرا، پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرمووم: "تۆ نازانی لەوانەیە تەمەنت درێژ بێت."

تاوام بەسەرھات کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو بووم. جا کاتیک بە سالآچووم ئاوام دەخواست مۆلەتەکی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەرگیرتباوایە.

وہچەند نمونەییەکی ش لە پێشیننی چاکمان لە جی بەجی کردنی ئەم شیوہیە:

عوسمانی کوپی عەففان و زەیدی کوپی ثابت و عەبدوللای کوپی مەسعود و ئوبەیی کوپی کەعب و عەبدولپەحمانی کوپی زەید و عەلقەمەو ئیبراھیمی نەخەعی پەزاو پەحمەتی خوا لە ھەموویان بێت لە ھەفتەیکدا خەتمیکیان کردووە⁽²⁾.

(1) پاک و بێگەردی و سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواھێکی کە ئەم بەزەیی و پەحمەتی لە پێغەمبەردا پواندووە و بۆ جیھان پەوانەیی کردووە و ئێمە لێ بێ بەش نەکردووە... ئەوەتا ئاگاداران دەکاتووە بە جۆرێک لە خواپەرستیدا پوونەچین کە بێتە ھۆی نەدانی مافی خێزان و میوان و لاشە، وە لە ھەمان کاتیشدا فێری ئەوەمان دەکات ناچالاک و کەمتەرخەم نەبین و بە ئەندازەی خۆی پشکمان ھەبێ لە خواپەرستی. بە ئێ: پێغەمبەری خوا - صلی اللہ علیہ وسلم - وەکو چۆن لە ھەموو بواریەکان پەسپۆر بوو: پەسپۆری بواری کۆمەلایەتیش بوو.

(2) التبیان فی آداب حملة القرآن للنووي (ص 58).

جا ئىمامى عوسمان پەزىلى خەلىفە بىن شەھىرى ھەينى لە سوپەتى
(الفاتحة) ھە دەستى پى دەکرد بۆ سوپەتى (المائدة) و شەھىرى شەمە لە
(الأنعام) ھە بۆ (ھود) و شەھىرى يەكشەمە لە (يوسف) ھە بۆ (مريم) و شەھىرى
دووشەمە لە (طه) ھە بۆ (طسم، موسى و فرعون) ⁽¹⁾ و شەھىرى سى شەمە لە
(العنكبوت) ھە بۆ (ص) و شەھىرى چوارشەمە لە (تنزيل) ⁽²⁾ ھە بۆ (الرحمن) و
شەھىرى پىنج شەمەش خەتمەكەى تەواو دەکرد.

و ھەر ھەمما عەبدوللەى كۆرى مەسعودىش دابەشكردنىكى تىرى ھەبوو
بەلام لە ھەدا رىك بوو كە لە ھەفتەيەك خەتمىك بكات.

پاددەو ماوھى سۆيەم: كە دوورترین ماوھى بۆ ئەو كەسانەى قورئانىيان
لەبەرە يان خەرىكى لەبەرکردنى قورئان، كە ئەويش لە ھەر مانگىك
و ھاخود چل (40) پۆژ خەتمىك بە بەردەوامى و بى پچران، واتە پۆژانە
بەلایەنى كەمى سەعاتىك بۆ پىداچوونەوھى قورئان تەرخان بكەن، ئەگەرنا
دەبىتە ھۆى لەبەرچوونەوھى قورئان. و ھەر كەسىك لە دوو مانگ جارىك
قورئان مەرجە نەكاتەوھ با جارىكى تر قورئان لەبەرېكاتەوھ.

تەيىنى:

مروقت سەر پىشكە لە ھەلبژاردنى ھەر يەك لەم سى پاددانەى باسكرا،
بەلام ئەوھى تواناى زياترە و ئىمانى بەھىزترە گومانى تىدانىيە پاددەى
يەكەم يان دووھە ھەلدەبژىرى.

(1) سوپەتى (القصص).

(2) سوپەتى (الزمر).

ئاداب و ڤهوشتی بیست و سی:

دهبی ڤشکی شهوانه‌ی له ڤورئان خویندن هه‌بی

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ (1).

واته: (به‌راستی شه‌وبی‌داری و گف‌تو‌گو‌و ڤارانه‌وه و ڤارزو نیاز له‌گه‌ل ڤه‌روه‌ردگارا زۆر کاریگه‌ره و بو خویندنه‌وه‌ی ڤورئانیش له‌بارو گونجاوتره).

ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌م کاته‌دا جیهان هه‌مووی له‌ جم و جۆل و بزوتن که‌وتوو و دل و ده‌روون هه‌ساوه‌ته‌وه و بیرو زه‌ین له‌ ڤه‌رش و بلاوی خۆی کۆکردۆته‌وه و دوورتره له‌ سه‌رقالی دنیاو به‌رچاوی خه‌لک، وه‌له‌ سه‌رووی هه‌مووشیان‌ه‌وه ڤه‌روه‌ردگاری به‌به‌زه‌یی له‌ سییه‌کی کۆتایی شه‌و داده‌به‌زیته ئاسمانی دنیاو بانگی به‌نده‌کانی ده‌کات تا داوای ڤیویستی‌یه‌کانی دنیاو قیامه‌تی لی بکه‌ن.

جا ڤیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ هه‌ئس و که‌وت و ڤه‌فتاره جوانه‌کانی (2) و له‌ فه‌رمایشته‌ ڤیروژه‌کانی‌دا زۆر هانی داوین بو‌ئه‌وه‌ی له‌ شه‌واندا له‌ خویندنه‌وه‌ی ڤورئانی مه‌زن - به‌ تایبه‌تی له‌ شه‌ونویژ - بی‌ئاگا نه‌بین و به‌رده‌وام ڤشکمان هه‌بی:

(1) سورة المزمل (6).

(2) عن أنس بن مالك -رضي الله عنه- قال: إن رسول الله وجد شيئاً من وجع، فقليل له: يا رسول الله أشد عليك الوجع، وأنا نرى أثر الوجع عليك. قال -صلى الله عليه وسلم-: "أما مع ما ترون، فقد قرأت البارحة السبع الطوال". أخلاق النبي وآدابه للأصبهاني (ص 199)، وصحيح ابن حبان (320)، وصحيح ابن خزيمة (1073)، وشعب الإيمان للبيهقي (2329)، ومسند أبي يعلى الموصلي (3350)، والمستدرک علی الصحیحین للحاکم (1106).

لە تەمیمی دارییهوه پەزای خۆی لى بىت كە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتى: "من قرا بمائة آية في ليلة كتب له قنوت ليلة⁽¹⁾."

واتە: (ھەر كەسێك سەد (100) ئایەت لە شەودا بخوینى ئەوا پاوەستان و خواپەرستى شەوێكى بۆ نووسراوە).

موناوی پەحمەتى خۆی لى بى دەلى: ((قنوت ليلة)) اي: عبادتها⁽²⁾.
واتە: (خواپەرستى شەو).

لە عەبدوللای كۆرى عەمەروە پەزای خۆیان لى بى دەلى: پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتى: "من قام بعشر آيات لم يكتب من الغافلين، ومن قام بمائة آية كتب من القانتين، ومن قام بألف آية كتب من المقنطرين"⁽³⁾.

واتە: (ھەر كەسێك بە خویندەوێ دە (10) ئایەت لە شەونوێژ ھەلبەستیتەو لە بى ئاگا و غافلان نانوسرى، وە ھەر كەسێك بە خویندەوێ سەد (100) ئایەت ھەلبەستیتەو لە ریزی ئەوانە دەنووسرى كە فەرمانبەرى خوا دەكەن لە كاتى خۆشى و ناخۆشى، وە ھەر كەسێك بە خویندەوێ ھەزار (1000) ئایەت لە شەونوێژ ھەلبەستیتەو لە ریزی ئەوانە دەنووسرى كە پاداشتیان بۆ چەندان قات زیاد دەكرى."

(1) أخرجه النسائي في عمل اليوم والليلة (717)، وأحمد في المسند (103/4)، والطبراني في الكبير (1252)، وصححه الالباني في الصحيحة (644).

(2) فيض القدير شرح الجامع الصغير من أحاديث البشير النذير (255/6).

(3) رواه أبو داود (1398)، وابن حبان (إحسان-2572)، وابن السني في عمل اليوم والليلة (703)، وحسنه الالباني في الصحيحة (642).

لە عەبدوللای کۆپی عەمڕەو خۆ لە خۆی و باوکی پازی بێ کە
پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: "الصيام والقرآن يشفعان
للعبد يوم القيامة، يقول الصيام: أي رب منعته الطعام و الشراب بالنهار
فشفعني فيه، ويقول القرآن: منعته النوم بالليل فشفعني فيه"
قال: "فيشفعان"⁽¹⁾.

واتە: "لە پۆژی دوازی پۆژوو و قوڕئان دەبنە تاکار بۆ بەندە، پۆژوو
دەلی: پەرەردگارا من خواردن و خواردنەوێم لە پۆژدا لی قەدەغە کردبوو،
جامنی بۆ بکە تاکار، وە قوڕئانیشت دەلی: من نووستنم بەشەو لی قەدەغە
کردبوو، جامنی بۆ بکە تاکار، دەفەرمویت: ئیدی دەبنە تاکار".
کەواتە: ھەرکەسیک حەز دەکا قوڕئان ببیتە تاکاری با شەوانە
شەونوێژی ھەبێ و قوڕئانی زۆری تیدا بخوینێ.

تەنانت یەکیک لە ھۆکارەکان کە لەبەرچوونەوێ قوڕئانی مەزن
ناھیلێ- کە کێشە سەرەکی قوڕئان لەبەرەکانە- بریتی یە لە
خویندەنەوێ ھەبوونی پشکی شەوانە و پۆژانە لە قوڕئان، وەکو پیغەمبەر
صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: "وإذا قام صاحب القرآن فقرأه بالليل
والنهار ذكره، وإذا لم يقم به نسيه"⁽²⁾.

واتە: "و ئەگەر خاوەنی قوڕئان بە شەو و پۆژ لە نوێژدا بۆی ھەستاوێ
دیتەوێ بیری، وە ئەگەر بۆی ھەلنەستاوێ لەبیری دەچیتەوێ"
کەواتە دەبێ ھاوێ و ھەلگرانی قوڕئان پشک و بەشی بەردەوامیان
ھەبێ لە شەو و پۆژ.

(1) رواه أحمد (174/2)، والطبراني في الكبير (88)، وابن نصر في قيام الليل (ص23).
والحاكم (554/1) وقال: (على شرط مسلم)، ووافقه الذهبي، أنظر صحيح الجامع للألباني (3882).

(2) رواه مسلم (789).

ئاداب و رهوشتی بیست و چوار:

هه ر قورپئان له بهرێك شه ونوێژو ویردی تایبه تی ههیه له قورپئان خویندن- وهكو له ئادابی رابردوو باسمان كرد- جا ئه گه ر شه وێك له شه وان له بهر زۆر ماندوویه تی یان خه و بۆ هاتن وه یاخود نه خوشی ویرده كه ی بۆ ته واو نه كرا یان نه یخویند ده توانی بۆ به یانی له نیوان نوێژی به یانی و نوێژی نیوه پۆ نوێژه كانی بكاو ویرده كه ی تیدا بخوینیته وه

عن عبدالرحمن بن عبدالقاريء قال: سمعت عمر بن الخطاب رضى الله عنه يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "من نام عن حزبه، او عن شيء منه فقرأه فيما بين صلاة الفجر و صلاة الظهر كتب له كأنما قرأه من الليل"⁽¹⁾.

واته: عومهری كورپی خه تخاب رهزای خوای لی بی دهلی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: "هه ر كه سیك له پشك و به شی شه وانهی له خویندنه وه ی قورپئان بخه وێ، یان له به شیکی بخه وێ و نه یخوینتی جا له نیوان نوێژی به یانی و نیوه پۆ بیگیریته وه و بیخوینیته وه وای بۆ ده نوسری هه ره كو بلئی له شه ودا خویندبیتیه وه."

حافزی عیراقی ره حمه تی خوای لی بی دهلی: (وهل المراد به - اي الحزب - صلاة الليل او قراءة القرآن في صلاة او غير صلاة، يحتمل كلا من الامرین)⁽²⁾.

واته: (ثایا مه به ست له حیزب شه ونوێژه یان خویندنه وه ی قورپئانه له نوێژ یاخود له غیری نوێژ، له وانیه هه ردووكیان بی).

(1) رواه مسلم (747).

(2) تحفة الأحوذی شرح السنن الترمذی (118/2).

ئه‌نه‌سی کۆپی سیرین ده‌لی: (کان لمحمد بن سیرین سبعة اورد یقرؤها باللیل، فاذا فاته منها شيء قراه من النهار)⁽¹⁾.

واته: "موحه‌مه‌دی کۆپی سیرین په‌حمه‌تی خوای لی بی له‌شه‌ودا جه‌وت (7) ویردی هه‌بوو؛ هه‌ر جه‌وتی ده‌خوینده‌وه، جا ئه‌گه‌ر به‌شیکی له‌مانه لی بغه‌وتابوایه له‌ پۆژدا ده‌خوینده‌وه".

ثاداب و ره‌وشتی بیست و پینج:

ووریا بوون له‌ له‌بیر‌چوونه‌وه‌ی قورئانی پایه‌دار

له‌ ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ری‌یه‌وه په‌زای خوای لی بی له‌ پینغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم که فهرموویه‌تی: "تعاهدوا هذا القرآن، فوالذي نفس محمد بيده لهو أشد تفلتاً من الأبل في عقلها"⁽²⁾.

واته: "په‌یمان له‌گه‌ل قورئان ببه‌ستن و به‌رده‌وام ده‌وری بکه‌نه‌وه، وه سویند به‌وه‌ی که گیانی منی به‌ده‌سته! قورئان زووتر ده‌پوا و له‌بیرده‌چیته‌وه له‌ وشتريک کاتیک له‌ په‌ته‌که‌ی به‌رده‌بی و ده‌پوا".

عن عبدالله عمر بن الخطاب رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إنما مثل صاحب القرآن كمثل الأبل المعلقة إن عاهد عليها أمسكها، وإن اطلقها ذهبت"⁽³⁾.

وزاد المسلم: "وإذا قام صاحب القرآن فقرأه بالليل والنهار ذكره وإذا لم يقرأ به نسيه"⁽⁴⁾.

(1) صفة الصفوة لابن الجوزي (165/3).

(2) رواه مسلم (791)، والبخاري بلفظ: "أشد تفصيًا" (5033).

(3) رواه البخاري (5031).

(4) رواه مسلم (789).

واته: "بهراستی نمونه‌ی خاوه‌نی قورپئان- قورپئان له‌به‌ر- وه‌کو نمونه‌ی خاوه‌نی ووشتری به‌ستراوه وایه، ئه‌گه‌ر بیبه‌ستیت‌ه‌وه له‌ده‌ستی ده‌رناچی، وه ئه‌گه‌ر نه‌بیبه‌ستیت‌ه‌وه ده‌روات".

وه له‌ پێوایه‌تی موسلیم دا: "وه هه‌ر کاتی‌ک خاوه‌نی قورپئان به‌ شه‌و و پۆژ هه‌ستا و خویندی‌یه‌وه ئه‌وا دیت‌ه‌وه یادی، ئه‌گه‌ر نا له‌ بیرى ده‌چیت‌ه‌وه".

عن عبدالله بن مسعود رضى الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: "بئس ما لاحدهم ان يقول: ليست آية كيت وكيت، بل نُسِّي، واستذكروا القرآن، فإنه اشدَّ تَفْصِيًا من صدور الرجال من النعم"⁽¹⁾.
ومسلم بلفظ: "بئس لاحدكم" و "بل هو نسي"⁽²⁾.

واته: له‌ عه‌بدوڵڵای کۆپى مه‌سه‌وده‌وه په‌زای خوای لى بى پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رموویه‌تی: "بو‌که‌سی‌ک چه‌ند خراپ و ناشیرینه‌ بلى: من ئه‌و ئایه‌ته‌م له‌بیرچۆته‌وه، به‌ل‌کو له‌ بیرى براوه‌ته‌وه، قورپئان به‌ بیرى خۆتان به‌یننه‌وه و ده‌ورى بکه‌نه‌وه، چونکه‌ له‌ ووشتر خیراتر له‌ سینه‌ی پیاوان ده‌روا و ده‌رده‌چیت".

(1) رواه البخاري (5032).

(2) رواه البخاري (790).

ئاداب و رەوشتی بیست و شەشەم:

پەڕووست بوون بە فەرمانبەری خوا و پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و
خۆپاراستن لە گوناھ و تاوان

وسئل الامام مالك رحمه الله: (هل يصلح لهذا الحفظ شيء؟ فقال: إن
كان شيء فترك المعاصي)⁽¹⁾.

واتە: پرسیارکرا لە مالیکی کوپی ئەنەس رەحمەتی خوای لی بی: (ئایا
هیچ کاریک هەیە بۆ لەبەرکردن باش بی؟

فەرمووی: ئەگەر هەبی ئەوا وازەینانە لە گوناھ و تاوان).

زەححاککی کوپی موزاحیم رەحمەتی خوای لی بی دەلی: (ما من احد
تعلم القرآن فنسيه إلا بذنب يحدثه لأن الله تعالى يقول: ﴿وَمَا أَصْبَكُمْ مِنْ
مُصِيبَةٍ فِيمَا كُتِبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾⁽²⁾ وان نسيان القرآن من أعظم
المصائب⁽³⁾.

واتە: "هەر کەسێک قورئانی لەبەرکردبی و لەبیری چوینتەوێ ئیلا بە
هۆی ئەنجامدانی گوناھێکەوێ دەبی، چونکە خوای گەورە دەفەرموی:
﴿وَمَا أَصْبَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كُتِبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾^(۲) . جا
بیگومان لەبەرچوونەوێ قورئانیش گەورەترین کارەساتە).

(1) جزء فيه أخبار لحفظ القرآن تخريج ابن عساكر، نقلًا من كتاب: كيف تحفظ القرآن الكريم ليحيى
الفوثاني (ص 69)..

(2) سورة الشورى (30).

(3) أخرجه أبو عبيد في الفضائل (ص 104) وفي غريب الحديث (1/145)، وابن مبارك (85)،
ووكيع (95) كلاهما في الزهد، والبيهقي في الشعب (1813)، وابن كثير في تفسير هذه الآية، وسنده
جيد.

ئاداب و ڕەوشی بیست و ھەوتەم:

قورئان لەبەرھەڵدان دەبێ پێداچوونەوێ بەرھەڵمێ قورئانی مەزنیان ھەبێ
ئەگەر خۆی بەخەشەر بە لەبەرکردنی قورئانی مەزن پێزداری کردی و
ئەم بەخەشە گەورەیی پێ بەخشی و ئەم ئەمانە نایابەیی پێ ڕەوا
بینی ئەوا بزانە کە تۆ ئەم ڕۆ جیای لە دوینی، ئەم ڕۆ خەلات و نیعمەتی
زیاتر و نورو حیکمەتی گەورەیی خۆی پێ بەخشاوە و ئەرکی زیاتر
لەسەر شان دانراوە، بۆیە دەبێ ھەموو ھەول و توانا بخەیتە کار بۆ ئە
دەست نەدانی ئەم خەلاتە مەزنە. چونکە خۆی گەورە سروشتی مەروئی و
دروست کردووە کە بتوانی قورئان لەبەر بکات بەلام لەبیریشتی بپێتەو،
جا ئەم لەبەرکردنە بەھۆی سەرقالی و زۆرکاری بی یان بەھۆی کەم
پێداچوونەوێ کە مەترخەمی بی، وە یاخود گوناھ و سەرپێچی کردنی
خۆی گەورە بی، بۆیە ئیماندارێ خەمخۆر بۆ قیامەتی خۆی ڕەچاوی
پێداچوونەوێ کە پێک و پێکی قورئان دەکا و ناھێلی لە یادی بچیتەو
و ڕیا دەبێ لە کە مەترخەمی و پێداچوونەوێ کەم بەلکو بەرھەڵم بە پێی
بەرنامەیی کە دوورو پێک و پێک بە قورئانی بەرێز دادەچیتەو و دەبێتەو
یادی. و ھەرگیز ئەم چەند ئامۆژگاری و ئاگادارییە پێغەمبەری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم لە فەرموودە شیرینەکانی لە یاد ناچی کە لە پابردوو
ھیندیکمان لی باس کرد، و ھەیکێ لەوانە:

کە فەرموویەتی: "تعملوا کتاب اللہ و تعاھدوا و تغنوا بہ، فوالذی نفسی
بیدہ، لہو اشد تفلتاً من المخاض فی العقل"⁽¹⁾.

(1) رواہ أحمد (4/146)، والنسائی فی الفضائل (60)، والدارمی (2/316)، وابن نصر فی قیام اللیل (ص140)، وابن حبان (1788)، والفریابی فی فضائل القرآن (162-163)، وابن أبی شیبہ (2/500)، والطبرانی فی الکبیر (801/17)، والبیہقی فی الشعب (1815) وسندھ صحیح.

واته: "کتیبی خوا فێربین و لەبەری بکەن و پەیمانی لەگەڵ ببەستن و بە دەنگە کانتان بیلاویننەو، وە سویند بەوێ گێانی منی بە دەستە قوڕئان زۆر خێراتر دەپوا و لەبێردە چیتەو- ئەگەر پێداچوونەوێ بەردەوامی نەکەن- لە ووشتریکی دووگێانی بەستراو".

قال المناوي: (تعلموا كتاب الله): القرآن اي احفظوه وتفهموه. ⁽¹⁾

واته: موناوی پەحمەتی خۆی لێ بێ دەلی: (تعلموا): لەبەری بکەن و شارەزای بن.

وەزانیانی شەمان پەحمەتی خۆیان لێ بێ پۆلی پێداچوونەوێان زانیووە بۆیە لەبەر گرنگی یەکە کتیبیان لەبارە داناو و تیبینی گرنگیان نووسیووە قسە نەستە قی جوانیان گوتووە، بۆ نمونە:

ئیمام جەعفەری صادق پەحمەتی خۆی لێ بێ دەلی: "القلوب ترب، والعلم غرسها، والمذاكرة ماؤها، فاذا انقطع عن الترب ماؤها جف غرسها" ⁽²⁾.

واتە: (دڵەکان وەک خوێ و زەوی وان، وە زانست و زانیاریش چێنراوە کە یەتی، بەبیرھێنانەو و یادکردنەوێش ئاوە کە یەتی، جا ھەرکاتێک ئاودانە کە بۆ زەوی یە کە نەما، چێنراوە کە ووشک دەبێت).

زۆھری پەحمەتی خۆی لێ بێ کە بە ھەشتا (80) پۆژ ھەموو قوڕئانی لەبەر کردووە دەلی: (إنما يذهب العلم النسيان وقلة المذاكرة) ⁽³⁾.

واتە: (بێگومان ئەوێ کە زانست ناھێلی و بەرەو نەمانی دەبات: لەبیرچوون و کەم پێداچوونەوێە).

(1) فيض القدير شرح الجامع الصغير من أحاديث البشير النذير (336/3).

(2) الحث على حفظ الحديث للخطيب البغدادي (ص 200).

(3) رواه ابن عدى في الكامل في الضعفاء (59/1)، وابن عبد البر في جامع بيان العلم (108/1).

وسئل ابن تیمیة رحمه الله: (عن رجل يتلو القرآن مخافة النسيان ورجاء الثواب، فهل يُؤجر على قراءته للدراسة ومخافة النسيان أم لا؟ وقد ذكر رجل ممن ينسب إلى العلم أن القاريء إذا قرأ للدراسة مخافة النسيان أنه لا يُؤجر، فهل قوله صحيح أم لا؟

الجواب: بل إذا قرأ القرآن لله تعالى فإنه يُثاب على ذلك بكل حال، ولو قصد لقراءته أنه يقرؤه لئلا ينساه⁽¹⁾.

واته: (له ئیبنو تهیمیه - په حمه تی خوا ی لی بی - پرسیارکرا: دهرباره ی پیاویک که له ترسی له بیرچوونه وه و به هیوای پاداشت وهرگرتن له خوا قورئان ده خوینننه وه، جا ئایا پاداشت له سهر خوینندنه وه که ی وهرده گری که بو دیراسه و له ترسی له بیر چوونه وه یه یان نا؟ چونکه به راستی له پیاویک ده گپرنه وه که به دهمی یه کیک له وانیه زانایه گوتویه تی، قورئان خوین نه گهر خوینندنه وه که ی بو دیراسه و له ترسی له بیرچوونه وه بی پاداشت وهرناگری، جا ئایا نه مه راسته یان نا؟

وه لام: به لکو نه گهر خوینندنه وه ی قورئان بو خوا بی نه وا بی گومان به هموو باریک پاداشت له لای خوا له سهر نه مه وهرده گری، هه تا نه گهر له خوینندنه وه که یدا ئامانجی نه وه بی تا له بیرى نه چیتنه وه).

بهشی حوتهم

پیداچوونهوه و دهورکردنهوهی قورپان

به راستی پیداچوونهوه و دهورکردنهوهی قورپان له کهسیکهوه بۆ کهسیکی تر به پیی هیزو تواناو ئیمانی کهسهکه دهگۆپی، وه ههروهها چهندان ریگاو شیوازی جوړاو جوړ هه بۆ ئهه پیداچوونهوهیه. به شیوهیهکی گشتی شیوازی پیداچوونهوه (مراجعه) یان تاکی (فردی)یه یان دووانی (ثنائی)یه، وه دهکری ههردووکیان بهیهکهوه جیبهجی بکری.

پیداچوونهوهی تاکی،

لهه پیداچوونهوهیهدا بابای قورپان لهبهردوای پشت بهستن به خوای گهوره لهسهه پیی خوی دهوهستی و به پیی بۆ لوان و سههراقالی بهرنامهیهک بۆ خوی دادهنی و یهکیک لهه شیوازو ریگیانهی باسیان دهکهین - جگه له شیوازی ههوتهم - دهکاته یاسایهک بۆ خوی و پهیرهوی دهکات و دهست بهرداری نابیت:

وینه و شیوازی یهکهه: ئههه یان چاکترین و بهرترینیانهو له چله پۆپهیهتی، که مروف بتوانی پۆژانه به پینج جزمی قورپان دا بجیتهوه، بۆیه گوتراوه: (من قرا الخمس لم ینس).

واته: " هه کهسینک پۆژانه پینج جزم له قورپان بخوینی لهبیری ناچی".

وینه و شیوازی دووهه: ئههه یان ناونهراوه به (هوت کردنی قورپان). واته: بهش بهش کردنی قورپان بۆ هوت پارچه و خهت کردنی له یهکه ههفته.

ئىبنو جەماعە رەھمەتى خۇاى لى بى دەلى: (وقراءة القرآن في كل سبعة ايام ورد حسن، ورد في الحديث وعمل به احمد بن حنبل)⁽¹⁾.

واتە: (خویندەنە دەى ھەموو قوپۇرغان لە ھەر ھەوت (7) پوژىكدا ويردىكى چاگە، ئەم كارە لە ھەرموودەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم دا ھاتوودە ئەھمەدى كوپى ھەنبەلىش كارى پى كىردوودە).

دابەش كىردەنەكەش بەم شىۋەيە:

1- شەۋى ھەينى لە سوپەتى (الفاتحة) ھە بۇ كۆتايى سوپەتى (المائدة).

2- شەۋى شەممە لە (الأنعام) ھە بۇ (ھود) .

3- شەۋى يەكشەممە لە (يوسف) ھە بۇ (مريم) .

4- شەۋى دووشەممە لە (طه) ھە بۇ (طسم، موسى و فرعون)⁽²⁾ .

5- شەۋى سى شەممە لە (العنكبوت) ھە بۇ (ص) .

6- شەۋى چوارشەممە لە (تنزيل)⁽³⁾ ھە بۇ (الرحمن) .

7- شەۋى پىنج شەممەش خەتمەكەى تەۋاۋ دەكرد.

ۋىنە و شىۋازى سىيەم: پۇرئانە بە سى (3) جزمى قوپۇرغان دا بچىتەۋە، واتە لە مانگىكدا سى (3) خەتم بكات.

ۋىنە و شىۋازى چوارەم: پۇرئانە بە جزم و نوپىكى قوپۇرغان دا بچىتەۋە، واتە لە ھەر بىست (20) پۇر خەتمىك بكات.

(1) تذكرة السامع والمتكلم لابن جماعة (ص22).

(2) سوپەتى (القصص).

(3) سوپەتى (الزمر).

پیداچوونہوہ و دہورکردنہوہی قور

وینہ و شیوازی پینجہم: پوژانہ بہ جزمیکی قورئان دا بجیتہوہ، واتہ لہ ہر مانگیك خہ تمیک بکات، وہ پیویستہ قورئان لہ بہرہکان بہ ہیچ شیوہیک لہم پلہیہ دانہ بہ زن.

وینہ و شیوازی شہ شہم: پیداچوونہوہ لہ نویژہ سوننہ تہ کان: ہر یہ کیك لہ نیمہ لہ نویژہ سوننہ تہ کانیدا - ئہ گہر تہ نہا سوننہ تہ راتبہکان حساب بکہین کہ (10 تا 12) رکاتن - لہ جیاتی ئہوہی سورہ تہ کورتہکانی تیدا بخوینن بہ لکو بہ پیی بہرنامہ یہ کی ریک و پیك نیو لاپہرہ بخوینن - کہ نزیکہی ہشت (8) دیر دہکات - ئہوا تہ نہا لہ نویژہ راتبہکان نیو جزم مراجعہ دہکہینہوہ، ئہمہ جگہ لہ نویژہی چیشتہنگاو و شہونویژ و سوننہ تہکانی تر، خوی گہورہ یارمہ تی ہموو لایہ کمان بدات.

وینہ و شیوازی حہوتہم: ئہمہش بہ بہکارہینانی کاسیتی قورئانی تو مارکراو بہ دہنگی قورئان خویننکی خوش و ریک و پڑہوان، جا چ بہہ لگرتنی کاسیتہکان لہ ئوتومبیل و گوئی لیگرتنیان لہ کاتی چوون بو سہر کار و ہاتنہوہ، یان بہہوئی تہ سجیلک یا ہر ئامیرکی ترو گوئی لیگرتنیان لہ ہر کات و شویننکی تری لہ بار و گونجاو.

تیبینی:

۱ - شیوازی حہوتہم و ہکو یارمہ تی و پاپشتی یہ کہ لہ گہل یہ کہ لہ پینج (5) شیوازہ کہی یہ کہم پیادہ دہکری نہ کہ بہ تہ نہا. چونکہ بو پیداچوونہوہ سوودی تہواو نابہ خشی.

2 - پیداچوونہوہ کہ دہبی لہ بہ ربی نہوہ کو لہ سہر موصحف.

پیداچوونەوێ دووانی:

ئەم جوۆرە پیداچوونەوێە لە نیوان دوو کەس یان زیاتر بە پێی
بەرنامەیهکی دیاریکراوی پۆژانە یان هەفتانە یان زیاتر ئەنجام دەدرێ.

عن فاطمة بنت محمد صلى الله عليه وسلم قالت اسر الي النبي صلى
الله عليه وسلم: "ان جبريل كان يعارضني بالقرآن كل سنة، وانه عارضني
العام مرتين، ولا اراه إلا حضر أجلي"⁽¹⁾.

واتە: لە فاتیمە ی کچی پیغەمبەر محمد صلى الله عليه وسلم دەلی:
پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم بە پەنھانی پێی فەرمووم: "کە جبریل
سەلامی خوا ی لی بی هەموو سالیك جاریك قورئانی گوێ لی گرتووم،
ئەمسال دووجار گوێ ی لی گرتووم، واتێدەگەم کە ئەجەلم نامادەبوو."

تییینی: لە فەرمایشتەکەدا دیارە کە لای دووهم جبریل بوو، بۆیە دەبی
پیداچوونەوێە لەلای مامۆستایەکی قورئان لەبەر و لیژان و پسپۆر بی.
تاوێکو چاودیری کرداری لەبەرکردن و پیداچوونەوێە لەبەرکراوەکی بۆ
بکات، بەلام لە کاتی ناچاری و نەبوونی مامۆستای پسپۆر و قورئان لەبەر
لەگەڵ هەر کەسیکی تری شیاو و قورئان پەوان ئاسایییەو دەبی.

ئەو خواردن و خواردنەوانەى بىروەوۆش بەمەيز دەگەن و يارمەتى درەنگ لەبەرچوونەوه دەدەن

بەپراستى خواى گەوره نىعمەتى زۆر گەورەى بە ئىمەى مەوۆف
بەخشىو، جا يەكێك لەو نىعمەتە گەورە و مەزنانە بریتىيە لە زەين و
هۆش. ئەو بىروەوۆشەى كە لە ژيانى پۆزانەماندا هەرچى بمانەوى بە
وینەو دەنگ و پەنگەوه بۆ سوود و كەلكى خۆمان تێیدا تۆمار دەكەين و
هەلى دەگرين، ئەمە سوپاسگوزارى پێويستە. يەكێك لە نيشانەكانى
سوپاسگوزارىش ئەوەيە كە ئىمە زەين و بىروەوۆشمان لە كارى چاك
بەكاربەينين.

بىروەوۆش و مێشكيش وەكو باقى ئەندامەكانى ترى لەش بەلكو
زىاتریش پێويستى بە خزمەت و خواردن و پاراستن هەيە، بە تايبەتى
كاتێك دەمانەوى بىروەوۆشمان بۆ خزمەت و لەبەرکردنى قورئان
بەكاربەينين.

جا ئىمە - إن شاء الله - هێندێك لەو خواردن و خواردنەوانە دەخەينە
پوو كە سوود و كەلكێكى زۆر بە مێشك دەگەيەنن و بىروەوۆش بۆ
لەبەرکردن چالاک دەكەن:

1- هەنگوین: بە دەقى ئایەتى قورئانى مەزن شىفای بۆ خەلكى تێدايە،
وەكو خواى گەوره دەفەرموى: ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (1).

واته: ((له وه دوا فیرمان کردوه که له هه موو بهروبوم و- شیهی گولان و شتی بهسوود - بخوات و پیمان راگه یاندوه نهو نهخشانهی که پهروه دگارت بوی کیشاویت به ملکه چییه وه نهجامی بده - له دروست کردنی شانه و مژینی شیهه و دروست کردنی ههنگوین و پوره دان به دهوری شارژنداو بهخیوکردنی گهراکان... هتد- جا له ناوسکی نهو ههنگانه وه شلهیهکی رهنگ جیاواز دیته دهروه که- سه ره پای تامی شیرین و خوشی- شیفای تیدایه بۆ خه لکی، بهراستی ئا له مهشدا به لگه و نیشانهی بههیز هیه بۆ که سانیك بیر بکه نه وه)).

وهه ندیک له پیکهاتهکانی ههنگوین نه مانه:

شه کری فره کتوز (Fructose) و شه کری گلوکوز (Glucose)، وه له فیتامینهکانیش فیتامین: نیامین (B₁)، رایبوفلاڤین (B₂)، نیاسین (B₃)، پایریدوکسین (B₆)، سیانوکوبالامین (B₁₂)، و (K)، و (A) و (E)، وه له کانزایهکانیش: کانزای کالسییۆم و سویدیۆم و پۆتاسیۆم و گوگرد و یۆد و مهنگه نیز و ناسن و کلۆر ... هتد.

بۆیه هیندیک له پزیشکان وهسفیککی جوانی ههنگوینیان کردوه و گوتیان: (المنجم من الدواء). واته: (کارگهیهک له داو ده رمان).

زوهری رهحه ته خوی لی بی ده لی: "عليك بالعسل فإنه جيد للحفظ"⁽¹⁾.

واته: (دهست به ههنگوین بگهرو بهردهوام لیی بخۆ، چونکه بۆ له بهرکردن باشه).

وههروهه ئه گه رپیک له ههنگوین و چه ند دلوپیک له زهیتی رهشه یان دهنکه که ی تیکه ل بکری و ماوه بهم شیهیه لیی بخوری زۆر

باشە بۇ چاككردنى دەنگ و نەھىشتىنى بەلغەم و بەھىزكردنى بىروھۇش.

2- زەيتون و زەيتەكەى.

3- خورما و جۆرەكانى.

4- ترى ي پەش و بەرھەمەكانى:

1- ترى ي پەش: خواردنى ترى ي پەش زۆر بە كەلكە بۇ مېشك و بىروھۇش، ئەمەش لەبەر بوونى بىرىكى زۆر لە شەكرى گلوگوز تېيدا، كە ئەم شەكرە برىتىيە لە خواردنى سەرەكى مېشك، ترى ي پەشيش نىزىكەى (90%) ئاۋو (7%) شەكرى گلوگوزو (3%) ئى ماددەكانى ترە، واتە لە يەك كىلوگرام ترى ي پەش حەفتا (70) گرام شەكرى گلوگوزى تېدايە كە پېژەيەكى زۆرە، بۆيە زۆر گرنگى بە خواردنى بەدەن.

ب- مېۋى پەش: لە سى باردە سوۋدى لى وەردەگىرى:

بارى يەكەم: ووشكەو دەتوانرى لە گىرفاندا ھەلېگىرى و لەسەردان و سەفەر لە جياتى گولەبەپۇژە بخورى.

بارى دوۋەم: لە كاتى نەبوونى يان گران بوونى ترى ي پەش، وەكو لە وەرزى زستان.

بارى سىيەم: دەتوانرى بىرئىتە شەرىتە⁽¹⁾ و خوشاۋو بخورىتەۋە، كە ئەمەش لەزەت و تام و بۆيەكى تر وەردەگىرى و سەرو دل زياتر ھەزى پى دەكات.

(1) يەك كىلو مېۋى پەش ئەگەر بە خەستى بىرئىتە شەرىتە زياتر لە (3) لىتر شەرىتە دەكەۋىتى.

بۆيە: 1- ھەم كارىكى ئابورىيە كە تۆ لە جەئەن و بۇنەكان لە جياتى شەرىتە بازار بۇ خوت لە مالەۋە شەرىتە لە مېۋى دروست بەكى كە نىرخەكى ھەرزاتر دەۋەستى. ب- ۋەھەم لە بېۋى تەندروستىيەۋە بۇ خوت و خاۋوخىزان و مېۋانەكانت سەلامەتە، چۈنكە شەرىتەكانى بازار وەكو بېبىسىۋ فانتاۋ ئەۋانى تر ھۆيەكن بۇ دروست بوونى شىرپەنچە و نەخۇشىيەكانى كۆلۈن و گەدەو كورچىلە.

هاشمی رحمهتی خوی لی بی دهلی: "من احب ان يحفظ الحديث فليأكل الزبيب"⁽¹⁾.

واته: (هەر کهسیک پیی خوشه فرموده له بهر بکات با میوژ بخوات).

ج- دۆشاوی تری پەش.

ئەزموونی تاییهتی

من بۆ خۆم زۆر گرنگی به میوژ و دۆشاوی تری ددهم و زۆریان لی دهخۆم. وه سوودیکی زۆریان پی گه یاندووم بۆ کرداری له بهرکردن، تهنا ته ئه و کاتانه ی خه ریکی له بهرکردنی قورپانی به پریز بووم سه ره پای دۆشاوی تری، دوا ی هه موو عه سړیک چه نگیکم له میوژی پەش دهخوارد، وه ئه گه ر سه ر و دلت خواردنی میوژی نه برد دهتوانی خوشاوی لی دروست بکه ی، به وه ی هیندیك میوژ دوا ی سه روکلک کردنی بۆ ماوه ی بیست و چوار (24) سه عات بکه یته ئاوه وه و له بهرگره هه لیگری و دوا یی لی بخوی و بخوێته وه.

5- ئاوی زه مزه م: له کاتی خواردنه وه یدا هه ر نیاز و نه ته یکت هه بی خوی گه وه بۆ نه وه سوودت پی ده گه یه نی، وه کو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فره مویت: "ماءٌ زمزمٌ لما شرب له"⁽²⁾.

ئیدی به م نه ندازه یه هیوادارین توانی بیتمان خزه تیك به بیرو هۆشتان پیشکەش بکه ی، تا ئیوه ش ئاماده بن به کاری به ینن بۆ شاره زابوون له شه ریعه تی خوا و له بهرکردنی قورپان.

(1) الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع للخطيب البغدادي (217/2).

(2) صحيح لشواهد، صحيح الجامع للألباني (5502).

خویندنومو خه تم کردنی قورئان له مانگی رهمه زان

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ
مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (١٨٥) ﴿١﴾.

واته: (مانگی رهمه زان - ئهو مانگه يه - که قورئانی تیدا هاتوته
خواره وه، له کاتیکیدا ئهم قورئانه رینمونی به خشه به خه لکی و به لگهی
زوری تیدایه، له رینمونی و جیاکردنه وهی راست و ناراست و حق و
ناحق. جا هر که سیک له ئیوه گه یشته ئهو مانگه دهبا ئهو مانگه
به پورژوو بیت، ئه وهش که نه خوش بیت یان له سه فهدا بی با له پورژانی
تردا بهو ئه ندازه بیگیریتته وه، چونکه خوا ئاسانکاری بو ئیوه دهویت و
نایه ویت - پهرستن و فهرزه کانتان - له سه قورس و گران بکات و بو
ئهو هی ئهو ماوه دیاریکراوه تهواو بکه ن و خوا به گه وره بگرن و
سوپاسگوزاریشی بکه ن له سه ره وهی که رینمونی کردوون).

ئه گهر سه رنج بدهین خویندنه وهو خه تم کردنی قورئان - وه کو له
هه ندیک له بابه ته کانی رابردوو باس کرا - له هه موو کات و ساتیکی ژبانی
پیشینی چاکمان به گرنگ له بهرچاو گیراوه. به لām له مانگی رهمه زان زیاتر.
ئه مهش له بهر چه ند هویه ک:

هؤی یه کهم: سهرهتای دابه زین و رهوانه کردنی قورئانی بهرزو پاک له مانگی ره مه زان بوو، نه مهش ئه و شهوهی جبریل سهلامی خوای لی بی له لایه ن خوای بالادهست و به توانا بو لای پیغه مبه رمان محمد صلی الله علیه وسلم هات و بو یه کهم جار ئه م چهند ئایه ته موباره کهی بو خوینده وه، که خوای گه وره ده فهرموی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ② اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑤﴾ (1).

هؤی دووهم: هر له مانگی ره مه زاندا بوو قورئانی مه زن له (لوح المحفوظ) به یه که رهت بو ئاسمانی دونیا دابه زی، ئینجا له ویشه وه بهش بهش و به ئه ندازه ی پیویست له ماوه ی بیست و سی (23) سال و چهند مانگی هه مووی دابه زی.

هؤی سێیه م: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بو خوی له مانگی ره مه زاندا زور گرنگی به خوینده وه و دیراسه کردنی قورئان ده دا. ته نانته جبریلش سلّوی خوای لی بی ده هاته لای و سه ره رشتی و هاوکاری ده کرد.

له ئیبنو عه بباسه وه خوا له خوی و باوکی پازی بی ده لی: "کان رسول الله صلی الله علیه وسلم أجود الناس. وكان أجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل. وكان يلقاه في كل ليلة من رمضان فيدراسه القرآن. فلرسول الله صلی الله علیه وسلم أجود بالخير من الريح المرسلة" (2).

(1) سورة العلق (1-4).

(2) رواد البخاري (6)، ومسلم (2308).

خویندنه‌وه و خه‌تم کردنی قورئان له

واته: "پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم سه‌خیت‌رینی خه‌لکی بوو. وه له هه‌موو کاتێک سه‌خیت‌ر له‌و کاته‌ بوو که جبریل علیه السلام له پ‌ه‌مه‌زان پێی ده‌گه‌یش‌ت. وه له هه‌موو شه‌ویکی پ‌ه‌مه‌زاند پ‌یغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم به‌ جبریل ده‌گه‌یش‌ت و قورئانی بو‌ ده‌خویند و پ‌یداچوونه‌وه و دیراسه‌ی ده‌کرد، به‌پاستی پ‌یغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له (با) يٰكَ که به‌ خێر ن‌ی‌ر‌اب‌ی‌ت، سه‌خاوه‌ت و خ‌ی‌ری زیات‌ر بوو".

له عانیشه‌ی دایکه‌مانه‌وه پ‌ه‌زای خ‌وای لی بی ده‌لی: "لا اعلم رسول الله صلى الله عليه وسلم ق‌را القرآن کله فی لیلة، ولا قام لیلة حتی الص‌باح، ولا صام شه‌راً ک‌املاً قط غیر رمضان"⁽¹⁾.

واته: "نه‌مه‌زانیه‌وه پ‌یغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له شه‌ویکدا هه‌موو قورئانی خه‌تم کردب‌ی، وه تا به‌یانی شه‌ونوێژی کردب‌ی، وه مانگیکی ته‌واو به‌ پ‌وژوو بووب‌ی، جگه‌ له مانگی پ‌ه‌مه‌زان".

عن عبدالرحمن بن عبدالله بن مسعود عن ابيه، انه كان يقرأ القرآن في رمضان في ثلاث.⁽²⁾

واته: (له عه‌بدول‌پ‌ه‌حمانی کو‌پی عه‌بدول‌ل‌ای کو‌پی مه‌سعود له‌باوکییه‌وه که له‌مانگی پ‌ه‌مه‌زاند هه‌موو س‌ی شه‌و جارێک خه‌تمیکی ده‌کرد).

كان مالك رحمه الله: "إذا دخل رمضان ترك قراءة الحديث ومجالس العلم وأقبل على قراءة القرآن من المصحف"⁽³⁾.

(1) رواه النسائي في السنن (1641) وفي الكبرى (421/1).

(2) أخرجه أبو عبيد (ص78)، وابن نصر في قيام الليل (ص155)، والفريابي (132)، والطبراني في الكبير (8706/9) واسناده حسن.

(3) مجالس شهر رمضان لمحمد بن صالح العثيمين (ص32).

واته: مالیکی کوپی نه نس په حمه تی خوی لی بی: "نه گهر به مانگی
په مه زان گه یشتبویه وازی له خویندنه وهی فرموده و کوپی زانست و
زانباری دهینا و پوی ده کرده خویندنه وهی قورئان له سر موصحه ف".

كان الزهري رحمه الله: "إذا دخل رمضان يقول: إنما هو تلاوة القرآن
وإطعام الطعام" (1).

واته: زهري په حمه تی خوی لی بی: نه گهر گه یشتبویه مانگی
په مه زان دهیگوت: "نم مانگه تنها بریدی به له خویندنه وهی قورئان و
خواردن به خه لکی دان".

كان ابو حنيفة رحمه الله: "يختم القرآن في رمضان كل يوم مرتين، مرة في
النهار ومرة في الليل" (2).

واته: (نه بو حنيفة په حمه تی خوی لی بی له هه موو شهو و پوژیکي
مانگی په مه زاندا دووخته می ده کرد، یه کیکیان به شهو و نه ویتریان به
پوژ).

عن سلام بن ابي مطيع: (أن قتادة بن دعامة كان يختم القرآن في كل سبع
ليال مرة، فإذا جاء رمضان ختم في كل ثلاث ليال مرة، فإذا جاء العشر
ختم في كل ليلة مرة) (3).

واته: سه لامي کوپی نه بی موتیع ده لی: "قه تاده په حمه تی خوی لی بی
له هر هه فته یه کدا خه تمیکي ده کرد، جا نه گهر مانگی په مه زان هاتبویه
له هر سی شهو جاریک خه تمیکي ده کرد، وه له ده شهوی کوتایی هه موو
شهو خه تمیکي ده کرد".

(1) مجالس شهر رمضان لمحمد بن صالح العثيمين (ص 34).

(2) إقامة الحجة لمحمد عبدالحی الکنوي (ص 76).

(3) صفة الصفوة لابن الجوزي (174/3).

كان إبراهيم النخعي رحمه الله: (يختم القرآن في رمضان في كل ثلاث ليال وفي العشر الاواخر في كل ليلتين)⁽¹⁾.

واته: ئیبراهیمی نه‌خه‌عی ږحه‌متی خوای لی بی: (له ږمه‌زاندا له هه‌ر سێ (3) شه‌و جارێک خه‌تمیکی ده‌کرد، وه‌له‌ ده‌یه‌کانی کو‌تاییدا له هه‌ر دوو (2) شه‌و جارێک)⁽²⁾.

وعن ابي عبدالله البخاري صاحب (الصحيح): (انه كان يختم في الليلة ويومها من رمضان ختمة)⁽³⁾.

واته: له بو‌خارییه‌وه ږحه‌متی خوای لی بی: (که له مانگی ږمه‌زاندا له هه‌ر شه‌وو پو‌ژیکدا خه‌تمیکی قورئانی ده‌کرد).

له کو‌تاییدا له خوای نزیک و نزاهه‌رگر داواکارم که ئه‌وه‌ی نووسبو‌مه به‌به‌زه‌یی خو‌ی قبو‌لی بکا‌وله پو‌ژی دوا‌یی له‌ ژێر درو‌شمی (لتكون كلمة الله هي العليا) پام گری ... وه‌ یاشان بو‌وبیت‌ه له‌و‌ی ئاماده‌باشی و عه‌زم و جه‌زمی ئی‌وه‌ی به‌پ‌رێزیش بو‌ له‌به‌رکردن و زیات‌ر کارپ‌یگ‌ردنی قورئان.

وصل اللهم وسلم على نبينا محمد وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

(1) مجالس شهر رمضان للعثيمين (ص32).

(2) كه‌واته پێ‌سته ئه‌وه بزانی: كه‌ زۆربه‌ی دانیشتن و كۆبو‌ونه‌وه‌ی خه‌لكانی شه‌م‌ۆ له‌ مزگه‌وته‌كان له ده‌ (10) شه‌وه‌كانی كو‌تایی مانگی ږمه‌زان پێ‌چه‌وانه‌ی په‌وشت و په‌فتاری پ‌ر له ته‌قوا و ئی‌مانی پیا‌واچا‌كانی پێ‌ش‌وه، به‌وه‌ی كه‌ زیات‌ر به‌رنامه‌پێ‌ژی بۆ ووتار و پ‌رسیار و وه‌لام و قسه‌ی تر ده‌ك‌ری له جیاتی فێ‌ركردن و خویندنه‌وه و له‌به‌ركردنی قورئان.

(3) فضائل القرآن لابن كثير (ص260).

ناوەرۆك

لاپەرە	بابەت
5	پیشکەش
6	سوپاس و پیزانین
7	پیشکەش کردن
9	پیشەگی
13	رئ خوۆشکردن
15	بەشی یەكەم: لەبەرکردنی قورپانی مەزن
16	خالی یەكەم: دەرۆازە
17	بابەتی یەكەم: دەماخ (الدماغ)
19	بابەتی دووهم: بیرو هۆش و یاد (الذاكرة)
22	بابەتی سێیەم: ووزە و توانای مرووف
24	خالی دووهم: لەبەرکردنی قورپانی مەزن پیش هەموو کاریك
28	خالی سێیەم: فەزلی لەبەرکردنی قورپانی مەزن و هەلگرانی
39	خالی چوارەم: قورپان و مندال
39	1- كەى دەست دەكریت بە فیركردن و لەبەرکردنی قورپان بۆ مندالان؟
41	2- هۆكارە پائەنرەو هاندەرمەكانى لەبەرکردنی قورپانی مەزن بۆ مندالان
45	3 هەلگرانی قورپان لە مندالان

53

بمشی دووم: چمند بنچینه و یاسایه کی سمرکی بؤ له بهر کردنی
قورنانی لیژان و کار به جی

- 53 1. دلسوزی و تنهها خوا مهبست بوون کلیلی گرانه و دی به خشه گانی
خوا به له دنیا و سهر فزایی له دواړوژ
- 54 2. له بهر کردن له بجو و کی و مندائی هوه و دگو نه خشی سهر بهر د وایه
- 56 3. هه لېژاردن و دیاری کردن کاتیکي له بارو گونجاو بؤ له بهر کردن
- 59 4. هه لېژاردن و دیاری کردن شوینیکي شیاو بؤ له بهر کردن
- 60 5. چاک خویندنه و دی قورنانه و به ئاوازیکی خوش و به دمنگیکي
بیستراو نایه ته گان دامه زراوتر دهکات له بیرو هوش
- 62 6. له بهر کردن قورنانه له سهر یهک جوړه چاپ
- 62 7. په یومست بوون به ماموستایه کی قورنانه له بهر
- 64 8. باش خویندنه و دی قورنانه و راست کردنه و دی هه له گان
- 66 9. په یومند کردن و به ستنه و دی نایه ته گان به یه کتری
- 68 10. له بهر کردن هیواش و له سهره خو و په چاو کردن پله پله یی
باشتره له له بهر کردنیکي به ته گان و خیرا و به په له پهل
- 71 11. له بهر کردن پیکخواو و پیک و پیکي پوزانه یان ههفتانه چاکتره
له له بهر کردن پچر پچر
- 72 12. کرداری چمند باره کردنه و (تکرار) له بهر کردنه نوییه که
دمپاریزی له له دهمست چوون و له بیر چوون
- 73 13. ووردیوونه و دی نایه ته ویکچووه گان

- 77 14. جوان روانین و چاك ديقه تدانی نایه ته كان له کاتی له بهر کردن
- 78 15. پیکه وه به ستنی کرداری له بهر کردن به کار پی کردنی نایه ته كان و به یوست بوون به فهران بهری خواو و از هینان له گونا ه و تاوان
- 78 16. پیداجوونه وه و مراجعه ی پیک و پیک
- 79 17. تیگه یشتنی همه لایه نه و ته واو له نایه ته كان یارمه تیدمره بو به تیر و ته واو له بهر کردنی قورپان
- 79 18. هه بوونی هیزی پالنه ر و نارمزوویه کی راست و دروست بو دمست کردن به له بهر کردنی قورپان پیویسته
- 81 19. هانا بردن و روو کردنه خوا به پارانه وه و نوزانه وه و لالانه وه و داوای یارمه تی کردن بو ناسان کردنی کرداری له بهر کردن

83

بەشی سێهەم: ڕێگاگانێ له بهر کردنی قورپانی مهزن

- 83 1 له بهر کردنی قورپانی مهزن له ڕێگه ی مرگه وت و سه نته ره گانی فیر کردن و له بهر کردنی قورپان
- 84 2- له بهر کردنی قورپانی مهزن له نیوان دوو کهس
- 85 3- گوئ گرتن له تو مار کهر (مسجل)
- 90 4- له بهر کردنی قورپان به ڕێگه ی نووسین
- 91 5- له بهر کردنی قورپان به ڕێگه ی پیشپرکی و هاندان و خه لات و پاداشت پیدان
- 95 6- به ستنه وه ی کرداری له بهر کردن به رووداوی گرنگ و کاریگه ر
- 98 7 به ستنه وه و یار و هاو ده م کردنی کرداری له بهر کردنی نایه ت و سوڕه ته كان به کاتیکی تایبه ت

99 8- به‌ستنه‌وه و یار و هاوادم کردنی له‌به‌رکردنی نایه‌ت و سورمه‌گان
به سەردان و شوینیکی تایبەت

99 9- له‌به‌رکردنی قورئانی مه‌زن لای کوێر و نابیناگان

103

بەشی چوارەم: هه‌نگاوه‌ سه‌رمکک‌یه‌گان بۆ له‌به‌رکردنی قورئان

104 1. شه‌یداو ئارم‌زوومه‌ندی (هه‌بوونی پالنه‌ری خۆیی)

106 2. پشت به‌ خوا به‌ستن و پاشان متمانه‌ به‌خۆ بوون

108 3. ئامانج‌ت دیاری بکه‌!

108 4. سوود و هازانج‌ت له‌ له‌به‌رکردنی قورئانی مه‌زن دیاری بکه‌

109 5. ده‌ست بکه‌ به‌ گێشانی نه‌خشه‌یه‌ك و دانانی به‌رنامه‌یه‌ك بۆ
له‌به‌رکردنی قورئانی پایه‌دار

111 6. وا بینه‌پێش چاو و خه‌یالت که‌ تۆ گه‌یشتی به‌ ئامانجه‌که‌ت و
یه‌کێکی له‌وانه‌ی قورئانیان له‌به‌ره‌

112 7. گه‌یشتن به‌ له‌به‌رکردنی قورئان به‌ هه‌مه‌ت و ووره‌ به‌رزى پالپه‌شتی
بکه‌

112 8. یه‌کسه‌ر ده‌ست بکه‌ به‌ له‌به‌رکردن و مه‌لێ ئه‌مه‌رۆ نا سه‌ه‌ی

113

بەشی پێنجەم: پێچ‌اندن و شکاندنی کۆت و زنجیره‌گان

115 1 سه‌ره‌قالم و کاتی ته‌واوم به‌ده‌سته‌وه‌ نیه‌

116 2- زمه‌ینم زۆر په‌رش و بلاوه‌ و ساف نیه‌، وه‌ ته‌ره‌کیز و
ووردبوونه‌وه‌م به‌ دقه‌ت نیه‌

- 117 3- هر کاتيک دمست بکهه به له بهرگردنی قورنن دواى ماوويه ک
دووچارى سستى و ساردى و بيزارى دمبم
- 119 4- تهمهنم گهورميه و تازه به جى ماوم؛ له بهرگردنیش تايبه ته به
مندال و گهنجه کان
- 120 5 له بهرگردنی قورنن به هر ميه کی خوايه و خوا کى بوئ بوئ نه م
کاره ی نه و ه لدمبژيرئ
- 120 6- له بهرگردنی قورنن کارىکى زه حمه ته
- 122 7- هر کاتيک بمه وئ قورنن له بهر بکهه کس و کار و هاوړئ يه کانم
ساردم ده که نه وه
- 123 8- بيرو هوشم بى هيژ و لاوازه، هر کاتيک قورنن له بهر ده کهه له بيرم
ده چي ته وه
- 126 9- من قورننى مه زن له بهر نا کهه له ترسى نه وه ی نه وه کو له بيرم
بجي ته وه، چونکه نه مه تاوانه
- 127 10- قورننى مه زن له بهر نا کهه نه وه کو تووشى پيايى و بهر چاوى بم

129

بمشی شمشهه؛ ناداب و رموشتمکانی هملگری قورنن

147

بمشی حموتهم؛ پيداچوونه وه و دمورگردنه وه ی قورنن

147

پيداچوونه وه ی تاکی

150

پيداچوونه وه ی دووانی

151

بەشى ھەشتەم: ئەو خواردن و خواردنەوانەى بىروھۇش بەھىز
دەكەن و يارمەتى درىنگ لەبىر چوونەو دەمدەن

155

بەشى نۆيەم: خويندەنەموو خەتم كرىنى قورپان لە مانگى
رەمەزان

161

ناوەرۆك

سەرى نىسارى ھىكمە

بۇ قىزىر كىرىن و پى لەبەر كىرىن قورئانى پىرۇز

پىناسە / دامەزراو ھىكە ھەلدەستىت بە كارى قىزىر كىرىن و پى لەبەر كىرىن قورئانى پىرۇز
بۇ گىشت چىنەكانى كۆمەلگا و ھەر ھۆكارىك كە پارمەتیدمر بىت بۇ نىزىك
خستنه و ھىان لە قورئان و نىزىك خستنه و ھى قورئان لىيان.

لە ئامانجەكانى /

1. گىرنگى دان بە قىزىر كىرىن قورئان و چاك خويندنه و ھە لەبەر كىرىن.
2. پروون كىرىن ھە و ھاڧە كىرىن ماناكانى قورئان و دەر خستنى موعجىزە زانستى و زمانه وانى و دەر وونى يەكانى.
3. چەسپاندىن و قول كىرىن ھە و ھى ماناكانى ئىمان و ھە قىقەتى ئىسلام لە دل و دەر وونى
ھەلگىرانى قورئان، ئەمەش لە رىگەى دەست گىرتن بە ئايەتەكانى و ھەستان لە ئاست
ھۆكمەكانى و كار پى كىرىن.
4. راھىنانى زمان و بەھىز كىرىن لەسەر شىوازى قورئان و گىرنگىدان بە زمانى ھەربى.
5. گىرنگىدان بە تواناكانى مامۇستايان بۇ بەدەست ھىنانى مۇلەت (اھازە) لە خويندنه و ھى
راست و دروست.
6. ھەولنى بەردەوام بۇ دەولەمەند كىرىن كىتەبخانەى كوردى بە بابەتە قورئانى يەكان.